CALLING ATTENTION TO MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 *re* DELAY IN SANCTIONING A SPECIAL SCHEME OF PROTECTED WATER-SUPPLY TO KODUKKUR AND OTHER VILLAGES IN TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT

[Sri M. A. Manickavelu] [29th October 1957

Borewell at Idayakurichi.—An estimate for Rs. 2,500 was sanctioned by the Collector of Tiruchirappalli in October 1955. The Harijans for whose benefit the bore well was sanctioned made representations for changing the site of the bore well. A revised site was approved by the Collector in August 1956. The bore-hole was taken to a depth of 320 feet. The water in the bore-hole head to be cleaned by a compressor. The Explorator Tube Wells Organization reported that there was not sufficient water in the bore-hole to bale out by means of air compressor. The sample of water sent without cleaning the bore well has not been approved by the King Institute. After cleaning the well with the compressor available with the Industries Department, further action will be taken in the matter by the Collector.

The delay in the execution of the schemes has been due to one or other of the following reasons :—

(i) Delay in securing the required compressors.

(ii) Delay in settlement of agency for maintenance.

(iii) The great depth to which bores had to be deepened.

Every effort will be made by the Collector to complete the works as quickly as possible.

IV.—MOTION EXPRESSING WANT OF CONFIDENCE IN THE MINISTRY—*cont.*

MR. SPEAKER : Yesterday there was discussion on the no-confidence motion for three hours. The hon. Member Mr. Kalyanasundaram in moving the motion took two hours. Mr. Sasivarna Thevar, in seconding the motion, took an hour and a half and he has not yet finished his speech. I do not want to put any restriction on the time that each Member should take. If the present trend were to continue, the whole of this day will be taken up. I am calling for a meeting of the Business Advisory Committee at 10-30 a.m. to-day to decide how many days should be allotted, how much time should be allowed to each speaker and how many speakers should be allowed from each side. Till the decision of the Business Advisory Committee is known, I request the seconder of the motion not to exceed the time taken by the mover of the motion. It will land us in a delicate situation if the seconder takes a longer time than the mover; it will be embarrassing to the mover himself. I would like Mr. Sasivarna Thevar to finish his speech by 10·25.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ? அடியேனுக்கு தாங்கள் கொடுத்திருக்கும் இந்தக் கால வரம்பு போதுமானதாக இருக்கமுடியாது என்பதைக் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு இன்றைய தினம் குறைந்த பட்சம் ஒரு மணி நேர சாவகாசம் கொடுத்தீர்களானால் . . . . . .

* MR. SPEAKER : ஸ்ரீ சசிவர்னத் தேவர் அவர்களுக்கும் தெரியும். ஒரு அங்கத்தினர் எல்லா சமாசாரத்தையும் அரை மணி நேரத்திற்குள் பேசமுடியாவிட்டால், அது அழகாக இருக்காது என்பதுதான் என்னுடைய

29th October 1957] [Mr. Speaker]

அபிப்பிராயம். ஆகையால், கனம் அங்கத்தினர் அரை மணி நேரத்திற்குள் **தாம்** சொல்ல வேண்டியதை யெல்லாம் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : சொல்லுகின்ற சமாசாரத்தைப் பற்றி அழகாகப் பேசுவதற்கு எனக்குத் தெரியாவிட்டாலும், சொல்ல வேண்டிய விஷயத்தைப் பூராவும் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமையாக இருப்பதால் கொஞ்சம் அதிக அவகாசம் தர வேண்டும் என்றுதான் நான் கேட்டேன். நான் நேற்றைய தினம் பேசியபோது இரண்டு படு கொலைகளைப் பற்றி சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லவில்லை. அவைகளைப் பற்றி சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. மேலும், முதுகுளத்தூரில் நடந்த விஷயங்களைப் பற்றி விளக்கமாகக் கூறி இந்த மந்திரிசபை மீது நாங்கள் என் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தோம் என்பதற்கான காரணங்களைக் கூறவேண்டியிருப்பதால் எனக்கு இன்று ஒரு மணி நேர அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் மன்றுடிக் கேட்டுக்கொள்ளுறேன். பேசும்போது எவ்வளவு சுருக்கமாக என்னால் பேச முடியுமோ அவ்வளவு சுருக்கமாகப் பேசி சபைக்கு உதவத் தயாராயிருக்கிறேன். நான் எல்லா விஷயங்களையும் பற்றிப் பேசுவதற்குப் போதிய அவகாசம் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டால், என் தொகுதி மக்கள் அது பற்றி மிகவும் வருத்தப்படுவார்கள். முடிந்த அளவு நான் சுருக்கமாகப் பேசுகிறேன். கடைசியாக, எனக்கு ஒரு மணி நேர அவகாசம் இருந்தால் சொல்லவேண்டிய விஷயங்களை நான் பூரண மாகச் சொல்லமுடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். 9–55 a.m.

MR. SPEAKER : ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் சொல்லுவதற்கு எவ்வளவோ சமாசாரங்கள் இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும் நான் பேரம் பண்ணுவதாக நினைக்கவேண்டாம். 10–25 வரை அவர் பேசலாம் என்று முன்பு அனுமதித்ததை மாற்றி 10–40 வரை பேசலாம் என்று அனுமதிக்கிறேன்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கீரந்தையில் நடந்த படுகொலையைப்பற்றிச் சொன்னேன். போலீஸ் காரர்கள் அந்த ஊருக்கு 17-ம் தேதி மாலை சென்றனர். அப்போது அங்கே எந்த விதமான கலவரமும் இல்லை. அந்த **ஊரில்** ஹரிஜனங்களே கிடையாது. அங்கேயுள்ள மறவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் சண்டை ஏற்படவில்லை. முதல் நாள் அங்கே வந்த காங்கிரஸ் ஹரிஜன கோஷ்டியார் தங்கள் சொந்தக்காரர்களுக்கு என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்று பார்க்க வந்திருந்தனர். அங்குள்ள மக்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது அங்கே வந்த கடலாடி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஆகாயத்தை நோக்கிச் சுட்டார். அப்படி அவர் சுட்டவுடன் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த மக்கள் தலைவிரிகோலமாக ஓடினார்கள். அப்படி மக்கள் ஓடியபோது அவர்களுள் 7 பேர்களை போலீஸார் சுட்டுக்கொன்று விட்டார்கள். இது சம்பந்தமாக, "அவர்கள் எங்களை நோக்கி அடிக்க வந்ததால் நாங்கள் சுட்டோம்" என்று போலீசார் சொல்லுகிறார்கள். போலீஸார் சொல்லுவது நிச்சயமாகத் தவறு—பொய்—என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் கொடுக்கிறேன். ஒருவரை ஒரு சிறிய குடிசைக்குள் சுட்டுக்கொன்றிருக்கிறார்கள். குடிசையின் சுவரில் ரத்தம் இருந்தது; குடிசையில் கீழே இரத்தம் படிந்திருந்தது. கனம் மந்திரிகள் திரு. கக்கனிடமும், திரு. தத்தாரிடமும் இதைக் காட்டியிருக்கிறோம் என்பதை சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுறேன். ஆகவே அங்கே கலகம் ஏற்பட்டதால் போலீசார் சுடவில்லை என்பதை நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அங்கே மூன்று பிரேதங்களை **போ**லீஸார் வைக்கோற் போரில் வைத்து, மண்ணெண்ணெயை ஊற்றி, தீ வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அந்த மக்கள் சொன்னார்கள். அங்கே இருந்த எலும்புகளை கனம் திரு. கக்கனுக்கும், திரு. தத்தாருக்கும் காண்பித்ததைத் தெரிவிக்கிறேன். அந்தப் பிராந்தியத்தில் 18, 19-ம் தேதி எந்த சம்பவமும் நடக்கவில்லை. 20-ம் தேதி அங்கே மீண்டும் ஒரு படுகொலை நடந்தது. அந்தப் படுகொலை உளுத்தமடை என்ற கிராமத்தில் நடந்தது. அது என் தொகுதியைச் சேர்ந்த அருப்புக்கோட்டை தாலுகாவிலுள்ள ஒரு கிராமம். அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள கிராமத்தில் நடந்த

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [29th October 1957

சம்பவத்தில் 4 பேர்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்கள். அந்த சம்பவத்தைச் சுருக்கமாக சொல்லுகிறேன். 19-ம் தேதி 9 மணிக்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீ ஜான்சன், பனக்குடி என்ற ஊருக்கு போனார். அப்போது இரவு 8 மணி இருக்கும். அங்கே போலீஸ்காரர்களின் நின்றுவிட்ட காரைத் தள்ளுவதற்கு தூங்கிக்கொண்டிருந்த கிராமத்தாரைப் போலீஸார் கூப்பிட்டார்கள். உடனே, கிராம ஜனங்கள் பாட்டரி லேட்டையும் மண்ணெண்ணையையும் எடுத்துக்கொண்டு போலீஸ் லாரியைத் தள்ளுவதற்குச் சென்றார்கள். ஆனால் ஜனங்கள் அவ்வாறு உதவிக்கு வந்தவுடன் போலீஸ்காரர்கள் 'லத்தி'யினால் மிருகத்தனமாக அவர்களைத் தாக்கினார்கள். இவ்வாறு அவர்களைத் தாக்கிய பிறகு, அவர்களை நாடார்கள், நாவிதர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள், அகம்படியார்கள், என்று தனித் தனியாக பிரித்தார்கள். அப்படி பிரித்தவுடன் 14 அகம்படியார்களைக் கைதுசெய்து போலிஸ் வானில் அடைத்துக் கொண்டு சென்றனர். அவர்களை வானில் அடைத்துச் சென்ற போலீசார் திருப்புவனம், நரிக்குடி போகும் சாலையில் வந்து அவர்களை வண்டிக்குள்ளேயே இரவு பூராவும் வைத்திருந்தனர். இரவை அங்கே கழித்துவிட்டு அழகாபுரிக்கு 1½ மைல் தூரம் போலீசார் சென்றனர். அப்போது அதிகாலையாக இருந்தது; ஊரைச் சேர்ந்த சில பேர் அங்கே வெளிக்கு போவதற்கு வந்தனர். அப்படி அங்கே வந்தவர்களைப் போலீசார் தாக்கினர். அவ்வாறு தாக்கப்பட்டவர்களில் இருவர் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள். ஒரு கர்ணம் கூட தாக்கப்பட்டார். அப்போது தாக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் போலீசாரிடம் " நீங்களும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், நாங்களும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள். நீங்கள் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள். நாங்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள். எங்களை ஏன் நீங்கள் அடிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டனர். அதற்கு போலீஸ் காரர்கள் " அப்படியா? தெரியாமல் உங்களை அடித்து விட்டோம். இந்தப் பிராந்தியத்திற்கு ஜீ வைக்கும் கோஷ்டியார் ஆயிரம் பேர் வந்தார்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்த கிராமத்தார் " அப்படி யாரும் வரவில்லை " என்று பதில் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு சிறுவனூர் கிராமத்திற்கு போலீசார் சென்றனர். அங்கே அவர்கள் கள்ளர் வகுப்புத் தேவர்களைக் கைது செய்தனர். அதற்குப் பிறகு சீனிமடைக்கு சென்று இருவரைக் கைது செய்தனர். இவர்களை யெல்லாம் கைது செய்துகொண்டு இருமடைவாய்க்காலுக்குப் போனார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த சமாச்சாரங்களெல்லாம் நீங்கள் மற்றவர்களை விசாரித்துச் சொல்வதுதான், நேரில் தெரிந்து கொண்ட விஷயங்கள் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : இது யாவும் மற்றவர்கள் சொல்லிய விஷயங்கள்தான்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது சொன்னதை யெல்லாம் பார்த்தால் நேரிலேயே பார்த்துவிட்டுச் சொல்வது போல் இருந்தது, அப்படி இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : இது மாதிரிச் சுடப்போவதாகச் சொல்லியிருந்தால் அப்போது அங்கு நேரிலேயே பார்த்திருப்போம். அப்படி இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : மீண்டும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசுவதை நான் வரவேற்கிறேன். பேசுவதை தெளிவுபடுத்த உதவியாயிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் இந்த சபையில் அங்கத்தினர்கள் கொண்டு வரக்கூடிய புகார்களும், சொல்லக்கூடிய விவரங்களும் நேரில் பார்த்துக் தெரிந்த விவரங்களாயிருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. அந்தத் தொகுதி மக்கள் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களை, அவர்களிடத்தில் சொல்லிய விஷயங்களை, கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சபையில் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். கனம் சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் சொல்லியது. . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவைகளைச் சொல்லுவதற்கு ஆட்சேபணை ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் அவர் சொல்லுகின்ற விதம், அவர் ஏதோ நேரில் பார்த்து விட்டுச் சொல்லுகின்ற மாதிரி எனக்குத் தோன்றி

29th October 1957] [Sri C. Subramaniam]

யது. அந்த மாதிரி மற்றவர்களுக்கும் தோன்றக் கூடாதே என்ற காரணத்திற்காகத்தான், தப்பர்த்தம் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாதே என்பதற்காகத் தான் சொன்னேன்.

Sri D. S. AUTHIMOOLAM : ஆன் எ பாய்ண்ட் ஆப் ஆர்டர், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பேச்சின் போக்கைத் திருப்பி விடுவதற்காக இப்படிப்பட்ட குறுக்கீட்டைச் செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : இது எப்படி point of order ஆகும். கனம் சசிவர்ணத் தேவர் மேலே பேசலாம்.

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR : நான் நேரில் சென்று மக்களை விசாரித்து அவர்களிடமிருந்து அறிந்த அளவில்தான் சொல்லுகிறேன். ஒவ்வொரு சம்பவத்தையும் யாரும் நேரில் பார்த்திருக்க முடியாது. சிறுவாணி சம்பவத்தில் 14 பேர்களைக் கொன்றிருக்கிறார்கள். உளுத்த மடை சம்பவத்தில் ஐந்து பேர்களை மட்டும் பிரிக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் சிறுவானூரைச் சேர்ந்தவர், மூன்று பேர் பணக்குடியைச் சேர்ந்த தேவர்கள். ஒருவர் சீனிமடையைச் சேர்ந்தவர். இந்த ஐந்து பேர்களில் ஒருவர் மீது ஆண்டவன் நல்ல கருணையை வைத்தார். அவர் ஒரு எஸ்.எ.பி. அன்பரால் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார். பணக்குடி மறவர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஐந்து பேர்களை அங்கு கொண்டு போகிறார்கள். எதற்குக் கொண்டு போகிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரிந்ததுதான். அவர் நல்லவர், அவர் பேரில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அவரை எனக்குத் தெரியும் என்று கூறுகிறார். அவர் ஜான்ஸன் இன்ஸ்பெக்டரிடம் சொல்லி அவர் எனக்கு வேண்டியவர் விட்டு விடுங்கள் என்று சொல்லி விடுவிக்கிறார். பாக்கி அந்த நான்கு பேர்களை கணவாய்க்கு அழைத்துச் சென்று "உங்களை விடுதலை செய்துவிட்டோம், நீங்கள் போகலாம்" என்று சொல்லுகிறார். அவர்கள் தவறுக நினைத்து அந்த இடத்தை விட்டு ஓடுகிறார்கள். அவர்களைப் பின்னுலிருந்து சுட்டுக் கொன்று விட்டார்கள். அதில் ஒருவரைச் சுட்டதானது இரண்டு கால்களுக்கிடையில் குண்டு படாமல் போகிறது. அவர் உடனே காலில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்து கேட்டுக்கொள்கிறார் "நான் பெரிய வீட்டுக்காரன், என்னைக் கொலை செய்யவேண்டாம்" என்று. அப்படி வேண்டிக்கொண்ட பிறகும் அவர் சுட்டுக் கொல்லப்படுகிறார். கனம் அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் திடீரென்று மாறுவேடம் போட்டுக்கொணடு போய்ப் பார்ப்பது போல் நமது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களும் மாறுவேடம் போட்டுக்கொண்டு இரவிலே மக்களிடத்திலேபோய் விசாரித்தால் எல்லா மக்களும் இந்த சம்பவத்தை நிச்சயம் சொல்லுவார்கள். இதை யாரும் ஆட்டோபிக்க முடியாது. அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே இது 20-ம் தேதி சமாச்சாரம். இதைப் பற்றி 20-ம் தேதி இரவே கலெக்டர் அவர்களுக்குத் தந்தி கொடுத்திருக்கிறோம். பிறகு புள்ளி விவரத்தோடு கூட 22-ம் தேதி ஒரு தந்தி கொடுத்திருக்கிறோம். விவரங்களையெல்லாம் நன்றாக விசாரித்தறிந்த பிறகு உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்களுக்கு போலீஸாரைக் குற்றம் சாட்டி குற்றச் சாட்டாக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

Sri M. C. MUTHUKUMARASWAMY : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் ஸார்.

Mr. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் point of information கேட்கமுடியாது. Point of order யிருந்தால் மட்டும்தான் கேட்கலாம்.

Sri M. C. MUTHUKUMARASWAMY : ஆன் எ பாய்ண்ட் ஆப் ஆர்டர் கனம் அங்கத்தினர் இரண்டு நாட்களாகச் சொல்லி வரும் குற்றச் சாட்டானது அங்குள்ள தேவர் மக்களிடை சென்று கேட்டறிந்து சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னர். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனல் அங்கத்தினர் அதே சமயத்தில் அங்குள்ள ஹரிஜன மக்களைச் சந்தித்து அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று அறிந்தாரா? அப்படி அறிந்திருந்தால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதையும் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[29th October 1957

*MR. SPEAKER : இது point of order இல்லையே. கனம் அங்கத்தினர் சிவர்ண தேவர் அவர்களுக்கு தெரிந்ததை சொன்னார். கனம் முத்துகுமாரசுவாமி அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்த பிறகு அவர்கள் சொல்வது தவறு என்று சொல்லலாமே தவிர, point of order கேட்பது சரியல்ல என்று சொல்லுகிறேன்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது போல் ஹரிஜனங்களையும் கேட்டிருக்கிறேன். பனக்குடியிலும் உளுத்தமடையிலும் ஹரிஜனங்களிடம் கேட்டிருக்கிறேன். ஹரிஜனங்கள். .

MR. SPEAKER : அதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லவேண்டாம். நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லலாம்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கீழத்தூவல் விசாரணையிலும் ஹரிஜனங்கள் சாட்சியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். 20-ம் தேதி இந்தச் சம்பவம் நடந்தது. 21-ம் தேதி சில சிறிய சம்பவங்கள் நடந்தன. பிறகு இந்தப் பிராந்தியம் பூராவிலும் பூரண அமைதி நிலவியிருந்தது. அதை சர்க்காரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். மூன்று பெரிய குற்றச்சாட்டுக்களை போலீஸ்காரர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். கீழத்தூவலில் எந்தவிதமான கலவரமும் இல்லாத போதே, அங்கு 5 பேர்களைச் சுட்டுக் கொன்றிருக்கிறார்கள். மறுபடியும் அனுவசியமாகக் குறுக்கிட்டு 7 பேர்களைச் சுட்டுக் கொன்றிருக்கிறார்கள். உளுத்தமடையில் 4 பேர்களைச் சுட்டுக் கொன்றிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று இடங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் இடையில் கலவரம் நிகழ்ந்து : அதனால் சென்றதாகச் சொல்லுவது நியாயமில்லை. இந்த மூன்று இடங்களிலும் எந்த விதமான கைகலப்பும் இடையாது. மூன்று இடங்களிலும் நேரில் போலீஸார் சென்று வேண்டுமென்றே 16 பேர்களைச் சுட்டுக் கொன்றிருக்கிறார்கள். கீழத்தூவல் சென்று பார்த்த பிறகு கிராமத்தாரிடமிருந்து தெரிந்த அளவிற்கு எம்.பியும் நானும் சேர்ந்து கையெழுத்திட்டு 19-ம் தேதி, 20-ம் தேதி விவரம் கொடுத்திருக்கிறோம். முதலில் 20-ம் தேதி தந்தி கொடுக்கப்பட்டது. பின்னால் விவரங்கள் பூராவும் சவிஸ்தாரமாக அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. மூன்று சம்பவங்களைப் பற்றியும் முடிந்த அளவிற்கு, அன்றைய தினம், 6, 8, 10 மணி நேரத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று சம்பவங்களைப் பற்றியும் நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுகொள்கிறேன். நீதி விசாரணை இல்லாவிட்டாலும், கீழத்தூவல் சம்பவத்தின் மீது விசாரணை நடத்தியது போல் இந்தச் சம்பவங்களைப் பற்றியும் என் விசாரணை நடத்தப்படவில்லை. அவைகள் மீது விசாரணை நடத்துவதற்கு மறுக்கக் காரணம் என்ன? இன்னும் இதேமாதிரி உலகம் பூராவும் தெரிந்துவிடுமே என்ற பயமா ? கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழத்தூவலுக்குப் போய் வந்து மதுரையில் பேசுகிறார், " விசாரணை இப்படிப் போகுமென்று தெரிந்திருந்தால் இந்த விசாரணை செய்வதற்கு உத்திரவிட்டிருக்கமாட்டோம் " என்று.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதைச் சரியாகப் படிக்க வில்லை அல்லது அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இந்தமாதிரி தொடர்ந்து கலவரம் நடைபெறும் என்பது முன்னமேயே தெரிந்திருந்தால், நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதற்குப் பதிலாக இந்தமாதிரி விசாரணை வைத்து நிலைமையை மோசமாக்காமல் விசாரணை வேண்டாமென்று முடிவு செய்திருப்போம். தொடர்ந்து நடைபெறும் என்று எதிர்ப்பார்த்திருந்தால் இந்த விசாரணை வைத்திருக்கமாட்டோம் என்று சொன்னேன். இதை அவர்கள் சரியாகப் படிக்கவில்லை.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : நான் பத்திரிகையைத் சரியாகத் தான் படித்தேன். தவருகப் படிக்கவில்லை. ஆனால் அது இந்த அர்த்தம் விளங்குபடியாக இல்லை. அது என் குற்றமில்லை. இப்போது விளக்கம் தருவதால் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆக, இந்த மூன்று துப்பாக்கி பிரயோகங்களைப் பற்றியும் நீதி விசாரணை நடத்தவேண்டியது அவசியமில்லையா என்று கேட்க விரும்பு

29th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

கிறேன். இப்படி 16 படுகொலைகள் மந்திரி சபை உதவி கொண்டு கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் குற்றவாளிகள் இல்லையா? இந்த மூன்று படுகொலைகளைப் பற்றியும் நீதிபதிகள் நியாய விசாரணை செய்யவேண்டும். எவ்வித கலவரமும் ஏற்படாத போது, எவ்வித கைகலப்பும் ஏற்படாத போது போலீஸார் சுட்டிருக்கிறார்கள். வகுப்புக் கலவரம் என்ற பெயரால் சுட்டுக்கொன்றிருக்கிறார்கள்.

அங்குள்ள 75 வீடுகளுக்குத் தீ வைக்கப்படவில்லை. அதைச் சுற்றியுள்ள பிரார்த்தியங்களில் தகராறே கிடையாது. எந்த இடத்திலும் தீ வைக்கப்படவில்லை. விராம்பால், எலஞ்சாக்பூர், இருளாண்டிப்பட்டி, கந்தக்கோட்டை முதலிய நான்கு ஊர்களில் தகராறு இல்லை. அந்த நான்கு ஊர்களில் மூன்று ஊர்களில் ஹரிஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். ஒரு ஊரில் சாதி இந்துக்கள் வசிக்கிறார்கள். இந்த ஊரில் சுட வேண்டிய அவசியம் என்ன? என்பதை விசாரிக்க வேண்டும். அங்கு நடந்தவைகளையெல்லாம் கவனித்தால் ஏதோ திட்டமிட்டு சதி செய்ததாகத்தான் தோன்றும். இந்த ஊர்களில் நடை பெற்றதை நிச்சயமாக விசாரணை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

அடுத்தப்படியாக கலவரம் 13 அல்லது 14-ம் தேதி ஆரம்பித்து 21-ம் தேதி முடிகிறது. அந்த இடங்களில் வகுப்புக் கலவரம் திருப்பரங்கம் 18 அல்லது 19-ம் தேதிதான் ஆரம்பமாகிறது. திரு எ. வெங்டேஸ்வரன் விசாரணை செய்த நாட்கள் பூராவும் நான் அங்கேதான் இருந்தேன். அதன் பிறகு நான் மானமதுரைக்கு மதுரையிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது பல கிராமங்கள் தீ பிடித்து எரிந்துக் கொண்டிருந்தன. அந்த கிராமங்கள் எல்லாம் கலவரத்தில் சம்பந்தப்படாத கிராமங்கள். அங்கு தீ வைக்கப்படவேண்டிய காரணம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. அந்தப் பிராந்தியம் என்னுடைய தொகுதி கூட இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர் திரு. சிதம்பர பாரதி அவர்களுடைய தொகுதி. அந்தப் பிரதேசத்தில் தீ வைக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் என்ன? நான் வரும்பொழுது தீப்பற்றிக் கொண்டு கிராமங்கள் எரிந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு மனம் வருந்தினேன். அங்கு தீ வைக்கப்பட வேண்டிய காரணம் என்ன?.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அங்கெல்லாம் அவர் தீ வைத்தார் என்று சொல்லுகிறாரா ?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: அங்கெல்லாம் அவர் தீ வைத்தார் என்று நான் சொல்லவில்லை. அங்கே தீ வைத்த தெல்லாம் யாரோ சிலர் வந்து அதாவது "காங்கு" வந்து தீ வைத்தார்கள். அதன் பிறகு திருப்பாச்சேத்திற்குத் தீ வைக்கப்படுகிறது. அங்கே 10 அல்லது 14 ஹரிஜன வீடுகள் இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் தீ வைக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? பக்கத்தில் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அதுவும் சுமார் பதினைந்து அடி தூரத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அங்குள்ள போலீஸ்காரர் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே அங்கு நெருப்பு வைக்கப்போவதாகத் தெரியவந்திருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் போலீஸ்காரர்கள் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவே இல்லை. யாரோ வந்து தீ வைக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் வந்து அதைத் தடுக்கவில்லை. அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும் போலீஸ்காரர்கள் வந்து உதவி செய்யவில்லை. இதற்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். இதைப் பற்றிய விஷயம் கனம் தத்தாருக்கும் தெரியும். கனம் பி. கக்கன் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இதைப்பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள்? அங்குள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷன் அவுட் போஸ்ட் ஸ்டேஷன் கூட இல்லை, பக்கா போலீஸ் ஸ்டேஷன். அப்படி இருந்தும் ஏன் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. தீ வைக்கும் போது போலீஸ்காரர்கள் ஏன் சுடவில்லை என்று கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெரம்பாச்சேரி கிராமத்தில் தீ வைக்கப்படுகிறது. அங்கும் திரு. தத்தார் வந்து விசாரிக்கிறார். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே தீ வைக்கப்போவதாகத் தகவல் வருகிறது. அப்படி இருந்தும்

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [29th October 1957

முன்னெச்சரிகையாக போலீஸ் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லே. பந்தோபஸ்து வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டும் போலீஸ் பந்தோபஸ்து வரவில்லே. எந்த உதவியும் அனுப்பவில்லே என்று அங்குள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கனம் கக்கன் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த கிராமங்கள் ரொம்பவும் 'இன்டீரியரில்' இல்லே. பக்கத்தில்தான் இருக்கிறது. அது என்னுடைய பிராந்தியம். ஆகவே இவைகளே யெல்லாம் கவனித்தால் திட்டமிட்டுக் கொண்டு வேலேகளேச் செய்து வருவதாகத்தான் தோன்றிற்று. ஆலோசனே செய்து வேலேகளே நடத்துவதாகத்தான் தோன்றிற்று. பட்டப்பகலில் தீ வைப்பதை என் அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதைத் தடுப்பதற்கு அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாதா? அங்கு வெகு சுலபமாகப் போகலாம். மதுரையிலிருந்து ராமநாதபுரத்திற்குப் போகக்கூடிய தார் ரோடு அது. அங்கு போலீஸ்காரர்கள் வெகு சுலபமாகப் போகலாம். போலீஸ் ஸ்டேஷன் 15 அடி தூரத்தில் தான் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லே. அப்படி எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதன் காரணம் என்ன?

வீராம்பல், இலஞ்சாம்பூர், இருளாம்பட்டி, அருங்குளம் முதலிய கிராமங்களுக்குத் தீ வைக்கப்படுகிறது. இவைகளில் மூன்று கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். ஒரு ஊரில் மட்டும் சாதி இந்துக்கள் வசிக்கிறார்கள். தினசரி வீடுகளுக்கு தீ வைக்கப்படுகிறது 19–ம் தேதி வரையில். அதை போலீஸ்காரர்கள் தடுக்கவில்லே. இதை இங்குள்ள ஹரிஜன மெம்பர்கள் நன்றாகத் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டும். இவர்கள் என் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லே என்று கேட்கிறேன். இவர்கள் பக்கத்தில் 15 அடி தூரத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்துக்கொண்டு என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்கிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் தீ பிடித்துக்கொண்டு எரிகிறது. ஆனால் அங்குள்ள போலீஸ்காரர்கள் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லே. அதைத் தடுக்கவும் இல்லே. யார் வைத்தார்கள் என்று திட்டமாகச் சொல்ல முடியாது. யாரோ சிலர் வந்து வைத்துவிட்டுப் போகிறார்கள். இரண்டு நாட்களாகச் சம்பவம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்பொழுதெல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் எங்கே போயிருந்தார்கள். ஓர் இடத்தில்கூட நெருப்பு வைக்கும்போது இவர்கள் வந்து தடுக்கவில்லே.

*Sri K. B. S. MANI: On a point of order மதிப்பிற்குரிய சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் பேசும்போது நேற்றும் சரி இன்றும் சரி பேசும்போதெல்லாம் போலீஸ் அதிகாரிகளே அவர், இவர் என்றும், அவன் இவன் என்றும், கனம் மந்திரி அவர்களே "நீ" என்றும் சொல்லிக்கொண்டு பேசுகிறாரே அது இந்தச் சபையின் ஒழுங்கு முறைக்கு சரியா அப்படிப் பேசுவதும் சரியா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR: அம்மாதிரி நான் பேசியிருந்தால் தவறுதான் அதற்கு நான் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எதோ ஆத்திரமாகப் பேசும்போது அப்படி பேசியிருக்கலாம். அதற்கு என்னே மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளே நான் உபயோகப்படுத்தி இருந்தால் மனப்பூர்வமான மன்னிப்பை நான் கோருகிறேன். இனிமேல் அப்படி பேசாமல் இருக்கிறேன்.

ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு போலீஸ்காரர்கள் ஏன் காலாகாலத்தில் வந்து பாதுகாப்புக் கொடுக்கவில்லே? அங்கு நடந்த சம்பவங்களேப்பற்றி குறிப்பிடும்போது ஜாலியன்வாலாபாக், ப்ளாக் ஹோல் அப் கல்கத்தா போன்ற சம்பவங்களேப் போல் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி இருக்கும்போது 16–ம் தேதி கொலே நடந்ததும் ஏன் பாதுகாப்பு "அளிக்கவில்லே" என்றுதான் கேட்கிறேன். பெரிய மோதல் நடந்திருக்கிறது, ஆறு கொலே விழுந்து இருக்கிறது. அதை ஏன் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லே. இது முக்கால் மைல் தூரத்தில்தான் நடந்திருக்கிறது. 16–ம் தேதி கொலே நடந்திருந்தும் 17, 18, 19–ம் தேதி

29th October 1957] [T. L. Sasivarna Thevar]

வரையில் சும்மா இருந்து விட்டு அதன் பிறகு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவானேன். அது வரையிலும் என் போலீஸ் தாக்கவில்லே. அங்கு ஹரிஜனங்கள்தானே இருக்கிறார்கள். மறவர்களேதானே கொலை செய்யவேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது அங்குள்ள ஹரிஜனங்களே என் பாதுகாக்கப் போகவில்லே? வீரம்பல் பூராவும் ஹரிஜனங்கள்தானே, என் அவர்களேக் காப்பாற்றப் போகவில்லே?

*Sri K. B. S. MANI: On a point of order. மறுபடியும் அவர் ஏதோ சொல்லுகிறார். நேற்று கனம் கல்யாணசுந்தரம் பேசும்போது டென்ஷன் ஏற்படும்படி பேசக்கூடாது என்று சொன்னர். இப்பொழுது அவர் பேசுவதைப் பார்த்தால் டென்ஷன் ஏற்படுவதாக இருக்கிறது. அப்படி அவர் பேசினுல் சபைக்கு அவ்வளவு நல்லதாக இருக்க முடியுமா ? அதன் பிறகு ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் டென்ஷன் உண்டாகும்படி பேசும் நிலேமை ஏற்படலாம். அது நல்ல முறையாக இருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: நானும் அப்படித்தான் சொன்னேன்.

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR: தயவு செய்து நான் பேசும்போது தொந்தரவு பண்ணவேண்டாம். கலவரம் நடந்து மோதல் ஏற்பட்டிருக்கும்போது அவர்களுக்கு பந்தோபஸ்து கொடுக்கவேண்டாமா ? அப்படிக் கொடுக்காமல் இருந்தது யார் குற்றம் என்று கேட்கிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: பாதுகாப்பு இருந்தால்தான் ஹரிஜனங்கள் வாழமுடியும், பாதுகாப்பு இல்லாவிட்டால் அவர்களே தாக்க மறவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்ற தோரணேயில் அவர் பேசுகிறாரா ? அப்படிப்பட்ட உரிமையை கனம் அங்கத்தினர் கொண்டாடுகிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR: அம்மாதிரியான உரிமையை நான் கொண்டாடவில்லே. இவ்விதம் பலாத்காரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 6 பேர்கள் கொலே செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள், சாதாரணமாக பாதுகாப்பு வீராம்பலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் இந்த மோதலே தடுத்திருக்கலாம். என் அப்படிப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லே என்று கேட்கிறேன் போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுத்திருந்தால் பெரிய மோதலே தடுத்திருக்கலாம். நிச்சயமாக அங்கு கலவரம் நடந்திருக்காது. பாதுகாப்பு கொடுத்திருந்ததை என் வாபஸ் வாங்கவேண்டும் ? அந்த ஊர் தாக்கப்பட வேண்டும் என்று வாபஸ் வாங்கினீர்களா ? ஜனங்கள் தாக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக போலீஸ் அங்கிருந்து வாபஸ் வாங்கப்பட்டது. மேற்த்தாவலில் 10, 15 போலீசார்களே நிறுத்தி வைத்திருந்தால் சர்க்காருக்கு ஏதாவது குடி முழுகிப் போய்விடுமா ? பக்கத்திலுள்ள ஊர் பூராவும் 25 பேர் நாடார் இருந்தாலும் அங்கே 75 ஏ.எஸ்.பி. இரண்டு மாத காலம் நிறுத்தி வைக்கப் படுகிறது. பேரையூர் என்னும் ஊரிலே 70 ரிசர்வ் போலீசார் மூன்றேகால் மாதம் தங்கி உறங்கியிருக்கிறார்கள்.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: பேரையூரில் வேறு வகுப்பு மக்கள் இல்லேயா என்று நான் கேட்கிறேன்.

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR: கழுதையில் ஜாஸ்தி பந்தோபஸ்து இடைக்கிறது. கலொடியில், சிவகாசியில், விருதுநகரில் பந்தோபஸ்து கோடுப்பதன் நோக்கம் அங்குள்ள தனி வகுப்பு மக்களுக்கு ஜாஸ்தி பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான். 60 ஹரிஜனங்கள் உள்ள வீராம்பல் கிராமத்தில் பத்து பேர் போட்டால் என்ன? இதற்குப் பதில் சொல்ல முடியாது, சர்க்காரால். பாதுகாப்பு குறைந்தது. அந்த ஊரில் கலகம் ஏற்பட்டது. மக்கள் செத்தார்கள். காரணம் வீராம்பலில் போலீசார் பாதுகாப்பு இல்லே.

ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு கொடுத்திருந்தால் இவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்காது. 100, 150 கிராமங்களிலும் தகுந்த போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு முயற்சி பண்ணவில்லே என்று நான் பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். இதை நீதிபதி வைத்து விசாரணே

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [29th October 1957

செய்தால் சவிஸ்தாரமாக எல்லாக் குட்டும் வெளியாகிவிடும், யார் மீது தவறு இருக்கிறது என்று நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இதை ஏன் மறைக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

திரு எஸ். வெங்டேஸ்வரன் ரிப்போர்ட் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல இஷ்டப்படுகிறேன். 18-ந் தேதி காலை 8 மணி முதல் 25-ந் தேதி அவருடைய பங்களாக் கட்டி பரமக்குடியிலிருந்து புறப்படும் வரை அங்கே இருந்தேன். எனக்குக் கொஞ்சம் ஆங்கிலம் தெரியும். நான் "அண்டர்ஸ்டாண்டு" பண்ணிக்கொள்வேன். எஸ். வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் அங்கு நடந்துகொண்ட அந்த நாலு நாள் நடவடிக்கையில் கேவலம் ஒரு "தேர்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்" டைப்போல நடந்துகொண்டாரே தவிர, ஒரு ஐ. ஸி. எஸ். போல் நடக்கவில்லை என்று நான் மட்டுமல்ல, அந்த "என்க்வைரி"யைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த எல்லா மக்களும் உணர்ந்தார்கள். விசாரணை செய்தவர், சர்க்காருக்கு விரோதமாக யாராவது சாட்சியம் சொல்பவராக இருந்தால் அவரை "க்ராஸ்" பண்ணுவார். க்ராஸ் செய்தால் சொல்பவருக்குச் சங்கடமாக இருக்கும். பத்து நிமிஷத்தில் குறுக்குக் கேள்வி போட்டு, குழப்பி விடுகிறார். சாட்சியம் சாதகமாக வரவில்லை யென்றால் அதை எழுதிக் கொள்ளாமல் இருந்ததையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். கே. ராமச்சந்திரன், எம். எல். ஏ., அவர்கள் இருந்திருக்கிறார். தொகுதி எம். எல். ஏ. கூட இருந்தார். அம்மாதிரி அவர் எடுத்த முடிவு என்ன ஆகும் என்று நன்றாகத் தெரிந்தது.

ஒன்று மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். 4 போலீஸ்காரர்கள் காயப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தங்களைக் காயப்படுத்திய அறுவாள் பூராவையும் கேட்கவில்லை என்று சொல்கிறார். இது ஒன்று போதும் அவர் சொல்வது பொய் என்பதற்கு ஆகவே, " எவிடென்ஸை "ப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஆர்க்குமெண்டைக் கேட்போம் என்று சொன்னார்கள். 24-ந் தேதி இரவு மதுரையில் இருந்து மிகச் சிரமப்பட்டு நான்கு மணி நேரம் ஆர்க்குமெண்டை டைப் செய்துகொண்டு போய்க் கொடுக்கும்போது " ஆர்க்குமெண்ட் வேண்டாம் " என்று சொல்லிவிட்டார். ஆர்க்குமெண்டை அவர் கையில் கொடுக்கும் பட்சத்தில் நல்ல முறையில் விவரம் தெரியும், சுட்டது நியாயமா தவறு என்று விளக்கமாகத் தெரிந்துவிடும். அதை மறுத்துவிட்டார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : எழுத்து மூலமாக ஆர்க்குமெண்ட் எஸ். வெங்கடேஸ்வரன் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லையா என்று நான் கேட்கிறேன்.

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR : மதுரையில் " ஆர்க்குமெண்டைக் கேட்கமாட்டேன் " என்று சொல்லிவிட்டார். அறைகுறையாகக் கொடுத்தோம். கையிலே வங்கிக்கொள்ள மறுத்தார். மிகக் கஷ்டப்பட்டுக் கேட்டோம். ரிகார்டிலே இருந்தால் நல்லது என்று கொடுத்தோம், ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

பரமக்குடியை விட்டுப் போவதற்கு முன்பு ரிப்போர்ட்டை முடிப்பதாகச் சொன்னவர், சென்னை நகருக்கு வந்தபிறகுதான் அதை முடித்திருக்கிறார், மேலும் அங்கு விசாரணை செய்யும்போது, காலை 9 மணிலிருந்து 12 வரை விசாரிப்பார், மாலை 4 மணிலிருந்து 7 வரை விசாரணை நடந்து முடிந்தவுடன் அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் பூராவும் அவருடைய அறைக்கு வந்து விடுவார்கள். இந்த வாசல் வழியாக எங்களைப் போன்றவர்கள் வெளியே போனால், அந்த வாசல் வழியாக டி.எஸ்.பி,. டி.ஐ.ஜி., கலெக்டர் போன்றவர்கள் வந்துவிடுவார்கள். இரண்டு மணி நேரம் பேசுவார்கள். இது எதற்காக என்று விளங்கவில்லை. ஜனங்கள் என்ன பேசிக்கொண்டார்கள் ? இந்த விசாரணையினால் நன்மை கிடைக்காது என்று அன்றைக்கே முடிவு செய்தோம். அதைத்தான் ஸ்தாபித்து இருக்கிறார்கள். உண்மையில் எஸ். வெங்கடேஸ்வரன் தீர்ப்பு நியாயமான ரிப்போர்ட்டா என்று உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள 4, 5 உயர்தரமான வக்கீல்கள் அல்லது நீதிபதியிடம் ரிக்கார்டு பூராவையும் கொடுத்து அபிப்பிராயம் கேட்டால், அவர்கள்

29th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

சொல்லும் அபிப்பிராயம் எப்படியிருக்கும் என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் தெரிந்துகொள்ள நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். அது மாதிரி செய்யும் படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் முதலிலே சொன்ன மாதிரி, அங்கு நடந்தது ஜாதிச் சண்டை அல்ல. அரசியல் காரணத்திற்காகத் தூண்டி விடப்பட்ட சண்டை. கனம் போலீஸ் அமைச்சரவர்களுடைய அறிக்கையிலே எத்தனையோ தவறுகள் இருக்கின்றன என்பதை படிக்கும்போது தெரிந்துகொண்டேன். ஒரே ஒரு தவறை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன். அறிக்கை அவசரமாகத் தயாரிக்கப்பட்டதாலோ வேறு யாரோ ஒருவரால் தயாரிக்கப்பட்டு கனம் மந்திரி அவர்களால் படிக்கப்பட்டதாலோ, தவறுகள் இருக்கின்றன என்பதை சபை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அதிலே அவர் சொல்கிறார்.

On 16th September 1957 addressing a public meeting at Vadakkampatti, Sri Thevar referred to the communal strife raging in Mudukalathur and Paramakkudi areas. Obviously the reference was to the incidents which had occurred at Arunkulam, Keelathooval, Veerambal, Ilamjambur, Irulandipatti and Sandakkottai between 10th September 1957 and 16th September 1957.

16ஆ செப்டம்பர் 1957 அன்று வடக்கம்பட்டியில் தேவர் அவர்கள் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகையில் எதோ குறிப்பிட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது, அறிக்கையில். வீராம்பல், எலஞ்சாம்பூர் சம்பவங்கள் பூராவும் 16-ந் தேதி தான் நடந்தது. 17-ந் தேதி தான் மக்களுக்கே தெரியும், பத்திரிகையிலே ஒழுங்காக ரிப்போர்ட் வந்ததிலிருந்து. மந்திரிகளுக்கு "ஒயர்லெஸ்", மூலமாக தெரியலாம். அப்படியிருக்கும்போது தேவர் எப்படி பேசியிருக்க முடியும்? 16-ந் தேதியில் வடக்கம்பட்டியில் தேவர் அவர்கள் வீராம்பல், எலஞ்சாம்பூர் கலகத்தைப்பற்றி எப்படி குறிப்பிட்டிருக்க முடியும்? அவருக்கு ஞான திருஷ்டி இல்லே, அவர் பேசியிருக்க முடியாது என்று சபையிலே உள்ளவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இதுமாதிரி பல இடங்களில் உண்மைக்கு மாறுன விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன.

THE HON. SRI K. KAMARAJ NADAR : கனம் அங்கத்தினரிடமிருந்து ஒரு விஷயம் தெரியவேண்டும். வடக்கம்பட்டியில் நடந்த கூட்டம் 16-ந் தேதியிலா? அல்லது வேறு தேதியிலா?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : 16-ந் தேதிதான் நடந்தது. அன்று சாயந்திரம் நீங்கள் புறப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்று ஞாபகம் இருக்கிறது.

நான் முன்னுலே சொன்ன மாதிரி, இது ஒரு ஜாதிச் சண்டை அல்ல அரசியல் சண்டை என்பதற்கு இன்னொரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். எங்கள் தரப்பிலே, பார்வார்டு பிளாக் தரப்பிலே சேதப்பட்டவர்கள் ஜாப்தா சொல்லுகிறேன். போலீசார், சர்க்கார் கொடுக்கும் கணக்குப்படியும் எங்கள் கணக்கையும் பார்க்கலாம். 17 பேரில் 12 பேர் மறவர்கள். 4 பேர் அகமுடையர்கள். ஒருவர் கள்ளர். ஒருவர் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்பதை நன்றாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஜாதிச் சண்டை என்றால் கிழவக்குடும்பன் என்ற ஹரிஜனத் தோழர் ஒருவர் எங்களுக்காகச் செத்திருக்க வேண்டியதில்லே, சேர்ந்தையிலே இராமநாதபுரத்தில் பத்தாயிரம் மக்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று கிழவர் குடும்பனைப் பார்த்து அவருக்கு இரண்டாயிரம் பூமாலைகள் போட்டிருக்க முடியாது. கிழவக்குடும்பன் ஆஸ்பத்திரியில் "டையிங் டிக்ளரேஷன்" கொடுத்திருப்பதை "டேபிள்" மேல் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். மக்களுக்குத் தெரிந்தால் சேர்ந்தையிலே நடந்தது வகுப்புக் கலவரமா, போலீசார் சும்மா இருந்தவர்களைச் சுட்டார்களா என்பது தெரிந்துபோகும்.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [29th October 1957

அடுத்தபாடியாக கலகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. "க்ளாஷ்" ஏற்பட்டதன் விளைவாக எங்கள் சார்பாக இறந்தவர்கள் 4 மறவர்கள், 2 ஹரிஜனங்கள். 24-ந் தேதி அன்று கடலாடி பக்கத்தில் கரிசல்குளத்தில் பார்வார்டு ப்ளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹரிஜனங்கள் 40 வீட்டுக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவார்கள் மூன்று வீட்டுக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹரிஜனங்களைக் கொலை செய்துவிட்டார்கள். 43 வீடுகளுக்குத் தீ வைத்துக் கொளுத்திவிட்டார்கள். வகுப்பு கலவரத்தில் இம்மாதிரி நடக்குமா என்று நான் கேட்கிறேன். எங்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஹரிஜனங்களும், காங்கிரஸ் சம்பந்தப்பட்ட ஹரிஜனங்களும் செத்திருக்கிறார்கள் என்றால், இது வகுப்புக் கலவரமா? இது ரிகார்டிலே இருக்கிறது. கற்பனையாகச் சொல்லவில்லை. சர்க்காருக்கு நேரடியாகத் தெரியும்.

வகுப்புக் கலவரம் இல்லை என்பதற்கு இன்னொரு உதாரணம் சொல்கிறேன். மாரண்டையில் சொரிமுத்து கைது செய்யப்பட்டு ஜெயிலில் வைக்கப்பட்ட சமயத்தில் 4 ஹரிஜனப் பிரமுகர்கள் ஜாமீன் கொடுக்க முன்வந்தார்கள் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். "எங்கள் இராமம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் எங்களுக்குப் பெரிய உதவி செய்தவர். அவருக்கும் எங்களுக்கும் தகராறு கிடையாது. அவரைக் கைது செய்தது தவறு. நாங்கள் ஜாமீன் தருகிறோம்" என்று சொல்லி நான்கு ஹரிஜனப் பிரமுகர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள் கோர்ட்டிலே. ஆனால், கோர்ட்டார் மறுத்துவிட்டார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. நண்பர் சிதம்பர பாரதியார் தொகுதியிலே தீ வைப்பு நடந்தது. அங்குள்ள மறவ குடி மக்கள், ஜாதி ஹிந்துக்கள் பூராவும் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்புக் கொடுத்தார்கள். சம்பந்தப்பட்ட சொத்துக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்தார்கள். கிராமத்திலுள்ள ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் தகராறு இல்லை.

இங்கே இவ்வளவு பெரிய மகத்தான சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நானும், கனம் தத்தாரும், கனம் கக்கனும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த போது, அவர் நேரில் வரவில்லை. அதற்கு வருந்துகிறேன். காரணம் அவர் சொல்லவேண்டும். இந்த மகத்தான சம்பவங்கள் நடந்த இடங்களுக்குச் சென்று பார்க்க அவருக்கு இஷ்டம் இல்லையா அவருக்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும்போது; இதற்குக் காரணம் சொல்லவேண்டும். நான் அவர் மேல் குற்றம் சாட்டுகிறேன் என்று நினைக்கக் கூடாது. நடந்த சம்பவங்கள் ஒரு திட்டத்தின்கீழ் சதியாக ஏற்பட்டது என்பது இவைகளிலிருந்து தெரியும்.

இப்படி திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட சதியின் காரணமாக 16 பேர்களை போலீசார் படுகொலை செய்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் வீராம்பல் கொலைகள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும். ஆகவே இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட மேற்தர உத்தியோகஸ்தர்கள், காங்கிரஸோடு சேர்ந்து சதி செய்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள் என்பது. இதற்குத் தகுந்த சாட்சியங்கள், ரிகார்டுகள் இருக்கின்றன. ஜுடிஷியல் என்குயரி வைத்தால் நிச்சயமாக இவைகளை நிரூபிக்கமுடியும் என்று இச்சபையில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

21-ந் தேதி கலவரம் முடிந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். நாங்களும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால் அதற்குப் பிறகு பார்வார்டு கட்சி மீது போலீஸ் அடக்குமுறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கிறது. துரைராஜ் தேவர் என்ற ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினரை 12-ந் தேதி கைது செய்து கமுதிக்கு அழைத்துச் சென்று ஒரு சிறிய கௌபீனத்தை கட்டச் சொல்லி போலீஸ்காரர்கள் அங்குள்ள நாடார் வசிக்கும் தெருவிலும் மற்ற தெருக்களிலும், காலிலும் கையிலும் விலங்கைப் பூட்டி இரண்டு மணி நேரம் ஊர்வலம் நடத்தி, பிறகு ஐந்து ஆறு போலீஸ்காரர்கள் தடியடிப்பிரயோகம் செய்தார்கள். அஹிம்சா ராஜ்யத்திலே, காங்கிரஸ் ராஜ்யத்திலே, பொருப்பு வாய்ந்த ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினர் பட்டப்பகலிலே அவருக்கு வேண்டாதவர்கள் வசிக்கும் தெருக்களிலே இந்த முறையிலே அவமானப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். இதுதவிர எங்கள் ஊழியர்கள் பூராவும் அங்கங்கே அவமானப்படுத்தப் பட்டு இருக்கிறார்கள், அநீதி செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

29th October 1957] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

அடக்குமுறைக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். கலவரத்தில் சம்பந்தப்படாத ஆறு கிராமங்களில் பார்வார்டு பிளாக்கைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் போலீசார் சென்று செய்யாத அடக்குமுறை செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்தில் மட்டிலும் 75 வீடுகளில் 60 வீடுகளின் ஓடுகள் நொருக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீடுகளுக்குள் நுழைந்து பண்டம் பாத்திரங்கள் முதலியவற்றை கடப்பாரையால் நொருக்கி இருக்கிறார்கள். நவதானியங்கள், அரிசி, நெல் இவற்றை ஒன்றுகச் சேர்த்து வைத்து கிரசினியில் ஊற்றிதிர்கள், அவைகளைச் சாப்பிடமுடியாமல் செய்வதற்காக சேலைகள், வேஷ்டிகள் பூராவும் கொண்டுவரப்பட்டு அருவாமணையில் வைத்து இரண்டு இரண்டு அடியாக அறுத்து இருக்கிறார்கள். இவைகளை கனம் தத்தாரும் கனம் கக்கனும் கண் கூடாக பார்த்தார்கள். எங்கள் தலைவர் தேவர் படத்தை ஒரு வீட்டிலிருந்து எடுத்து இன்ஸ்பெக்டர் ஜான்சன் என்பவர் காலில் போட்டு மிதித்து ஒடித்து, நெருப்பில்போட்டு கொளுத்தி இருக்கிறார் என்று அந்த ஊர் மக்கள் சொல்கிறார்கள். இந்தமாதிரியான அடக்குமுறை மகத்தான அலங்கோலம் அந்தப் பகுதி பூராவும் எற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மாதிரியான படுகொலை செய்த, அடக்குமுறை செய்த மந்திரி சபை நிர்வாகத்தில் இருப்பதற்கு கொஞ்சம் கூடத் தகுதி இல்லை என்று சொல்ல எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா ? ஆளும் கட்சியினர் மெஜாரிட்டியாக இருக்கலாம். ஆனால் நேற்றும் இன்றும் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களை ஆர அமர யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினருக்கு உரிமை அளித்தால் எங்கள் தீர்மானம் நிறைவேறும் என்பது நிச்சயம். ஆனால் அந்த உரிமை கொடுக்கமாட்டார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் ஒன்று மட்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் நீதி மன்ற விசாரணையை மறுத்தால் மக்கள் சக்தி உங்களை இலேசில் விடாது. மக்கள் சக்தியை உங்களால் எதிர்க்க முடியாது. அந்தச் சக்தியை அறிய மந்திரி சபை ராஜீநாமா செய்யட்டும். இல்லாவிட்டால் நாம் எல்லோரும் ராஜீனமா செய்வோம். மீண்டும் மக்கள் முன் செல்வோம். மீண்டும் உங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் நீங்கள் ஆளுங்கள். இல்லையானால் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஆளட்டும். ஆகவே, 16 பேர்களை, ஒருவர் அல்ல, இருவர் அல்ல, 16 பேர்களை படுகொலை செய்த மந்திரி சபை மீதும், முக்கியமாக முதல் அமைச்சர் மீதும், தாண்டிவிட்ட போலீஸ் அமைச்சர் மீதும் குற்றம் சாட்டுகிறேம். 16 கொலைக்கும் பொறுப்பாளிகள் போலீஸ்காரர்களை தவிர ஹரிஜனமக்களோ தேவர் மக்களோ யாருமே பொறுப்பாளி அல்ல என்று பகிரங்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அந்த வகையில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri K. R. NALLASIVAM: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் ராமனுதபுரம் ஜில்லாவில் இந்தமாதிரி அரசியல் கொலை நடந்து இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி கனம் சசிவர்ண தேவர் விஸ்தாரமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். மேற்கொண்டு அதைப்பற்றி நான் நேரடியாக சம்பந்தப்படாவிட்டாலும், சுமார் நான்கு நாட்கள் மதுரை, ராமனுதபுரம் ஜில்லாக்களிலே நேரடியாக நான் சுற்றிப் பார்த்தேன், என்ற காரணத்தால் பேசுகிறேன். அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களிடையே உள்ள உணர்ச்சி, அரசியல் வாதிகளிடையே எற்பட்டிருக்கும் கொந்தளிப்பு இவைகளைச் சர்க்கார் மட்டும் அல்ல நாட்டின் மீது பக்தி கொண்ட எல்லோருமே கருத்தில் கொண்டு ஆலோசனை செய்து இதற்கு நல்ல வழி காணவேண்டும். நான் விசாரித்த இடத்தில் எல்லாம் ஒரு முக்கிய விஷயம் தெரியவந்தது. இது தேவர் ஹரிஜனங்கள் சண்டைமட்டும் அல்ல. தேவர், நாடார், ஹரிஜனங்கள், ஆகிய மூன்று ஜாதிப் பேர்களும் இந்த அரசியல் விளையாட்டிலே அங்கம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று என்னிடத்திலே பொருப்பானவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தச் சம்பவங்களை கோர்த்துப் பார்த்தால் கூட அப்படித்தான் தெரிகிறது. ராமனுதபுரம், மதுரை பொறுத்தவரையிலும், தேச பக்தர்கள் நீண்ட காலமாகவே நிறைந்த ஜில்லாக்கள். 1942 இயக்கத்தில் இந்த ஜில்லாவிலிருந்து பங்கெடுத்துக்கொள்வார்கள்.

[Sri K. R. Nallasivam] [29th October 1957

தமிழ் நாட்டிலேயே முதன்மையாக விளங்கியவர்கள் என்பது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். ஆனால் அந்த ஜில்லாக்களில் இன்றைக்கு எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸோ, ஷோசலிஸ்டோ, கம்யூனிஸ்டோ, திராவிட முன்னேற்றக்கழகமோ, அரசியல் பேசுவது என்பது முடியாத காரியம். அரசியல் வாதிகள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூட அஞ்சவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் தத்தார் அவர்களுடன் சென்று திரும்பிவரும்பொழுது அவர் ஜாதிக்காரர்களே அவரைக் குறுக்கிட்டு அவமானப்படுத்தியதாகத் தெரிந்தது. இன்றைக்கு பூதாகாரமான ஒரு மோசமான நிலைமை உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாடு பூராவும் தங்களை அறியாமலேயே மக்கள் தூண்டிவிடப்பட்டு இந்த நிலைமை பரவாமல் இருக்கவேண்டும். காந்திஜி, விநோபா பாவே முதல் சாதாரண ஊழியர்கள் வரையில் ஜாதி வெறியை நொறுக்குவதற்கு தங்களால் ஆனவரை ஒரளவுக்கு அவரவர் சக்திக்குத் தகுந்தவாறு காரியங்கள் செய்திருக்கிறோம். அதைச் சிந்தித்துப் பார்க்காமல் செய்த ஒரு தவறின் காரணமாக இன்றைக்கு மீண்டும் அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்குச் சட்டபூர்வமாகக் கூட ஒடுக்கமுடியாத அளவுக்கு ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக இந்த உணர்ச்சியை யாரும் தவிர்க்கமுடியாது. இங்கு உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் கூட உள்ளூர இது புகைந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

ஒருவிஷயத்தை அங்கே பார்த்தேன். கோவை, சேலம், திருச்சி ஆகிய ஜில்லாக்களில் ஹரிஜனங்கள் எந்த அளவுக்குத் தொந்தரவுக்கு உள்ளாகின்றார்களோ, ஜாதி வெறி எந்த அளவிற்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் இல்லை என்பதை பல இடங்களில் நான் நேரில் பார்த்தேன். இங்கே ஹரிஜனங்கள் மூன்று வகை உண்டு. பச்சையாக அவர்கள் பெயர்களைச் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் பள்ளர், பரையர், செக்கிலியர் என்பவர்கள். கோவை, சேலம் பிராந்தியங்களில் ஆறு பர்லாங், ஒரு மைல் தூரத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு ஊர் இருக்கும். ஊர்களுக்குப் பெயரே இருக்காது. வேஷ்டி கட்டக்கூடாது, செருப்பு போட்டுக்கொள்ளக்கூடாது என்ற நிர்ப்பந்தங்களும் இருக்கும். ஆனால் ராமனாதபுரத்தில் இம்மாதிரி பரவலாக இல்லை. குறிப்பாக சில இடங்களில் இன்னும் இருக்கின்றன.

*** Sri M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : On a point of order.** நமது நண்பர் கூறுகிறபடி இப்பொழுது ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் நடந்த ஜாதி வெறி அளவுக்கு ஹரிஜனங்கள் தாழ்த்தப்பட்டோ, ஒடுக்கப்பட்டோ, நடத்தக்கூடிய நிலைமையில் சேலம் ஜில்லாவில் எந்த இடமும் இல்லை. அப்படியிருந்தால் அதைக் குறிப்பிட்டு கனம் அங்கத்தினர் சொல்ல வேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order.

Sri K. R. NALLASIVAM : சொல்லமுடியும். பார்க்கப்போனால் எங்கள் ஜில்லாவிலும் சரி, உங்கள் ஜில்லாவிலும் சரி ஒரே ஜாதியினருக்குள்ளேயே சில இடங்களில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அவர்கள் சட்டை போட்டுக்கொண்டு அந்த ஆட்களுக்கு முன் போகமுடியாது. அது மாத்திரமல்ல. இடுப்பு எவ்வளவு வளையுமோ அவ்வளவு வளைத்துக்கொண்டு கும்பிடு போட்டாகவேண்டும். ஆடு மேய்க்கும் பையன் வரையில் கும்பிடு போட்டாகவேண்டும்.

***Sri K. S. SUBRAMANIAM GOUNDER:** சில இடங்களில் இம்மாதிரி கஷ்டங்கள் இருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார். அப்படியானால் சில கிராமங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் நாங்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

Sri N. K. PALANISAMI : இம்மாதிரி ஒரு அங்கத்தினர் உண்மையைச் சொல்லும்பொழுது, வேண்டுமென்றே அவரைத் தடுப்பதற்காக இம்மாதிரி குறுக்கிடுகிறார்கள். நானும் இரண்டு நாட்களாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order.

29th October 1957]

SRI K. R. NALLASIVAM : எந்த அங்கத்தினர்களுக்குச் சந்தேகம் இருக்கிறதோ அவர்கள் என்னோடு ஐந்து அல்லது பத்து நாட்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தால் அவர்களே அழைத்துக்கொண்டு போய் நேரில் காட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி நிலை இருப்பதாக அரசியலுக்காக சொல்லவில்லை. நேரில் கண்ட உண்மையை அப்படியே சொல்லுகிறேன். ராமனுதபுரம் ஜில்லாவிலேயும் மற்ற ஜில்லாவிலும் ஹரிஜன வீடுகள் ஜாதி ஹிந்துக்கள் வீடுகளோடு ஒட்டிக்கொண்டிருந்தால் நான் அல்ல, கந்த சுவாமி அல்ல மற்ற யாராலும் உண்மையிலேயே தாக்குப் பிடிக்க முடியாது. அரசாங்கமே தாக்கு பிடிக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அதை ஒடுக்குவதற்காக எங்களைப்போன்றவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னேறவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் சட்டங்கள் ஓரளவுக்குத்தான் அங்கே செல்லுபடியாகின்றன. நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் ராமனுதபுரத்தில் அந்த அளவுக்கு கிடையாது. அதிகமாக அங்கே ஜாதி வித்தியாசமில்லாமல் இருக்கிறது. வேறு பிராந்தியங்களில். . . .

***SRI S. NAGARAJA MONIGAR :** அங்கத்தினர் தான் பார்த்ததை வைத்துக்கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்களில் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதை ஊகித்துப் பேசுகிறார். கிருஷ்ணகிரி டவுனில் ஹரிஜனங்களும் மற்றவர்களும் சேர்ந்துதான் வாசம் செய்கிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER: It is not a point of order and let the hon. Member Sri Nallasivam resume his speech. I do not want hon. Members to interrupt him.

SRI K. R. NALLASIVAM : இது போல வேறு ஜில்லாக்களிலே கிடையாது. குறிப்பிட்ட கட்சிக்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. அங்கு பார்த்ததை நான் சொல்லுகிறேன். அங்கு இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களைப் பற்றி சர்க்கார் உண்மையிலேயே என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதில் சந்தேகம் இருக்கிறது என்று நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறேன். எங்கள் பிராந்தியத்தில் 1,000 ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று ஐந்து ஆண்டுகளாகக் கூப்பாடு போட்டுக் கொண்டே இருக்கிறேன். பல அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ? அரசாங்கம் தங்கள் கடமையைச் செய்யத் தவறிவிட்டது. அந்தக் காரணத்தினால்தான் அரசியல் கோஷம் எழுப்பப்படுகிறது என்று அரசாங்கம் காரணம் காட்டுகிறது என்று நான் பிரியூரணமாக நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வினோபாஜி அவர்கள் இன்றைக்கு காந்திய அளவிலே நாடு பூராவிலும் மதிப்பிற்குரிய ஒரு மாபெரும் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் ஜாதிக் கலவரம் என்பதைவிட, இதற்கு அரசியல்தான் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு நீங்கள் என்ன பதில் சொல்லுகிறீர்கள் ? நாடு பூராவிலும் மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்கள் இம்மாதிரி சொல்லுகிறார். இதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லுங்கள். இதற்கு பதில் சொல்லுவது சிரமம்தான்.

கீழ்த்தூவல் கிராமத்திலே ஒரு வேடிக்கை பார்த்தேன். இந்த விசாரணையிலே கல்லெத்தான் ஆயுதமாக உபயோகப்படுத்தினார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது சம்பந்தமான போட்டோ படங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு செங்கல் சூளை இருக்கிறது. வேறு ஜில்லாக்களிலே கல் சுலபமாகக் கிடைக்கும். ஆனால் அங்கு கல் வேண்டுமென்றால் பரமக்குடி-முதுகளத்தூர் ரோடுக்கு வந்துதான் பொறுக்கிக்கொண்டு வரவேண்டும். கல் தான் சுலபமான ஆயுதம் சாதாரண சண்டைகளிலே. அங்கு கல் கிடைக்காது. அந்த செங்கல் சூளையைப் பார்த்தேன். போலீஸ் அங்கே தப்பான முறையிலே ஐந்து பேர்களைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள் என்று ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு மாகாணம் பூராவும் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. உயர்தர உத்தியோகஸ்தர் அங்கு ஒரு

[Sri K. R. Nallasivam] [29th October 1957

விசாரணை நடத்தினர். அந்தச் செங்கல் சூளை கலைக்கப்படவே இல்லை. சிவப்பு அப்படியே இருந்தது. ஒரு பகுதியிலே ஒரு சிறிய ஓட்டைதான் இருந்தது. கிட்டத்தட்ட 1,000 பேர்கள் இருந்தபொழுது 50 கல்கூட எடுக்க படவேண்டாமா ? அதுகூட இல்லை. 10, 15 இடங்களிலாவது செங்கல் சூளை பிரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டாமா ? அதுமாத்திரமல்ல. அந்த ஊரிலே இருப்பவர்கள் நகரப்புரத்திலே இருப்பவர்கள் போல் படித்தவர்கள் அல்ல. நாகரீகம் தெரிந்தவர்கள் அல்ல. உண்மையை மறைத்து அழகாகக் கோர்வையாக ஜோடித்து அவர்களால் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் கிராம மக்கள். ஒன்றும் தெரியாத அப்பாவிகள். தாங்கள் அனுபவிக்கும் அசௌகரியங்களைக் கூட எடுத்துச் சொல்லத் தெரியாத ஜனங்கள். எழு வயதுச் சிறுவனும், 80 வயதுக் கிழவியும், ஆடு மேய்க்கும் பையனும் உண்மை இல்லாமலிருந்தால் எப்படி ஒரே மாதிரியாகச் சொல்ல முடியும் ? நிச்சயமாக உண்மை இல்லாமல் இருக்கவே முடியாது. வக்கீல்கள் சொல்லிக்கொடுத்திருந்தால் கூட அவர்களால் சரியாக அதைத் திருப்பிச் சொல்ல முடியாது. ஆகையால் எந்த அடிப்படையிலே கீழத்தூவல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நியாயமானது என்று சொல்ல முடியும் ? ராமநாதபுரத்தில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பற்றி நீதி விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் நான் சர்க்காரின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்தபொழுது அதைக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இந்தக் குற்றச்சாட்டு தமிழ் நாடு பூராவும் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் தங்களுக்கு அதிகப்படியான அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று அலட்சியமாக இராமல், உங்கள் கை ரத்தக் கரை படிந்தது அல்ல, நியாயத்துக்கு விரோதமல்ல என்ற துணிவு இருக்குமானால், நிச்சயமாக மந்திரி சபை ராஜிநாமாச் செய்து விட்டு நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் நிச்சயமாக "உண்மையில் தவறு கிடையாது. தவறான முறையில் ஆதிக்கிய நோக்கத்துடன் யாரும் சுட்டுக் கொல்லப்படவில்லை" என்பதை மாகாண மக்கள் நம்புவார்கள். அதைச் செய்யாமல் எத்தனைவாதங்கள்தான் சிறப்பாகச் செய்தாலும் நாட்டு மக்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

அது ஒருபுறம் இருக்க ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் சென்னையில் நடந்த கூட்டம் ஒன்றில் திரு. காமராஜ நாடார் அவர்கள் கள்ளநோட்டுக்கள் அச்சிட்டு விநியோகிப்பதற்கு உடந்தையாக உள்ளார்கள் எனக் குறிப்பிட்டதாக எனக்குச் செய்தி வந்தது. அன்றைக்கு நான் ஊரில் தான் இருந்தேன். திட்டவட்டமாக அவர் ஒரு குற்றச்சாட்டை இப்படிச் சுமத்தினார்கள் என்பதை நான் அறிந்தேன். நாட்டிலும் இதைப்பற்றி அநேகம் பேச்சுகள். குறிப்பாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வந்திருக்கிறது. விலைவாசிகளும் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. சர்க்கார் ஒரு பங்கு அதாவது 500 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டுகளை வெளியிட்டார்கள் என்றால் அதைப்போலவே வெளியில் இருப்பவர்கள் இன்னொரு மடங்கு 500 கோடி ரூபாய் கள்ள நோட்டுக்களை அச்சிட்டார்கள் என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். அதனால்தான் இத்தனை நெருக்கடி" என நாட்டில் பரபரப்பான சந்தேகம் எழும்பியிருக்கிறது.

THE HON. SRI K. KAMARAJ NADAR : நான் கள்ள நோட்டுக்களை அச்சிட்டு விநியோகிக்கிறேன் என்பதை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா ? நான் அச்சிட்டு விநியோகிக்க உடந்தையாக இருக்கிறேன் என்பது போல பேச்சு இருக்கிறதே, அதை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா ?

SRI K. R. NALLASIVAM : உண்மையிலேயே அவர் அப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டைச் சுமத்தினார் என்றுதான் கேள்விப்பட்டேன். நான் அப்போதும் நம்பவில்லை. செல்வாக்குள்ள பத்திரிகைகளில் பத்தாயிரம் இருபதாயிரம் பிரசுரமாகிற பத்திரிகைகளில் இதைப்பற்றி எழுதியிருந்தார்கள். ஆகவே அது பொய் என்பதை நிரூபிப்பதற்காகவாவது என் அப்போதே முதல் மந்திரி அவர்கள் முத்துராமலிங்கத் தேவர் பேரில் வழக்குத் தொடரவில்லை என்றுதான் கேட்டேன்.

SRI A. A. RASHED : Sir, according to Parliamentary Procedure . . . .

29th October 1957]

DEPUTY SPEAKER. Unless the Chair allows, the hon. Member cannot speak. That is the parliamentary procedure. I do not want him to speak without being called.

SRI K. R. NALLASIVAM: உண்மையில் அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கும் தனக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்றால் நாட்டு மக்கள் உண்மையை அறிந்துகொள்ள அந்தக் குற்றச்சாட்டை சுமத்திய ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் பேரில் வழக்கு நடத்தியிருக்கவேண்டும். அவர் என்ன சாதாரண மானவரா? ஒரு பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர்—பாராளும் மன்ற உறுப் பினர்.

இதற்குப் பின்னால் பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. நான் அந்தப் பிரதேசத்திற்கே நேரில் சென்று விசாரித்தேன். அதற்கு முன்பே ஜூலை மாதம் 11-ந் தேதி என்று நினைக்கிறேன். இங்கு இருக்கக்கூடிய காங் கிரஸ் அங்கத்தினரே ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கவலைக்கிடமான சூழ்நிலை உருவாகி வருவதாகக் குறிப்பிட்டார். அதன்பேரில் சர்க்கார் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆகஸ்டு மாதம் 2-ந் தேதி என்று நினைக் கிறேன். ஐந்தாறு அங்கத்தினர்கள் அங்குள்ள நிலைமையை விளக்கி கையெழுத்திட்டு சர்க்காருக்குக் கொடுத்தார்கள். அதன் பேரிலும் தக்க பாதுகாப்பு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. நாடார்களை எல்லாம் ஹரிஜனங்கள் மேல் துவேஷத்தைக் காட்ட இவர்களே ஏற்பாடு செய்தார்கள் என்றும், அதனால்தான் இவர்கள் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்கிற பேச்சு அடிபட்டது. "மிக அபாயமான நிலைமை இருக்கிறது. அவசரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்" என இந்த ஐந்தாறு எம்.எல்.ஏ.-க்கள் சர்க்காரிடம் விண்ணப்பத்திக் கொண்டும் இவர்கள் சும்மா இருந்துவிட்டார்கள். அப்புறம் 11, 12-ந் தேதிகளில் படிப்படியாக நடந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் நமக்குத் தெரியும். இதைப் பற்றி நானே அங்கு சென்று விசாரித்தேன். இறந்துபோன இமானுவேல் என்பவர் ஹரிஜன ஜமீயரா? அல்லது தலைவரா, அவரிடம் அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் எல்லோருக்கும் பூர்ண விசுவாசம் உண்டா என்பதை எல் லாம் அறிந்தேன். நான் தெரிந்து கொண்டமட்டும் அப்படி அவர் ஹரி ஜனங்களின் விசுவாசத்திற்கு எல்லாம் பாத்திரமானவர் என்று சொல்ல முடியாது. ஏதோ இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்புதான் அந்தப் பிரதேசத்திற்கே வந்தவராம். சில சில காரியங்கள் செய்து வந்திருக் கிறவர் என்று சொன்னார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் விசாரித்ததில் இமானுவேல் என்பவர் கொலை செய்யப்படவேண்டியவர் தான் என யாராவது சொன்னார்களா? கொலை செய்யப்படவேண்டியவர் என இவர் அறிந்தாரா என்று கேட்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM: கொலை செய்யப்பட்டதற்கு அநேக காரணங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக நான்கைந்து காரணங்கள் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது அந்த கேஸ் கோர்ட்டில் இருப்பதனால் அதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் நிச்சயமாக இங்கே சொல்லப்போவதில்லை. ("அநே கம் குரல்கள்—சொல்லலாம், சொல்லலாம், சொல்லுங்கள்.")

சொல்லக் கூடியதா, சொல்லக் கூடாததா என்று எனக்குத் தெரியும். நான் அவற்றை எல்லாம் இங்கே சொல்லப் போவதில்லை. ஆனால் இன் றைக்கு அங்கு நடந்திருக்கக்கூடிய கலவரங்களைப்பற்றி எல்லாம் பூரணமான நீதிமன்ற விசாரணை ஒன்று வேண்டும் என மக்கள் அபிப்பிராயப்படு கிறார்கள். உண்மையிலேயே இன்றைக்கு அரசியல் வாழ்வில் சாதித் துவேஷம் நிறைய வளர்ந்துதான் இருக்கிறது. மதுரையில் ஒரு நாள் ஒரு காங்கிரஸ் அன்பர் என்னிடம் குறிப்பிட்டார். "சாதிச் சண்டை, சாதிப் பூசல் நிரம்பிய இன்றைய அரசியல் வாழ்வில் பங்கு பெறாமல் சில காலம் தனித்தே இருப்பது மேல் எனத் தோன்றுகிறது" எனச் சொன்னார். அந்தப் பக்கத்தில் இந்த அபிப்பிராயத்தை வெளியிட முடியாமல் அநேகம் பேர் இருக்கலாம்.

[Sri K. R. Nallasivam] [29th October 1957

உண்மையிலே இவை எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் இந்த மந்திரி சபை தான். நாட்டு மக்களுக்கு இந்த மந்திரி சபையினிடத்தில் அடியோடு நம்பிக்கை யிடையாது. இவர்களுக்கு இதில் கொஞ்சங்கூட சம்பந்தம் இல்லை என்றால் ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டு இந்த கலவரங்கள் எல்லா வற்றையும் நீதி மன்ற விசாரணைக்கு இவர்கள் அனுப்பவேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் பூர்ணமான நம்பிக்கையை மக்களிடத்தில் பெற முடியும். அப்படிச் செய்யாதவரையில் இவர்கள் எந்தவிதமான சிறப்பாக வாதம் செய்தும் பயன் இல்லை.

இந்த நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை நான் ஆதரிப்பதற்கு முக்கிய மான காரணம் ராமநாதபுரம் கலகம் ஒன்று மாத்திரம் இல்லை. எங்கள் சோஷலிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பில் ஆகஸ்டு மாதத்திலிருந்து இன்று வரை 1,600 தொண்டர்கள் சிறைக்குப் போயிருக்கிறார்கள். தேச விடுதலை காலத் தையும்விட அதிகமானவர்கள். பதினெட்டு கோரிக்கைகளை முன்பு வைத் துக்கொண்டு—அதாவது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவது, வயது வந்தவர்களுக்கு உதவி செய்வது, சம்பளம் விகிதம் 1—10 என்பதற்குமேல் வித்தியாசம் இல்லாமல் இருக்கும்படி செய்வது பத்தா வது வரையில் இலவசக் கல்வி அளிப்பது நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவது—இப்படிச் சில கோரிக்கைகளை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் சாத்வீகப் போராட்டத்தில் குதித்தோம். இவைகள்தாம் எங்கள் கொள்கையும் எனப் பகிரங்கமாகச் சொல்லிக்கொள்கிற இந்தச் சர்க்கார் அந்தக் கோரிக்கைகளை என் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வரக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். தங்களுக்குப் பலம் இருக்கிறது என இந்த ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள் இவர்கள் எத்தனை அக்கிரமங்கள் வேண்டுமானாலும் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும் கவலை இல்லை. நிச்சயமாக சோஷலிஸ்டுக் கட்சி நிர்மாணத் திட்டங்கள் மூலம் சேவை, சிறைச்சாலை, சட்டசபை என்பதாக நாட்டு மக்களுக்குப் பணி புரிந்து நாட்டைப் பிடிக்க முன்வந்துவிட்டது. இந்தக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் எங்கள் கோரிக்கைகள்தான் எனச் சொல்லிக் கொள்கிற இவர் களுக்கு அதை நிறைவேற்ற என் துணிவு கிடையாது ? வேலை இல்லாமல் திண்டாடக் கூடியவர்களுக்கு உதவித் தொகை என்று கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். உத்தரப் பிரதேசத்தில் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த சம்பூர்ணநந்த அவர்களே இப்போது 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க முன்வந்துவிட்டார்கள். நிலச் சீர்தி த்தத்தைப்பற்றியும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். மத்திய சர் காரும் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக் கிறது. வேகமாகக் கொண்டு வாருங்கள் என்றால் அதை என் கொண்டு வரக்கூடாது ?

இப்படி ஒவ்வொரு துறையையும் எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்தச் சர்க்கார் ஜனங்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெறத் தவறிவிட்டது. இந்த மந்திரி சபையின்மீது ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை, என்பதைத் திருப்பித் திருப்பி சொல்வதாய் இருந்தாலும் எனக்கு கவலையில்லை. இந்த நிலைமையில் ராமநாதபுரத்தில் நடந்த கலவரங்கள்பற்றி உடனடி யாக இவர்கள் ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டு நீதிமன்ற விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதுதான் மக்கள் எண்ணம். ஆகவே அதைச் செய்ய முன்வராத இந்த மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri D. S. AUTHIMOOLAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, இந்த முதுகளத்தூர் சம்பவத்தை சுருக்கமாகக்கூற விரும்புகிறேன். தோட்டக்காரனும் கள்ளவாளியும் சேர்ந்து களவு செய்வது என்ற ஒரு பழமொழி தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. ஸ்ரீ சிவர்ண தேவர் அவர்கள் சொல்லிய விஷயங்களை கவனிக்கும்போது, அந்த முடிவைத் தவிர வேறு எந்த முடிவிற்கும் வர முடியாது. அரசாங்கம் இனி எந்த விதத்தில் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று எல்லாவற்றையும் பற்றி கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். முக்கியமாக நமது முதல் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்களுக்கும் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவர் அவர்களுக்கும் சில மனக்கசப்பு சமீபத்தில் வளர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. இதைப் பிரயோஜனப் படுத்தி போலீஸ் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்தக் காரியங்களைத்

29th October 1957] [Sri D. S. Authimoolam]

தூண்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்ட முன் வந்திருக்கிறேன். அதன் விளைவு என்ன ஆனலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் மகாத்மா காந்தியின் பெயரைச் சொல்லி மக்களிடம் ஓட்டு பெற்று ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். காந்தி மகான் ஹிந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் இருக்கும் நவகாளியில் படுகொலை நடந்தபோது அவர் அங்கு சென்று அவர்களைக் காப்பாற்ற பாத யாத்திரைச் செய்யவில்லையா ? ஆனல் முதுகளத்தூர் சம்பவம் நடந்த பிறகு மந்திரி சபையிலிருந்து எந்த மந்திரியாவது சம்பவம் நடந்த பகுதியைப் போய் பார்த்தார்களா ? ஏதோ விரல் விட்டு சொல்லட்டும் பார்க்கலாம். சர்க்கார் ஓரளவுக்கு ஒத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மேற்கண்ட விஷயத்தைப் பார்த்தால் இது தூண்டிவிடாமல் வேறு என்ன ? கலகம் நடந்த இடத்திற்கு உடனே யாருமே சென்றதாகத் தெரியவில்லை. எட்டு தினங்கள் கழித்து ஒரு பார்மல் விசிட் கொடுப்பதற்கு இரு மந்திரிகள் சென்றிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனிக்கும்போது இந்தத் தூண்டுதல் அரசியல் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் நடந்தது என்பது புலப்படும். இந்த மாதிரியாக தூண்டிவிட்டிருக்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். அவர்களும் சொல்லுவார்கள் கொலை நடந்தது வாஸ்தவம்தான், ஒரு ஹரிஜனத் தலைவன் சோஷியல் ஒர்க்கர் அநியாயமாகக் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறான் என்று. அதுதான் பின்னல் நடந்த கலவரத்திற்குக் காரணம் என்று சொல்வார்கள். வீராம்பலில் உள்ள சர்ச்சில் ஹரிஜனங்கள் உள்ளே சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அந்தச் சமுதாயம் தான் அடிப்படையான காரணம் என்று சொல்லுகிறார்களே, முதுகளத்தூர் தாலூக்காவில்தான் ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்களா ? மற்ற இடங்களில் நாடு பூராவும் ஹரிஜனங்கள் இல்லையா, சென்ற 20 வருஷ காலமாக இந்தப் பெரிய அளவில் கலகங்கள் அங்கே நடந்ததா ? தவிர அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஹரிஜனங்களுக்காக தனி இடம் கிடையாது. மறவர்களும், ஹரிஜனங்களும் ஒற்றுமையாக வாழ்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் மீது கனம் முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு கோபம் இருக்கலாம்.

(Mr. Speaker in the chair)

அவர்கள் சதி செய்தார்கள் என்று. திரு. முத்துராமலிங்க தேவரை பழி வாங்க வேண்டும் என்று அவர் சதி செய்திருக்கிறார் என்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். எப்போதுமே இந்த மந்திரி சபையைப்பற்றி பேசுவதுண்டு. மந்திரிகள் நியாயமாகவும் பெருந்தன்மையாகவும் நடந்து வருகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது. ஆனல் இந்த முதுகளத்தூர் சம்பவத்திற்குப் பிறகு இந்தநம்பிக்கை எனக்குத் தளர்ந்து விட்டது. ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் என்னென்ன செய்திருக்கிறார் என்று பார்ப்போம். இருபது லட்சம் ஆசியச் சேனையை சுபாஸ் சந்திர போஸ் திரட்டிக் கொண்டிருப்பதாகவும் அவருடன் அடிக்கடி பேசுவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இதனல் சர்க்காருக்கு என்ன நஷ்டம். அவரை நம்பி ஜனங்கள் ஓட்டு போட்டார்கள்.

MR. SPEAKER: இங்கு ஒரு விஷயம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். **Business Advisory Committee**-யில் பின்வரும் தீர்மானங்களை ஏக மனதாக நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஸ்ரீ நல்லசிவம், ஸ்ரீ சின்னதுரை, ஸ்ரீ சீனிவாச அய்யர், இவர்கள் இன்றைய தினம் பேசுவார்கள். நாளை மத்தியானம் 12-ல் இருந்து 1-30 மணி வரை கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் பேசுவார்கள். மாலை 4 மணியிலிருந்து ஸ்ரீ அண்ணதுரையும் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்களும் பேசுவார்கள். முப்பத் தோரும் தேதி 10 மணியிலிருந்து 1-30 மணி நேரம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசுவார்கள். அதன் பிறகு ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்திரம் அதற்குப் பதில் அளித்து, அவர் பேசிய பிறகு ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள் சர்க்கார் தரப்பில் முடிவு கூற 1-15 மணிக்கு தீர்மானம் ஓட்டுக்கு விடப்படும். பாக்கி அங்கத்தினர்களுக்கு 15 நிமிஷம் அளிக்கப்படும். இதில் பத்து காங்கிரசுக்கும் ஐந்து தேசிய கட்சிக்கும், இரண்டு திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திற்கும் ஒரு சோஷயலிஸ்ட்டுக்கும், ஒரு பிரஜா சோஷயலிஸ்ட்டுக்கும் பேச அனுமதிக்கப்படும். அங்கத்தினர்கள் கட்டாயமாக 15 நிமிஷத்திற்கு

[Mr. Speaker] [29th October 1957

மேல் பேசக்கூடாது. ஒருவர் அதிகமாகப் பேசினால்கூட மற்றவர்களுக்கு பாதகமாக இருக்கும். சென்ற பட்ஜட் கூட்டத்தின்போது ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் 10 நிமிஷம்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியபோதும் மேலும் ஐந்து நிமிஷங்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அதுமாதிரியாக சங்கடத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தத் தீர்மானம் திருத்தப்பட்டு இப்பொழுது ஒரு கட்சி அங்கத்தினர்கள் இவ்வளவு நேரம் பேச வேண்டும் என்று நியமிக்கப்பட்டது. ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள், தங்கள் கட்சிக்குள்ளேயே கலந்தாலோசித்து யார் பேசுவது என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டும். சுயேச்சை அங்கத்தினர்களுக்கு 15 நிமிஷம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஏற்பாட்டின்படி ஸ்ரீ ஆதித்தின் வரவில்லை.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : ஒழுங்கு பிரச்னை. நான் கலகம் நடந்த பகுதியை சேர்ந்தவன். இந்த விவாதத்தில் என்னைப் பற்றி குறிப்பிட்டு பேசியிருக்கிறீர்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லும் முறையில் விரிவாகப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : தாங்கள் அரசாங்க கொரடாவை இதைப்பற்றி கலந்தாலோசிப்பது நல்லது. அவர் பெயரைக் கொடுத்தால் நான் 15 நிமிஷம் அனுமதிக்கிறேன்.

SRI P. S. SANTHANAM : இதைப்பற்றி பேசுவதற்கு ஹரிஜன அங்கத்தினர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : எல்லாக் கட்சித் தலைவரையும் கலந்து ஏக மனதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலியாணசுந்தரம் பதினுக்குப்பின் **Leader of the House**-ம் கடைசியில் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. எப்படி நான் ஹரிஜனங்களுக்காக நேரத்தை ஒதுக்க முடியும்? இந்தச் சங்கடமான நிலைமைக்கு என்னை ஆளாக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பதில் கொடுத்த பிறகு சபைத் தலைவர் பதில் சொல்லுவார் என்று சொன்னீர்கள். இது எந்த **rule**-ன் கீழ் வருகிறது ?

தேவர் அவர்களின் பேரில் முக்கியமாக ஒரு குற்றச்சாட்டு காங்கிரஸ்காரர்களின் மத்தியில் இப்போது எற்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : 74-வது விதியின்படி சபைத தலைவர் பதில் சொல்லுவார்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : அதாவது, முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் தேர்தலுக்கு நின்றால் இரண்டு தொகுதியில் நிற்கிறார். அலெம்பலி கான்ஸ்டிட்யூவன்ஸிக்கும் நாமினேஷன் தாக்கல் செய்கிறார். பார்லிமென்ட் தேர்தலுக்கும் நிற்கிறார்கள். அப்படி நிற்பதோடு மட்டும் இல்லாமல் அங்கே போய் வேலை செய்கிறாரா என்றால் அதுதான் இல்லை. அங்கு போய் தனக்கு வோட்டு போடவேண்டுமென்று அவர் கேட்பதில்லை. அலெம்பிளியானுலும் சரி, பார்லிமென்ட்டானுலும் சரி இரண்டிற்கும் நிற்கிறார். முருகனைப்பற்றி பேசுகிறார். மதரஸிற்குப் போய் கூட்டம் போடுகிறார். கா. சீ. கா. விற்கு வேண்டிப் பேசுகிறார். தன் நண்பர்களுக்கு வேண்டி எங்கெல்லாமோ போய்ப் பேசுகிறார். ஆனால் தனக்கு வோட்டு போடவேண்டுமென்று கேட்பதில்லை. ஆனால் எப்படியோ ஜயித்து விடுகிறார். 52-ம் வருட தேர்தலில் முதுகுளத்தூரில் நின்று தேர்தலில் அவர் ஜயித்தார். அவருடைய சேர்ந்த ஹரிஜன அபேட்சகரும் ஜயித்தார். அறுப்புக்கோட்டையிலும் அவர் ஜயித்தார். காங்கிரஸ் சார்பாக நின்றவர் தோற்கடிக்கப்பட்டார். பின் அதற்கு உப தேர்தல் வந்தது. தேவர்தான் ஜெயிப்பார்

29th October 1957] [Sri D. S. Authimoolam]

என்று நினைக்கவேண்டாம். என்னுடைய நாமினியும் ஜயிப்பார் என்று எம். டி. ராமஸ்வாமி செட்டியார் அவர்களே உப தேர்தலிற்கு நிறுத்தினர். அவரும் ஜயித்துவிட்டார். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பார்லிமெண்டரி தொகுதி என்பது "டபிள் மெம்பர் கான்ஸ்டிட்யூவன்ஸி" யாகும். அது கிட்டத்தட்ட 10 லட்சம் மெம்பர்கள் உள்ள தொகுதியாகும். அதிலிருந்து 11 அஸெம்பளி மெம்பர்கள் வருகிறார்கள். அங்கிருந்து வரும் காளை மாட்டு பெட்டிக்காரர்கள், நமது கனம் முதலமைச்சரவர்கள், ராமனுதபுரம் ஜில்லா போர்ட் பிரசிடெண்ட் ராமஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள், பழங்காலத்து காங்கிரஸ் தியாகி ரா. கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள். இப்படி அங்கு முதல் அமைச்சர் ஆதரவில் நிற்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இடத்தில் பார்லிமெண்ட் தொகுதிக்குப் போட்டியிடுகிறார் தேவர் அவர்கள். அவருக்கு, அவரது தேர்தலுக்கு ஒரு வால் (Wall poster) போஸ்ட்டராவது உண்டா ? கிடையாது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு என்றால் ஒரே லிம்பள் (Symbol). மேலே காளை மாட்டுப் பெட்டியில் போட்டால் மேலேயும் காளை மாட்டுப் பெட்டியில் விழ வேண்டும். ஆனால் உலகத்திலேயே இல்லாத அற்புதமாக, தனது தொகுதிக்குள் நுழையாமலேயே ஒவருர் ஜயித்தார் என்றால் உலகத்திலேயே முத்துராமலிங்க தேவர் ஒருவர்தான் அப்படி ஜயித்தது. பின்னர் பாருங்கள் ஒரு வேடிக்கையை. ஹரிஜனங்கள் அவருக்கு வோட்டு போடவில்லையா ? அதைத்தான் நாம் நன்கு யோசிக்க வேண்டும். 10 லட்சம் வோட்டர்கள் உள்ள பார்லிமெண்டரி தொகுதியில் நிற்கிறார் தேவர் அவர்கள். அசெம்பிளிக்கும் நிற்கிறார். தனக்காக வேலை ஒன்றும் செய்யவில்லை. மதுரை சிறைக்கு வந்து கூட்டம் போடுகிறார். மற்ற தொகுதிகளுக்குத்தான் போகிறார். திருவனந்தபுரத்திற்குப் போகிறார். அங்கு போய் ஆத்மீக வழியில் பிரசாரம் செய்கிறார் விபூதி பூசிக்கொண்டு. எப்படியிருந்தாலும் அவர் ஜயிக்கிறார். காங்கிரஸ்காரர்களோ என்றால் ஐந்து, ஆறு லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தும் தோற்கிறார்கள். இவருக்கும் இவர் கூட நிற்பவருக்கும் ஒரே லிம்பளா என்றால் இல்லை. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஒரே லிம்பள். மேலே விழுந்த வோட்டு மேலேயும் விழும். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஐந்தாறு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தும் தோற்கிறார்கள். ஆனால் தேவர் அவர்களோ அல்லது அவரது நாமினியோ ஒன்றுமே செலவு செய்யாது பிரசாரம் ஒன்றும் இல்லாது ஜயித்து விடுகிறார்கள். காங்கிரஸ்கார்களுக்கு நூற்றுக் கணக்கான ஜீப் இருக்கிறது. அறுப்புக்கோட்டை தேர்தலுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் ஜில்லாவில் அவரது ஆட்களே நிறுத்துகிறார். எம். டி. ராமஸ்வாமி செட்டியார் தேவர் அவர்களின் நாமினி. அவர் ஜயித்துவிடுகிறார் தேர்தலில். தேவர் அவர்களுக்கு செல்வாக்குள்ள ஏரியாவில் மற்ற கட்சிகள் இல்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ, சோஷியலிஸ்ட் கட்சியோ அல்லது தி.மு.க. கட்சிகளுக்கோ அங்கு செல்வாக்கில்லை. ஆகவே தேவர் அவர்களை மடக்க வேண்டும். அவருக்குத் தேர்தலில் செல்வாக்கு இருக்கக்கூடாது. ஆகவே அவரை ரௌடி என்று பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரே ஒரு ஆயுதந்தான் இருக்கிறது. அது அந்த தேசத்தில் உள்ள ஹரிஜனங்களை தேவருக்கு எதிராகக் கிளப்பி விடுவதுதான். அவர்களுக்கு தேவர் பேரில் வெறுப்பை உண்டாக்குவதுதான் ஒரு ஆயுதம். அப்படிப்பட்ட ஒரு சதித் திட்டத்தை வகுத்து அந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் வெற்றிகரமாக நடத்தியும் விட்டார்கள். இந்த அஸெம்பளியில் வைத்துச் சொல்கிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் பயமின்றி வாழ வேண்டாமா ? காங்கிரஸை எதிர்த்தால் துப்பாக்கி குண்டிற்கு இறையாவீர்கள், காங்கிரஸை எதிர்ப்பவர்களின் பெண்டு பிள்ளைகள் இங்கு வாழ முடியாது என்ற ஒரு பயங்கர நிலையை நீங்கள் உண்டாக்கிவிட்டீர்கள். மக்கள் இந்த நாட்டில் பயமின்றி வாழ வேண்டாமா ? தர்மத்தின் பேரால் நான் கேட்கிறேன். திருப்பதி வெங்கடாஜலபதியின் பேரில் பக்தவத்சலம் அவர்களைக் கேட்கிறேன். (பெல்) திருத்தணி சுப்பிரமணியரின் பேரால் சுப்பிரமணியம் அவர்களைக் கேட்கிறேன். (பெல்) ஆகவே, இந்த நாட்டில் ஒரு தெய்வீகச் சக்தியிருப்பதால், ஹிட்லர் என்ற ஐரோப்பிய அரக்கனுமூலம் நமக்கு சுயராஜ்யம் வந்தது. தெய்வீக சக்தி நம் நாட்டில் இருக்கிறது என்பதற்கு அறிகுறியாக, தெய்வத்தின் பேரால் ஒரு "ஜுடிஷியல் என்கொயரி" நடத்துங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு நீங்கள் வாக்குக் கொடுத்தால் உங்களுக்கு எதிராக வோட்டுப் போடுவதிலிருந்து நான்

[Sri D. S. Authimoolam] [29th October 1957

தப்பித்துக் கொள்ளலாம். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் பற்றி பேசும்போது மந்திரிசபையின் அமைப்பைப் பற்றி சொல்ல வேண்டுமென்று இருந்தேன். அதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. இன்னொரு தடவை பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அடுத்தபடியாக மிஸ்டர் ஸ்ரீனிவாச ஐயர் அவர்கள் பேசுவார்கள். அவருக்கு 30 நிமிடங்கள் கொடுக்கிறேன். அவரது நேரம் தீருவதற்கு ஐந்து மினிட்டிற்கு முன் மணி அடிக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With your permission, I wish to make a submission. Sir, no doubt the hon. Member is initially allotted thirty minutes. Since he is the first Member to speak from our side, whatever time he takes in excess over the thirty minutes will be cut down from the time allotted to the Government party Members.

MR. SPEAKER : I have no objection.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, I shall try to finish within the time allotted by you, but if I am not able to do it, I would request you to give me a few more minutes.

Sir, I oppose the motion brought forward by the Leader of the Communist party, and seconded by the hon. Member, Sri Sasivarna Thevar. It was desired that all of us should resign and go before the electorate for a verdict on this issue. I would like to point out that the defeat of the Communist party candidate in the recent bye-election to Parliament from the Tanjore constituency, which was sought to be made a prestige issue between the Congress on the one hand and the Opposition parties on the other and in which the shooting in Kilathooval and other places and the Ramanathapuram riots were made the main point of attack against the Congress Government was enough to vindicate the action of the Government. The mover of the motion, all other leaders of the Communist party, the leaders of the Socialist and Praja Socialist parties, members, leaders of the Congress Reform Committee—all took part in the electioneering campaign in support of the Communist candidate.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : On a point of order, Sir. I may tell the hon. Member that the Democratic Congress party never went that side and never took part in the Tanjore bye-election campaign.

MR. SPEAKER : The hon. Leader of the Opposition will have an opportunity of referring to it in his speech.

* SRI R. SRINIVASA IYER : I did not know the new name given to the party. But all independent candidates who have joined the Congress Reform Committee and others, I know, were canvassing votes in that area for the Communist candidate in Arantangi Assembly constituency which is part of the Tanjore Parliamentary constituency, and which is on the border of the Ramanathapuram district, there are very important, influential Maravar families and I know, as a matter of fact, that an important, leading gentleman from the Maravar community in Ramanathapuram district took part

29th October 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

in the electioneering campaign in Arantangi to support the Communist candidate. I desire to point out that in this constituency alone, the Congress candidate led by 6,600 votes over the Communist party candidate, when the total number of votes polled was only 20,000. Even after this, I am surprised that the same leader of the Communist party who took part in the election campaign is sponsoring this resolution here.

It is suggested that the Ministry should resign, that all the Members of this Assembly should resign on this small issue which has been voted down by the electorate and their decision has been given only recently. I state that this request is unwarranted. The election was on 9th October 1957. The incidents were between 10th to 20th September 1957. Nominations were filed on 10th September 1957. All the time, in all the election meetings, nothing but this Kilathooval firing and the alleged failure of the Government to do their duty or the mistakes said to have been committed by them was the talk of the opposition candidate and his supporters. Who was the candidate? Sri Manali Kandasami, the Leader of the Communist Party in the Tanjore district. I therefore state that this motion of no-confidence in the Ministry is out of place.

Let us turn to the events. Though it will not be proper, Members who preceded me spoke about Sri Muthuramalinga Thevar, his antecedents, and the position of the Harijans vis-a-vis other communities in Mudukulathur taluk and generally in Ramanathapuram district. Some members have referred to their position in other distrcits as well. It cannot be denied that for nearly thirty years now the Congress has been taking interest in the uplift of Harijans. That in Ramanathapuram district as in other districts, they were down-trodden, they were uneducated, they were serving practically as serfs cannot be gainsaid. The Government are spending tons of money on their upliftment and that is being done in Ramanathapuram district also. In Mudukulathur Constituency particularly, the Maravars are in a majority, majority not in the sense of their population strength, but in their landed property or in their financial position. The Harijans have been treated as serfs. They have been improving their lot recently. That the Maravars have not been brooking this, that they have not been treating the Harijans in the way they ought to, that they have not been considering them as Indians is borne out from a perusal of the records of the past three decades. Reference was made to Sri Muthuramalinga Thevar as the leader who has the confidence of the Harijans also. It was also said that Harijans and Maravars were living peacefully side by side. The incident relating to certain Maravar houses was referred to. I desire to trace the history of this Thevar. I am armed with facts and Court judgments to show what his antecedents are. He began his political life in 1930. In 1932 or so, he interested himself in the collection of revenue in the Ramanathapuram Estate. Chidambara Mudaliar, Assistant Tahsildar of Ramanathapuram, was murdered. Why? He was not directly accused. But the records

[Sri R. Srinivasa Iyer] [29th October 1957

of the judgment of the District Court of Madurai (District Judge S. R. Thompson) in Criminal Appeal No. 87 of 1940 prove that Chidambaram Mudaliar was murdered because he tried to collect the arrears of rent due to the Ramanathapuram Estate. In this connexion it will not be out of place to point out that to-day Sri Muthuramalinga Thevar has got to pay an arrear of several thousands of rupees due to this Government. So far as Ramanathapuram Estate was concerned, he was not paying the arrears of rent to the Ramanathapuram Raja properly.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : On a point of order, Sir. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகின்றதில், என்ன காரணத்தால் சிதம்பர முதலியார் கொலை செய்யப்பட்டார், எப்போது கொலை செய்யப் பட்டார், எதற்காக கொலை செய்யப்பட்டார் என்பதை சபைக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member may or may not answer the point raised.

SR. R. SRINIVASA IYER : I have got an extract from the judgment of S. P. Thompson. Probably it was not murder, his leg was cut off.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : தாம்சன் ஜட்ஜ்மெண்டில் எந்த இடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : I request Mr. Sasivarna Thevar to come to my room and I will point out to him.

From 1933 to 1935 the Sub-Inspector of Kamudhi recorded him as a 'suspect'—I will put it that way. In 1955 he was bound over to keep the peace and be of good behaviour. I need not dilate upon the details which are recorded in the judgment. Mr. K. G. Menon was the Assistant Magistrate who bound him over to keep the peace. Mr. Sasivarna Thevar pointed out that there were no incidents at all between 1932 and 1949. There were incidents. In 1937 Mr. Muthuramalinga Thevar took part in the elections. The Raja of Ramanathapuram opposed him. One Mr. Nagaraja Ayyar worked for the Raja. What was his fate? He was cut and it was done by one Sholai Kudumban who was found to be a hireling of Mr. Muthuramalinga Thevar. Trying to harass people who work against him is not new to Mr. Muthuramalinga Thevar. This was what happened in 1937. Between 1937 and 1939, he was suspected of having incited several cases of communal clashes. In 1939, in a case on the file of the Additional District Magistrate, Mr. Kuttalingam Pillai, he was bound over to keep the peace. The matter was taken up in appeal to Mr. S. P. Thompson who confirmed the order. In his judgment he has detailed all the atrocities committed by Mr. Muthuramalinga Thevar. I am not here arguing an appeal against that judgment. The Mover of the motion tried to argue an appeal against Mr. Venkateswaran's report which is out of place here. In 1938 one Sub-Magistrate is said to have been murdered for a little delay in giving a certified copy of a judgment. There was

29th October 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

a case of stone-throwing on the Sub-Magistrate's Court in Mudukulathur. There was an appeal on it and it took three years. The law's delays are always there. Mr. Muthuramalinga Thevar will not brook a few minutes delay in getting a certified copy of the judgment! The Sub-Magistrate was murdered. This incident is found in Mr. Thompson's report. In 1938 there was trouble over fishery rights in Abhiramam. This matter also is recorded in that judgment. In 1949 there was a clash between Harijans and Thevars. It was stated that this was not a communal clash. When Mr. Datar, the Union Minister for Home Affairs, visited this locality, we find from the papers that an old gentleman of 72 years has been examined. He is a Maravar by caste. What is his evidence? He said, 'This is not new; this started in 1949; there was a land dispute between the Maravars and the Harijans, and this communal fire was continuing; it was being kindled now and then; the general election in 1957 started the fire a little more, and the by-election kindled the fire still further.' This is the evidence of that old gentleman. It is said that he was owning about 100 acres of land, and that he was examined at random when other witnesses were examined by Mr. Datar. We find the notes of their evidence in the papers. In the 1937 elections we found Sri Thevar getting elected in both the constituencies—Parliamentary and Assembly. It has been admitted by all the speakers who spoke earlier that Sri Thevar is a very highly influential person and that he is treated as God by his kinsmen and by his caste-men and also that he is bound to be treated as God by those men and all others in that area. There is a song about him used to be sung in all festivals to show that he is treated just as God. The way in which his superiority was being forced upon all the others has got only to be imagined. I submit that the mere fact that he got a large number of Harijans to vote for him is no criterion to decide that the Harijans voted for him because of affection for him. I suggest that because, ever since 1932 at any rate, he was found to be a terror in the locality and he was so influential that nobody could cross his path —anybody who crossed his path must be afraid of losing his life or his property—that he was able to sweep the polls. It has been admitted that even now the Harijans are serving under Maravars. They cannot but. They have no other living. Harijans have to get on with these Maravars. But what is the position? After the Central Government and the local Government took steps to improve the lot of Harijans and make them live a better life, put on better clothes, and live in better houses, and also after the introduction of Prohibition, the Harijans understood that they were equals to the Maravars, that they had got their own position in life, and became conscious of their equality with others and just like all others that they were Indians. They began to raise their heads. This was the occasion to put them down—put them down in all possible ways—so that they cannot lift their heads and cannot go against the wishes of Sri Thevar. That is why instances of pouring kerosene oil into wells, putting nightsoil in newly sunk wells, arson, dacoity, destruction of agricultural crops,

carrying away of goats, and injuring of people who crossed his path, have taken place. About 50 incidents have been reported in different papers. These were all belittled by hon. Members who spoke earlier. Only one or two incidents were referred to. We can pile up other incidents. I understand that reports had been made then and there to the Government and to the proper authorities about all the atrocities committed after the general election of 1957. When this was the situation, the by-election came on. It became more handy for the Maravars. The speeches of Sri Thevar, particularly the one he made at Sayalkudi in April 1957, has been referred to. It is admitted that he said that the police could do nothing and that he threatened the police. What did he say? He said, 'Their weapons are nothing except cholam stalks. What can a few policemen with arms do when there is a crowd attacking them? Only one or two will be killed. You can annihilate them if you continue the attack'. This is the fiery speech that was delivered by Sri Thevar in April 1957 in Sayalkudi.

SRI M. KALYANASUNDARAM : On a point of information, Sir.

SRI R. SRINIVASA IYER : I am not yielding, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : If the hon. Member is not prepared to yield, then I sit down.

MR. SPEAKER : If it is a point of order, he has to yield.

SRI R. SRINIVASA IYER : His fiery speech on 17th April 1957 at Sayalkudi inciting his followers to attack the police—'come what may' is an indication of his temperament. It is stated that he said that the muskets or the rifles carried by the police were nothing but cholam stalks, that they could not injure, that if they shot, they could shoot only one or two, and that the others could go on and annihilate the police. This is Sri Thevar's mentality. It is admitted that in some of the speeches he used fiery language. What was the position then? The position was that the Harijans were being harassed by one party. The Maravars were the followers of Sri Thevar. It is also admitted that this area is a very backward area, with very little communications and very little education. Only a few words from this godly Thevar were required to incite the Maravars to annihilate the Harijans, if necessary. The Maravars are a martial race but did not behave in a dignified manner. That the Maravars did not treat their neighbour Harijans as Indians first and Harijans next and that they did not treat the Harijans with equality, cannot be refuted. Even now these Harijans have got to serve them. If more Harijans had voted for Sri Thevar, certainly they did so because they were their servants. It is the Government's interest and intention to uplift the position of the Harijans and bring them up to the standard equal to all others. The by-election came on. It is admitted that Sri Thevar did not tour his constituency during

29th October 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

the general election, and because of his influence and his terror, people voted for him. This time he had to go to the electroate and plead for having a peaceful election because he knew he has incited his caste-men by his fiery speeches already. The charge is levelled against the Government that they had put up police stations at all polling booths. I desire to point out that but for the police bandobust so ordered, the by-election would not have been peaceful as it was. There would have been a reign of terror by the Maravars. Even the votes that were cast for the Congress would not have been cast. What happened after the by-election? After the by-election in which the Congress candidate was defeated, a tirade was started against the Harijans who voted for the Congress. One hon. Member who spoke earlier said that Nadars were also included in this clash. Sri Nallasivam said that this was a tripartite dispute. Even he was prepared to admit that in Ramanathapuram there is distinction between Harijans and other castes. Well, whether the Government are taking advantage of this communal dispute for political ends or whether the Maravars are taking advantage of this communal clash for political ends, is the issue. One is accusing the other. Witnesses may lie. But facts and circumstances, cannot lie. Several complaints have been made of communal clashes, indecent assaults, of women being molested, of arson, dacoity, destruction of crops, and so on against the Maravars. The complaints must either have been investigated or are pending investigation.

On 10th September 1957 a peace conference was called for. There was reason for calling such a conference and that is admitted. The District Collector would not think of calling a peace conference unless there was a clash between two groups, may be communities. Here in Mudukulathur area it is that the events had happened. We are able to find that the clash was between Maravars and Harijans. What happened at the conference was admitted in a way. At the conference Mr. Thevar led or represented the Maravars and Mr. Emmanuel led or represented the Harijans, and the Collector thought it fit that both those people should jointly sign a statement calling back those troubles in that area so that there may be peace. What happened? What did Sri Muthuramalinga Thevar who likes the Harijans as his own people and who treate them very kindly do? Why should he care if any Harijan signed the statement along with him. Why did he object to Mr. Emmanuel signing the statement? It was because Emmanuel was certainly not of that stature as Mr. Thevar (who was a terror in that locality) but he dared to represent the cause of Harijans and actually took part in the proceedings of the Conference when Mr. Thevar was there bodily. It was admitted that about 10,000 people were there. Well, all these 10,000 people were docile. They did not care to disturb the conference and we are thankful to them for it. But what happened? Mr. Muthuramalinga Thevar would not sign on the piece of paper in which Mr. Emmanuel a Harijan would sign. There was an altercation. What happened next? How could we here sitting in easychairs under the electric fans,

[Sri R. Srinivasa Iyer] [29th October 1957

think of what happened there, what this or that man would do or what we would do if we were put in those circumstances? We must dispassionately view these things. He chided his followers, particularly Sri Angusami Thevar, that that man (Emmanuel) should talk against him. That was enough to kindle the fire. For Sri Angusami Thevar that was the order to murder and on the next day evening in a bus stop Mr. Emmanuel was murdered. What did he do to brook this murder, to merit this murder? The Mover of the Non-Confidence Motion and the Seconder of the Motion did not refer to it. I submit that this murder of Emmanuel is the immediate result of what happened on 10th September 1957 at the peace conference and the immediate cause of the events which took place thereafter.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : On a point of order கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் அங்குசாமித் தேவர் என்பவரிடம் தேவர் கூறியதாக தேவர் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சுமத்து கிறார். எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு, எந்தக் ஆதாரத்தைக் வைத்துக் கொண்டு இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சுமத்துகிறார் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think that the hon. Member need dilate upon that incident because it is likely to be the subject-matter of enquiry before the Court. Therefore it is enough if he mentions that Mr. Emmanuel was murdered and he need not go into the motives behind it. He need not allege that particular persons have caused the murder.

* SRI R. SRINIVASA IYER : I was about to say that the matter was *sub judice* and I thank the Hon. Finance Minister and Mr. Sasivarna Thevar for it.

Sir, I referred to the murder of Mr. Emmanuel and in that connexion I mentioned the name of Angusami Thevar. I do not want to say anything more about it. What would happen after the murder? There were two communities quarrelling with each other. One Maravar community man was alleged to have murdered him, and naturally the feelings of the Harijans ran high. Nothing happened for one or two days, though the police were after the accused. On 12th September 1957 they wanted to get at the accused but they could not. Again they got the news on 13th September 1957 that the accused were in the Kilathooval village. On 14th September 1957 a police party consisting of about 31 men went there to arrest the accused if possible. At this juncture we have got to remember one important circumstance. It is stated that the police broke the tiles and mud pots and beat the Thevars. But what actually happened. The police chose a particular path which would lead to Kilathooval to find out the accused. We must visualize the position of Inspector Ray with 30 men trying to arrest the accused which he failed to do already. We must also visualize the position of the villagers coming against them. As I said, we must look at it dispassionately. Stones were hurled against them. Weapons were hurled against them. About 300 people were indulging in all these things After all, 300 men would be

enough to annihilate 31 men even though armed with fire-arms. It is admitted that Mr. Ray thought that if the crowd had tried to annihilate or ruin them, they would be nowhere. Therefore, in a second he decided that he must order shooting. Two rounds of fire were ordered after a warning through the megaphone. Under the latest rules, if shooting in the air or shooting above the head is not found to be enough, they could shoot to kill if they think that the matter is beyond their control. And that is what Inspector Ray did. Now the point is that the other side wants to make out that the Government wanted to take advantage of the situation and try to create hatred.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : On a point of order, Sir. I understand that this matter is also likely to go before the Court and it is *sub judice*. Therefore I request the hon. Member not to refer to the incidents at Kilathooval.

SRI R. SRINIVASA IYER : I will not go into details and I will not go beyond what Mr. Kalyanasundaram said.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Kalyanasundaram dealt with it elaborately. So also Mr. Sasivarna Thevar. At that time the hon. Leader of the Opposition was not pleased to point out this aspect of the matter. I am glad that he has now done it.

MR. SPEAKER : I would like the hon. Leader of the Opposition to tell us which is before the court and is *sub judice* so that I can give my ruling.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I am given to understand that the Kilathooval affair is also likely to come up before the Court.

SRI M. KALYANASUNDARAM : May I know from the hon. the Leader of the House whether he will not take cognizance of the matter when a responsible Leader of a Party assures that a case is going to be filed. Does not the decorum of the House require that we should not discuss matters which are likely to be the subject-matter before the court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am glad that this decorum is being observed. This question of decorum should have come in when Mr. Kalyanasundaram was dealing with these incidents in an elaborate manner. Only when the Congress side has been referring to them, this point has been raised. I do not know where the decorum arises.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I want to make a submission before you give your ruling. In fact I raised this point, but the Hon. the Leader of the House did not co-operate with us in respect of that matter.

MR. SPEAKER : If the matter is already before court, I can consider it *sub judice*. But I cannot prevent discussion on the hypothetical suggestion that it may become *sub judice*. And then,

Sri Kalyanasundaram and other Members having made full reference to the report of the Special Officer who enquired into the firings, fairness requires Sri Srinivasa Ayyar should not be prevented from making references to it. Therefore, I am not bound to take cognizance of the suggestion that the matter is likely to go before the court. If it is now before the court, I may be told so. Now, Sri Srinivasa Iyer may go on.

SRI R. SRINIVASA IYER : In fact, I wanted to object to the No-Confidence motion on the ground that everything that was talked about was likely to become *sub judice*.

MR. SPEAKER : The Chair having allowed it, the Member may go on.

* SRI R. SRINIVASA IYER : I will go on. Therefore, on the 14th September, when Inspector Ray ordered shooting, he had to decide it in a minute, in a second rather. We must visualize his position then. He had this knowledge on 13th September that there was a serious raid in Arungulam resulting in murders. There was a clash between the Maravars and the Harijans. He was going there with a handful of policemen to raid the houses of the two Thevars wanted in connexion with the Emmanuel murder case. He did not know other Thevars had assembled there. We had not heard this charge that the police went there with a premeditated plan to shoot the villagers. But now the charge is that the police in Keelathooval were instructed by the Government to do so. Wherefrom did you get it? Where did all these gentlemen who say so go earlier? Why did not they say this up to the time of the Peace Conference that the Government were using the police force for their purposes? So, without authority of recorded evidence, we cannot be surmising things. After this, what happened on the 14th September? The Inspector ordered shooting. Two rounds were fired in the first instance. The constables who opened fire warned beforehand through the megaphone that the crowd should disperse. There were six shots fired; one man got two and four got one injury each. But what is the case of the other side? Five people with their hands tied behind were made to sit blindfolded on the tank-bed and the police shot them in an angular way, kneeling down. It is also stated that they were all made to sit facing south. This point is very important. Then, how did the shots hit the back of two people? We have got to consider these circumstances. People may develop cases. What is the earliest evidence about this? Sir, in cases of this kind, we must be guided by earliest recorded evidence. I am not transgressing what is contained in Sri Venkateswaran's report when I refer to this. The earliest is the telegram sent by one Thirukana Thevar at 3-15 p.m. from Mudukulathur which says that " Police opened fire with five casualties." Is there any charge there that the police blindfolded the five men and committed cold-blooded murder? The second telegram sent at 7-30 p.m. is a later innovation. It is tell-tale. Is this telegram to be taken into account or the earlier one sent at 3-15 p.m.? Sri Sasivarna Thevar of course said,

29th October 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

'I do not know who sent the telegram'. What did the police do after the firing? They sent messages to the superior authorities immediately after the firing. Had they time to think over and concoct a case? No; but strangely, the Thavers had time till 7-30 p.m. to concoct a case and send another telegram! We have to take these circumstances into consideration. There are two versions only of the case. One is the Police shot five men blindfolded; the other is the police version that they shot into a crowd for self-defence. If one fails, the other is automatically true in the circumstances of the case. Fortunately, there is no third version, that there was a crowd and that it ran pell-mell when the police appeared and so on. We have got a definite charge that the Government wanted to use the police to put down the Maravars. Then, why were these five people alone picked out? The Police are said to have raided the village, broken mud pots, pulled down roofs, and so on and one man is said to have been injured. But even this one man did not get a wound certificate. Is this the conduct of a wounded man? Then, Sir, we have to take into consideration another point also. The five persons who lost their lives in the police firing are not important people and are not leaders. So, there is no reason why they should have been chosen, granting that the police deliberately committed a cold-blooded murder. The fact that two were hit on the back clearly shows that there was a crowd and that when the police fired it began to disperse and people began to run. Then, about wrongful confinement of the villagers in a school, Sir, it was nowhere stated that this was done. There is no documentary evidence. Even in the telegram sent at 7-30 p.m. this has not been mentioned. What about the inquest? It was attended by one Chella Thevar, their own man. But he did not give evidence before Sri S. Venkateswaran for fear of being molested by other Thevars. Therefore, there is no question of motive here for the police to pick up five people and kill them. In such cases, a motive has to be alleged and prove beyond doubt. So far as Keelathooval firing is concerned, the police are free. Sir, the inquest was held by a judicial officer, a magistrate. If there was wrongful confinement of villagers in a school and if roofs were pulled down, mud pots broken and five men picked out and murdered by the police in cold blood, all these facts would have been disclosed at the inquest. Then, Sir, the injuries on the policemen were much commented upon by the hon. Mover of the motion. I think, as one who has got a little experience of these cases, I can speak on these injuries with some authority. The policemen were wearing knickers at the time. The injury was below the lower third of the thigh and the forearm. These are not places where a weapon has got to go, enter, trespass and injure. This argument of Sri Kalyanasundaram is intended to magnify the whole situation. We have only to consider the nature and force of the impact of the weapons on human bodies.

The next important point to consider is the ten feet distance within which the police are stated to have shot. Is it possible? The rifle itself is four feet long and the actual distance can only

be six feet. In that case, it would smash the man to pieces. The nature of the wound would be different. The finding of the officer is in accordance with the evidence of the Fire Arms Expert and is supported by the best evidence and treatise on medical jurisprudence. If the shot was oblique, the injury would have been oblique, and not round as we are given to understand from the post-mortem certificate. The dead bodies were evidently handed over to the relatives for cremation. Did they get any medical certificate contra? No. The officer who conducted the enquiry was empowered under sections 4, 5 and 8 of the Commissions of Inquiry Act (Central Act 60 of 1952). He was armed with all the powers of a Civil Court for summoning witnesses and examining them on oath. He did well in publishing a notice about his inquiry, in inviting all persons who had personal knowledge of the incidents which took place at Kilathooval or who could give evidence to come forward and assist him in ascertaining the true facts concerning the incidents. There was absolutely no obstruction to giving evidence. Police protection was given and half a dozen leading lawyers of Madurai attended the inquiry on behalf of the Maravars. The procedure adopted by Mr. Venkateswaran was in consonance with the legal procedure. I respectfully submit that anyone viewing this report dispassionately must agree with his finding that the firing by the police was in self-defence and that the story put up by the other side is false.

There is a demand for another inquiry. In this connexion I am constrained to point out that the provisions of the Commissions of Inquiry Act (Central Act 60 of 1952) under which the inquiry has been ordered have not been read by those who spoke before me. Under that Act, the State Government alone can order an enquiry and even the Central Government cannot order an enquiry in this case. The Central Government can set up an inquiry only if the inquiry includes also areas beyond the frontiers of this State. Newspaper statements are being issued to the effect that a Judicial Officer from the Centre must come Who is to appoint that officer? The Centre has enacted a law for us and we are governed by that law. There is no provision under that Act for ordering another inquiry. This inquiry that has been made is equivalent to a judicial inquiry. Therefore the report of this inquiry has been accepted by the Government and quite rightly so.

Then, it has been said that there have been incidents even after the incidents in Kilathooval. Incidents between whom? Between Maravars and Harijans. The explanation has been offered that that place is outside a particular member's constituency and so on. This is a districtwide agitation. Incidents have taken place not only in Mudukalathur area but also even outside. In fact there is news that Sri Muthuramalinga Thevar is addressing meetings even in Trivandrum. He may be an important man throughout India. I do not deny it. But the clashes between the Maravars and the Harijans are there. The flame started by the incident at Arungulam spread and there were incidents till

29th October 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

the 20th. There was the shooting at Veerambal. The frightened Harijans were hiding inside a church and they will not come out. A batch of Maravars burnt the doors, smashed the windows and shot at the Harijans. The lot of the Harijans there is very low and we have got to spend tons of money for several years to raise their level to the level of the rest of the people. We must certainly try to improve their lot. The so-called friends of Harijans have committed this brutal murder.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There was no Police there, that was the excuse.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Some Harijans were murdered. The Maravars chose a place when there was no Police protection to attack the Harijans. What happened there is on record. Even this matter may go before a Court. All the incidents must go before the Court. The murder of 16 Maravars has been the charge, and the Government have been charged for using Police force for the purpose. Mr. Sasivarna Thevar referred to certain telegrams and petitions. If no investigation has been made, certainly the Members can press for investigation. Even if that fails, they can go before a Court.

Bringing a no-confidence motion on this flimsy ground which has been voted down by the public in the recent bye-elections is simply trying to find a peg on which to hang their torn clothes in the elections, and to earn cheap popularity and notoriety by getting broad headlines in newspapers. I am not charging any Member with any particular motive. But I desire that Members who moved and supported this motion should view the matter dispassionately and should not view it from the point of view of party ends. One party charges that the Government are making use of the Police force with a sinister motive. This is an afterthought. This was not suggested even on the 14th. 20th was perhaps the earliest time when this suggestion was made. The reason for the disturbances was the longstanding feud, the longstanding communal clash between the Harijans on the one hand and the Maravars on the other led by this Godly Thevar whose path you cannot transgress and whose orders you have got to obey.

Reference was made to the reports in the Press. I am constrained to say that in a matter like this, the Press should not hurry up with their reports one way or the other. I want to point out that the earliest report was the report in the ' Mail ' of the 15th September. That report simply says that Police opened fire in Kilathooval and that five persons were shot. Then there were subsequent developments, inquiry report and comments on the report. Of course, the Press is entitled to comment, but it must be fair comment. That is what is required in a matter like this. I do not charge the Press with anything wrong. But it would have been better not to give a handle to one party or the other. I do not say that the Press has been always against the Government. But there is one view that the Press has generally

been against the Government. Unfortunately, here we do not have a Government Press as we have in some other countries. In these disturbances in Ramanathapuram district, who is the aggressor and what is the offence? From what can you find out the aggressor? If 2,735 Harijan houses have been burnt and 107 Maravar houses have been burnt, 17 Harijans have been killed and eight Thevars have been killed, who is the aggressor? Maravars who are styled " Friends of Harijans " gathered together in a fury and went about setting fire to Harijan houses in village after village. One cannot escape this position by saying that this or that village is outside his constituency. Are the poor, harmless and illiterate Harijans, who are unable to earn their livelihood and are half-starved the aggressors with 2,735 of their houses being burnt? How many have been brutally cut and their dead bodies thrown into burning straw heaps? Is it to screen the offence? Is it to screen the person who committed the murder? Prayers were made to God here. I equally pray to God that those responsible for ill-treating the Harijans for decades will certainly be dealt with properly by God. I am constrained to state that this charge against the Government is baseless. The removal of the Police from two places where occurrences took place, is said to be with a motive. When is this suggested? Sri Rajaratnam goes on the 15th and he finds that there is a lull. He finds that there is peace. He comes to Madras and says that there is peace. He transfers one set of Police officers to some other place. The truth is the other way about. The Maravars chose a place where there was no Police force and where they would not be attacked, so that they might easily attack and annihilate the Harijans, even if they were within the four walls of a church.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : On a point of order, Sir. அந்த இரண்டு கிராமத்திலும், மறவர்கள் தாக்கவில்லை. போலீசாரை வாபஸ் வாங்கிய கிராமங்களில் மறவர்கள் தாக்கவில்லை யென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member is only giving information and not raising any point or order.

* SRI R. SRINIVASA IYER : The seconder of the motion referred to several other places and said that very little offences took place in those places and nobody could be responsible for them. I am not here to answer all these. People who know the locality will answer them in their turn. One important point had not been referred to, and I believe it has been given up. Members who moved the motion of no-confidence said that the report on the Inspector-General of Police should also be discussed. The Hon. Speaker said that this also could be discussed. The report, Sir, was not under the provisions of Act XXXVII of 1850. It was a fact-finding report. It is the Inspector-General of Police that wanted it. There is no written verified and signed complaint as required under the Act 37 of 1850. If there is a written complaint verified with documents and evidence, it should have been presented by the sponsor of the charge against the Inspector-General of Police.

29th October 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

He did not do so. He did not take part in the enquiry for obvious reasons. If only he had chalked out his evidence and given it as provided under Act 37 of 1850, a different enquiry would have been made and a different report would have been submitted. Therefore, there cannot be any charge against either the Government or the officer who made the report or the Inspector-General of Police. I am referring to this in passing, because no reference has already been made to it, and I do not want any reference to be made to it by anyone else afterwards.

Sir, I oppose this resolution of no-confidence in the ministry and particularly against the Chief Minister or the Home Minister.

MR. SPEAKER : Before I call upon the next hon. Member, I want to make two observations. I find when one hon. Member is speaking, other hon. Members are moving between the Speaker and the Chair, which is against the common practice. It distracts the attention of the Speaker from what the hon. Member is saying. This is not supposed to be done. I am sure hon. Members know this. Therefore, neither a peon nor an officer nor any hon. Member should cross between the Member speaking and the Chair.

The second point is this. I heard the word ' shame ' being used in the course of the discussion. In the British Parliament, which is supposed to be the Mother of all Parliaments, the word ' shame ' is not supposed to be uttered in discussions. Sri P. S. Chinnadurai will now speak.

12-10 p.m.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே இந்த சபை முன்னுல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். அந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன் என்ற காரணத்தினுலே, இதற்கு முன்னுல் இந்த மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தேன் என்றே, இந்த பிரேரணை ஒருகால் தோற்றுல் அதன் பின்னர் நம்பிக்கை வைப்பேன் என்றே அர்த்தம் இல்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உங்கள் நம்பிக்கையை வைத்து நாங்கள் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கவில்லை. நாங்கள் மக்கள் நம்பிக்கையைப் பெற்று இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) உங்கள் பேரில் மக்கள் எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது உங்கள் எண்ணிக்கையிலிருந்து தெரியும்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் மந்திரி இங்கே இருக்கும் எண்ணிக்கையை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். பணிவோடு, ஆனுல் உரிய பொறுப்போடு நான் கனம் சர்க்கார் கட்சி தலைவருக்கு ஒன்று கூறுவேன். என்னுடைய தொகுதியை பொருத்தவரையிலே, என்னுடைய சகா, கனம் மாரிமுத்து அவர்கள் தொகுதி பொருத்த வரையிலே இங்கே ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கும் கட்சியினர் பேரில் மக்கள் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. ஆட்சியாளர்களுடைய கட்சியை சேர்ந்த அபேக்ஷகர்கள் இரண்டு பேரும் பத்தாயிரம் வோட்டு வித்யாசத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு அமைச்சர் பேசினுல் நல்லது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இரண்டல்ல, 50 ஸ்தானங்களில் தோற்று இருக்கிறோம். ஆனுல் 50 பெரிதா அல்லது 150 பெரிதா என்பதை அங்கத்தினர் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கவேண்டும். (சிரிப்பு)

[29th October 1957

Sri P. S. CHINNADURAI: துரியோதனர்கள் நூற்றவர்கள் ஆக இருந்தனர். அதற்காக அவர்கள் ரொம்பவும் பெரியவர்கள் என்று பாரதம் கூறவில்லே.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: பஞ்சபாண்டவர்கள் போல் ஐந்து பேர்கள் கூட நீங்கள் வரவில்லே என்பதுதான் என்வருத்தம்.

Sri P. S. CHINNADURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனது பேச்சை தடை செய்வதற்காகவே இம்மாதிரி சூழ்ச்சி செய்கிறார்களோ என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு)

எற்கனவே எங்கள் கட்சியின் அவநம்பிக்கைக்கு ஆளும் கட்சி ஆளாகியுள்ளது. இப்போது மேலும் அதிக அவநம்பிக்கைக்கு ஆளாகியுள்ளதால் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

கனம் அமைச்சருடைய அறிக்கைப்படி 2,735 ஹரிஜன வீடுகளும் 107 தேவர் வீடுகளும், தீ வைத்து எரிக்கப்பட்டன. 17 ஹரிஜனங்களும், 7 தேவர்களும் கொலே செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். "இந்த ராஜ்யம் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே இருக்கிறது. பத்திரமாக இருக்கிறது. இங்கே வாழும் மக்களுக்கு ஆபத்தும், அபாயமும் இல்லே. அமைதியான வாழ்வும் உத்தரவாதம் செய்து இருக்கிறது" என்று அமைச்சர் அவர்கள் தம்பட்டம் அடித்தார் என்று சொல்வது சரியா?

Sri S. NAGARAJA MANIGAR: கனம் மெம்பர் "தம்பட்டம் அடித்தார் என்று சொல்வது சரியா?

Mr. SPEAKER: Is the hon. Member Sri Nagaraja Monigar raising a point of order? Why did the hon. Member interrupt the speech of Sri P. S. Chinnadurai? It is not correct. Either he must raise a point of order definitely or must not rise it.

பாயின்ட் ஆப் ஆடர் எழுப்பினுல், உட்கார்ந்து கொண்டே சொல்லுவது சரியில்லே.

Sri S. NAGARAJA MANIGAR: கனம் அங்கத்தினர் "தம்பட்டம் அடிக்கிறார்கள்" என்று சொன்னார்களே, அது சரியா என்று கேட்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: All right. The hon. Member Sri Chinnadurai will continue.

12-15 p.m.

Sri P. S. CHINNADURAI: சபையின் முன்னுள்ள இந்த அறிக்கையினுல் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் எவ்வளவு பத்திரமில்லாத நிலேமையில் இருக்கிறார்கள் என்பது புலனுகிறது. 2,735 ஹரிஜன வீடுகளும், 107 தேவர் வீடுகளும் நாசமடைந்ததாக அரசாங்கக் கணக்கு கூறுகிறது. இந்த கணக்கிற்கு அதிகப்படியாக இருக்கக்கூடுமோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு உண்டு. இருந்தாலும் கனம் மந்திரி அவர்களின் கணக்கையே சரி என்று வைத்துக்கொண்டாலும், எவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபை கவனிக்க வேண்டும். ஏதோ இது இரண்டு கட்சிப் பிரச்னே அல்ல. இரண்டு தனி நபர் பிரச்னே அல்ல. இரண்டு ஜாதிப் பிரச்னே அல்ல. இந்தச் சபையின் பிரச்னே. இந்தச் சபை இந்த ராஜ்யத்தை ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், இது இந்தச் சபையின் பிரச்னே. இந்த நஷ்டத்திற்கு யார் பொறுப்பாளி? ஜாதி பொறுப்பு, நபர் பொறுப்பு அல்லது கட்சிப் பொறுப்பு என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும், அதை தூர ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, ராஜ்யத்தில் மக்களுடைய உயிர் உடமைகளுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறதா என்ற விஷயத்தை கவனிக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சபையை கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தில் நான் பேசுவதால் என் கட்சிக்கு இதைவிட அதிகமாக பலம் கிடைத்துவிடும் என்று நான் நம்பவில்லே. என் இதில் சபை கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கோறுகிறேன் என்றால் இது ஒரு நீதி சம்பந்தப்பட்ட

29th October 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

பிரச்னை. இந்த மாகாணத்தின் ஒழுங்கு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்னை. மக்கள் பத்திரமாக வாழ்வதற்கு வசதி இருக்கிறதா, உரிமை இருக்கிறதா, சூம் நிலை இருக்கிறதா என்பதுதான் இப்பொழுது இருக்கிற பிரச்னை. இதற்கு ஆட்சி பொறுப்பு வகிக்கும் அமைச்சர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? எதோ யாரோ செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. ஒரு ஊர் பூராவும் பத்து பேர்கள் தீ வைத்து கொளுத்தி விட்டால், அதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு இடையாதா? அதனைத்தான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். யாருடைய வீடுகள் எறிந்தன என்பது முக்கியம் அல்ல. எத்தனை வீடுகள் எறிந்தன என்பதுதான் முக்கியம். எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பது முக்கியமல்ல. எத்தனை பேர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதுதான் முக்கியம். இந்த அடிப்படையான பிரச்னையின் பேரில் இந்த விவாதம் நடைபெறவேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பத்திரம் பாதுகாப்பு இல்லாத தால் எவ்வளவு குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டு தீயில் எறியப்பட்டார்கள்? அந்தக் குழந்தைகள் மந்திரி கக்கன் அவர்களாகவோ அல்லது முத்து ராமலிங்கத் தேவர் அவர்களாகவோ வரலாம்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : ஏன் சின்னதுரை யாகக்கூட வரக்கூடும்.

Sri P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய ஜவஹர்லால் நேருவாகக்கூட வரக்கூடும். அந்தக் குழந்தைகளுக்கு அந்த சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விட்டது. அப்படி குழந்தைகள் கயவர்களால் கொல்லப் பட்டு தீயில் எறியப்பட்டதால், அதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு இல்லையா என்று கேட்கிறேன். வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளுவதற்கு வேண்டுமானால் நஷ்ட ஈடு கொடுத்துவிடலாம். மனித உயிரை எங்கிருந்து கொண்டுவரப் போகிறார்கள்? இத்தகைய ஒரு சம்பவம் நேர்ந்தது குறித்து மக்களிடத்தில் மன்னிப்பு கோரும் அவசியத்தை மந்திரிகள் உணரவில்லை என்றால், அது பரிதாபிக்க வேண்டிய விஷயம் தான். இந்தக் கட்சி அந்தக் கட்சி என்பதற்காக இல்லை. ஒரு பகுதியிலே மக்கள் இம்மாதிரி கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். உடமைகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை மையை சர்க்கார் புரிந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. பிறர் உதவியைக் கோருவோம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு தோன்றவில்லை. பிற கட்சி யினர் உதவி செய்ய முன்வந்தால், சமாதானத்தை நிலைநிறுத்த முன் வந்தால், அவர்கள் சந்தர்ப்பவாதிகள், அக்கரைகொண்டவர்கள், சந்தர்ப் பத்தை பயன் படுத்திக்கொள்கிறவர்கள் என்று அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள். உண்மையிலேயே இத்தகைய சம்பவம் இழக்கு ராமனாதபுரத்தில் ஏற்பட்ட வுடன் கனம் அமைச்சர்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? அரசாங் கத்தினுடைய நிலைமையை மீறி, கட்டுக்கு மீறி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு இந்த ராஜ்ய போலீஸ் போதாமல் அன்னிய ராஜ்யத்திலிருந்துகூட போலீஸ் வரவழைக்கக்கூடிய ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலையிலே, ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையிலே ராஜ்ய சர்க்கார் செய்யவேண்டிய ஒரு நியாயமான கடமை என்ன என்று நான் கேட்கிறேன்? அன்னிய ராஜ் யத்திலிருந்து போலீஸ் வரவழைக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய எதிர்க் கட்சியினரிடம் நம்பிக்கை இல்லை.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: எங்கள் பேரில்தான் உங்களுக்கு எப்பொழுதுமே நம்பிக்கையில்லையே? எப்படி உங்களைக் கூப்பிடமுடியும்?

Sri P. S. CHINNADURAI: மந்திரி சபையின் கொள்கையின் பேரில் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கலாம். அதே நேரத்தில் அமைதியை நிலை நாட்டுவதற்கு எப்பொழுதும் நாங்கள் உதவி செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். எங்கள் உதவியை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வர வில்லை. மறந்துவிட்டார்கள் தங்கள் பழைய காந்தியக் கொள்கையையும் தேசிய பண்பாட்டையும். அதிகாரிகளின் கைப்பாவைகளாக ஆனபிறகு அவர்கள் என்ன செய்திருக்க முடியும்? அன்னிய ராஜ்யத்து போலீ ஸைத்தான் வரவழைத்திருக்க முடியும், வேறு ஒன்றும் செய்திருக்க முடியாது என்ற ஒரு முடிவுக்குத்தான் நான் வர விரும்புகிறேன்.

[Sri P. S. Chinnadurai] [29th October 1957

கீழத்தூவல் கிராமத்திலே போலீஸார் அக்கிரமமாக அங்குள்ள மக்களை சுட்டுக் கொன்றுர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு இந்தச் சபை முன்னுல் இருக்கிறது. ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரன் அறிக்கையை ஆதாரமாகக் காட்டி போலீஸார் நியாயமாகத்தான் சுட்டார்கள் என்று இங்கே சொல்லப்படுகிறது. ஐ.வி.எஸ். அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் பேரில் அதிக நம்பிக்கை வைத்து அரசாங்கம் செயல்படுகிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது. "இதற்கு முன்னுலே நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் எல்லாம் இதே போல் ஐ.வி.எஸ். அதிகாரிகளைக் கொண்டுதான் விசாரணை நடத்தியிருக்கிறோம். ஆகையினுலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பற்றி ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரன் அறிக்கையே நீதி விசாரணைக்கு ஒப்பானது" என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படி அது நீதி விசாரணைக்கு ஒப்பானது என்று புரியவில்லை. நீதிபதியையும், நிர்வாக அதிகாரியாகிய ஐ.வி.எஸ். வெங்கடேசுவரணையும் ஒன்றாக இணைத்து கூறுகிறார்களே? இவர்கள் சம அந்தஸ்து உடையவர்களாகக் கருதுகிறார்களா என்று புரியவில்லை. ஐ.வி.எஸ். அதிகாரிகளைப் பற்றி மக்கள் எவ்வாறு நினைக்கிறார்கள் என்பது பற்றி மதிப்பிற்குரிய ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் "கிளிம்ப்ஸ் ஆப் வரல்டு ஹஸ்டரி" என்ற புத்தகத்தில் மிக தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு படித்துக்காட்டுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதே சமயத்தில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பட்டம் தாணுப் பிள்ளை இது பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது பற்றி சொன்னுல் கொஞ்சம் நன்றாக இருக்கும்.

SRI P. S. CHINNADURAI : "We hear a great deal about this I.C.S. They have been a curious set of persons. They were efficient in some ways. They organized the Government, strengthened the British rule and incidentally profited greatly by it themselves. All the departments of Government which helped in consolidating British rule in collecting taxes were efficiently organized. Other departments were neglected. Not being appointed by, or responsible to, the people, the I.C.S. paid little attention to those other departments which concerned the people most. As was natural under the circumstances, they became arrogant and overbearing and contemtuous of public opinion . . ." அதிலே இன்னுமொரு இடத்திலே ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ண கோகலே சொல்லுகிறதை மேற்கோள் காட்டி சொல்லுகிறார். **' Its utter contempt of public opinion, its arrogance, pretensions to superior wisdom, its reckless disregard of the most cherished feelings of the people, mocking appeal to its sense of justice, its cool preference of service interests to those of the Government. '**

இதைவிட அதிகமாக ஐ.வி.எஸ். அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சொல்ல முடியாது என்று நான் நினைக்கிறேன். இத்தகைய ஐ.வி.எஸ். அதிகாரிகளை நம்பி, காந்தீயத்தைப் பின் பற்றுகிறோம் எனச் சொல்லிக் கொள்கிற நமது அமைச்சர்கள் நிற்கிறார்கள். இத்தகைய விசாரணை சரியானதா? நீதி மன்ற, விசாரணை அவசியமா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஐ.வி.எஸ். அதிகாரிகளைப் பற்றி எங்கள் கட்சித் தலைவர் என்ன சொன்னுர்கள் என்று சொல்கிறேன்,

இதே போலத்தான் அமைச்சர் என்ற ஸ்தானத்தில் ஏறிவிட்டால் அவர்களுக்கு எல்லாம் பழைய பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்ய வாசனை புகுந்துவிடும் போலத் தோன்றுகிறது. பட்டம் தாணுப் பிள்ளை இத்தகைய நிர்வாக அதிகாரியைக் கொண்டு செய்யும் விசாரணை போதும் எனக் குறிப்பிட்டவுடனேயே தேசிய நிர்வாகக் கமிட்டி குறுக்கிட்டு அப்படிப்பட்ட நிர்வாக அதிகாரியைக் கொண்ட விசாரணை போதாது, நீதிபதியைக் கொண்டே விசாரணை நடத்தப்படவேண்டும் என உத்திரவிட்டது.

29th October 1957]

SRI K. VINAYAKAM : A very honest politician.

SRI P. S. CHINNADURAI : நீதிபதியை கொண்டே விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். இன்றைய தினம் சோஷலிஸ்டுக் கட்சி தேசிய நிர்வாகக் கமிட்டி செய்தது போல, காங்கிரஸ் தேசிய நிர்வாகக் கமிட்டி செய்திருக்குமேயானால் இங்கு இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்கள் தலை குனிந்து இருப்பார்கள். அதைச் செய்ய அது தவறிவிட்டதன் காரணமாக தலை நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இந்தக் கலவரம் நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் எங்கே போய் இருந்தார்கள் ? போலீஸ் சுட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. வீடுகள் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. இங்கே கார்ப்பரேஷனில் அஹிம்சையைப் பற்றி ஒரு அமைச்சர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். இன்னொரு பக்கத்தில் சர்வ கட்சியைக் கூட்டுவதற்காகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார். ப்ரம குளம் திட்டத்தைப் பார்வையிடப் போகிறார்கள். கனம் ராமைய்யா, கக்கன் அவர்களுக்கு அப்போது அங்கே என்ன வேலை ? பத்து நாள் கழித்துப் போனால் என்ன ? அவர்கள் அந்தச் சமயத்தில் கலவரப் பகுதிக்குச் சென்று துன்பப்படுகிற மக்களுக்குத் தலை கொடுக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கவில்லையா ? குந்தா திட்டத்தைப் பார்வையிட அப்போது தானே போகவேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

கலவரம் எல்லாம் முடிந்து வீடுகள் எல்லாம் சம்பலாகிப் போனவுடன் உள்நாட்டு மந்திரி — எதிர்க் கட்சித் தலைவர் யாரையும் கூப்பிடவில்லை. அந்த இடத்தைப் பார்வையிடப் போனார்கள். மயானமாகக் காட்சி அளித்த பிரதேசத்தை எதற்காகப் பார்வையிடப் போனார்கள் ? அதைப் பார்த்து திருப்தி அடையலாம் என்பதற்குப் போனார்களா ? "முன்னுலே போவதற்கு என்ன ? இதற்கெல்லாம் அவர்கள் பதில் கொடுக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்." 150 பேர்கள் இருக்கிறோம் என்கிற நினைப்பிலே இந்த ஐந்தாண்டுகளில் தாங்கள் எதைச் செய்தாலும் அது சரியாகப் போய்விடும் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால் அது ஒருபொழுதும் சரியாகப் போகாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அந்த இடத்தில் நடந்த கலவரம் சாதிச் சண்டையின் விளைவா ? அரசியல் ஆதிக்கப் போட்டியின் விளைவா என்று கேட்டால், அரசியல் ஆதிக்கப் போட்டிக்கு சாதிச் சண்டையைக் காரணமாக உண்டாக்கிக் கொண்டார்கள் என்று சொல்வேன். அதை உண்டு பண்ணிவிட்டு தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகித்துக் கொண்டார்கள். அப்படி யார் உபயோகப் படுத்திக் கொண்டார்கள் என்பதில் அபிப்பிராயபேதம் இருக்கலாம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்று சொல்வேன். அரசியல் ஆதிக்கப் போட்டிக்கு இதை உபயோகப் படுத்திக் கொண்ட பொறுப்பை ஆட்சியாளர் தட்டிக் கழிக்க முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே செல்வாக்குள்ள கட்சியாக பார்வட் ப்ளாக் இருக்கிறது. தன் செல்வாக்கை அது நிலைநாட்டிக் கொள்ள பார்க்கிறது. காங்கிரஸ் அங்கே தனது செல்வாக்கை நிலைநாட்டப் பார்க்கிறது. இதனுலே தான் போராட்டம் மூண்டது என்கிற உண்மையை மறைப்பதற்கு இயலாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவர்களது அரசியல் ஆதிக்கப்போட்டியில் பாவம், சாதாரண ஜனங்கள் அநியாயமாகத் துன்பத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான துன்ப நிலை அவர்களுக்கு உண்டானது மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியது.

இந்தக் கட்சிக்கும், அந்தக் கட்சிக்கும் கத்திச் சண்டை என்றால் கத்திச் சண்டையோடு இருந்திருந்தால் சாதாரண மக்களுக்கு துன்பம் வந்திருக்காது. இவர்களுக்கு இடையில் சர்க்கார் அமைதியை உண்டாக்கி, பொது ஜனங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது இருக்க இவர்கள் அமைதியை அங்கே உண்டாக்கவில்லை. பொது மக்களுடைய உயிருக்கும், உடமைக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவில்லை. பெருத்த துன்பத்திற்கு அவர்கள் உள்ளாகும்படியாக நடந்துகொண்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri P. S. Chinnadurai] [29th October 1957

சுமார் நான்கு இடங்களில் போலீசார் சுட்டிருக்கிறார்கள். அநேக உயிர்ச்சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிச் சுட்டதற்குக் காரணம் அமைதியையும், பாதுகாப்பையும் உண்டாக்க என இவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையா என்று பார்க்க வேண்டும் ? சாதிச் சண்டை நடந்தது, அதைத் தடுத்து அமைதியை நிலைநாட்டச் சுட்டோம் என்று இவர்கள் சொன்னால் இரண்டு சாதியார்கள் அடித்துக் கொள்கிற இடத்தில் இவர்கள் சுடவில்லை. அரசாங்க ரிப்போர்ட்டிலும் அப்படிச் சொல்லவில்லை. இந்த நான்கு இடங்களிலும் போலீசார்கள் எதிர்த்துத் தாக்க வந்தார்கள். அதற்காகச் சுடப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதில் நிறைய கருத்து வேற்றுமை இருக்க இடம் இருக்கிறது. போலீசார் சுட்டது நியாயமா இல்லையா என்பதை பூரா விவரங்களையும் பார்த்து பூர்ணமான உண்மையை அறிந்து கொள்ள இந்தச் சபைக்கும், ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அவர்கள் சுட்டது சரியா இல்லையா என்பதை நீதி மன்ற விசாரணையின் மூலமாகத்தான் அறிந்து கொள்ள முடியும். சர்க்கார் மக்களுக்குத் துன்பம் இழைக்கவில்லை. அவர்களுக்கும் உடமைகளுக்கும், உயிருக்கும் என்றைக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்கள் என்கிற நம்பிக்கையை உண்டாக்க இது நீதி மன்றத்தினால் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய பெரிய விஷயம். நீதி மன்ற விசாரணைக்கு இதைவிட வேண்டும் என்பதுதான் என் வேண்டுகோள். இதை இந்தச் சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால் அது அவர்களுடைய ஆணவப் போக்கைத்தான் தெளிவாக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக இத்தகைய துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களைப் பற்றிப் பேசும் போது போலீஸ்காரர்களுடைய அக்கிரமங்களை எல்லாம் மறைத்து அவர்களைத் தாங்கிப் பேசுகின்ற முறையில் தான் அரசாங்கத்தரப்பில் இருந்து பேச்சுகள் வருகின்றன. அதிகாரிகள் என்ன செய்தாலும் சரி அவர்கள் செய்ததை அப்படியே ஆதரிக்க வேண்டும் என்கிற மனோபாவம் தான் அவர்களிடத்தில் வெளிப்படுகிறது. இது சரியான மனோபாவம் இல்லை. ஜனநாயக யுகத்தில் இப்படிப்பட்ட மனோபாவம் வளர்வது மிகவும் தீங்கானது. 1942-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு போராட்ட காலத்தில் அதிகார வெறியர்களால் தூண்டப்பட்ட போலீஸ்காரர்கள் எவ்வளவு மிருகத் தனமாக நடந்து கொண்டார்கள், சமயம் ஏற்பட்டால் அவர்கள் எத்தனை அக்கிரமங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதை நன்றாக அநுபவ பூர்வமாக உணர்ந்து கொண்டிருப்பவர்களே இன்றைக்கு அவர்கள் செய்வது எல்லாம் நியாயம் என்பது போலப் பேசினால், அவர்களுக்கு ஒரு லேசென்சு கொடுத்து விட்டால் என்ன ஆகும், அதன் விளைவு எப்படிப் போகும் எனச் சொல்ல முடியாது. இன்றைய தினம் ராமநாதபுரப் பகுதியில் அவர்கள் செய்திருக்கும் படியான அக்கிரமங்கள் என்ன என்ன என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல நேரம் இடையாது. ஆகவே போலீஸ்காரர்கள் தங்கள் அதிகாரங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்தார்களா ? சர்க்கார் அந்தப் பிராந்திய மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்தார்களா ? அளிக்கத் தவறினார்களா ? என்பதைப்பற்றி எல்லாம் ஒரு பிரங்க விசாரணை நிச்சயமாக நடத்தப்படவேண்டும். காந்தீய வழியில் நிற்பவர்கள் எனச் சொல்கிற அமைச்சர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குவானேன் என்று கேட்கிறேன். இதற்கு விளக்கம் தேவை.

அடுத்தபடியாக கனம் தேவர் அவர்களை தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின் கீழே சிறையில் வைத்திருப்பதாகும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில், காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் பேசிய பேச்சிலும் கனம் தேவர் பெரிய குற்றத்தைச் செய்து விட்டவர் போலச் சொன்னால் அவர் செய்த குற்றங்கள் என்ன என்னவோ அவற்றுக்கு எல்லாம் அந்த அந்த செக்ஷன்படி வழக்குத் தொடர்வதைப் பற்றி யாரும் எதுவும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் எந்த விதமான குற்றச்சாட்டுகளையும் அவர் பேரில் சுமத்தாது அதற்குரிய முறைகளை எடுத்துக் கொள்வதை விட்டு தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின் கீழ் அவரைச் சிறையில் வைத்திருப்பதானது அரசியல் ரீதியாக மன்னிக்க முடியாத தவறு என்று தான் சொல்லவேண்டும். எதிரியை செல்வாக்கு இழக்க செய்வதற்கும் எதிரியின் செல்வாக்கை அவர்கள் பெருவதற்கும் இது உகந்த முறையும் அல்ல என்று இந்த

29th October 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

அமைச்சர் அவைக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தடுப்புக்காவல் சட்டத்தின் கீழ் அவர்களை கைது செய்வதற்கு நியாயமே இடையாது அவரை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த சபையிலே பேசும்போது அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் ஒரு சிறிய கட்சிக்காரர்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களே சந்தேகிப்பார்களேயானால் உண்மையைக் காண்பது கொஞ்சம் கடினமாகத் தான் இருக்கும். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக கொஞ்சம் அமைதியாகவும், கொஞ்சம் மனசாட்சிக்கு முதலிடம் கொடுத்து சந்தேகிக்க வேண்டும் என்பது தான் எனது பணிவான வேண்டுகோள். அவர்களுக்கு சந்தேகம் வந்து விட்டது. வந்த பின்னரும் பகிரங்கமாக நீதி விசாரணை செய்வதற்கு ஒப்ப. மறுப்பது இன்னும் அந்த சந்தேகத்தை அதிகரிக்கும் முறையிலே நடந்துக்கொள்வது ஏன்? சீசர் மனைவி சந்தேகத்திற்கு அப்பார்ப்பட்டவள். ஆனால் ராமர் பிறந்த நாட்டிலே ராமரே சீதையை சந்தேகித்தார் என்ற பண்பாட்டிலே வளர்ந்துள்ள நாம் இதை பகிரங்கமாக நீதி விசாரணைக்கு விடுவதை எதிர்ப்பதில் நியாயம் இல்லை. பகிரங்க நீதி விசாரணைக்கு விடவேண்டும், உடனடியாக திரு. தேவரை விடுதலை செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு மறுப்பார்களேயானால் எல்லோருடைய அவநம்பிக்கைக்கு ஆளாவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Dr. Srimathi SATHIAVANIMUTHU : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, முதுகளத்தூர் கலவரத்தைப் பற்றி நாம் விவாதிப்பதற்கு முன்னால் சாதி சண்டையோ அல்லது அரசியல் பூசலோ எதுவாக இருந்தாலும் இந்த நாகரீக காலத்திலே மனித உயிர்கள் வெறிச்செயல்களால் பாதிக்கப்பட்டது குறித்து எனது கண்ணீரை அம்மறைந்தவர்களுக்கும், அவர்களது குடும்பத்தாருக்கும் காணிக்கையாக்குகிறேன். இந்த கலகத்தில் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவளை என்பதால் மட்டும் அல்ல, அடிமைப் படுத்த மக்கள் தங்கள் உரிமைக்காக என்றைக்காவது வீரிட்டு எழவேண்டும். அப்படி எழுவதின் மூலமாகத்தான் அவர்கள் உரிமை பெற முடியும் என்ற ஒரே முடிவில் நம்பிக்கையோடு பணிபுரிந்து வருகின்ற திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்தவள் என்ற காரணத்திற்காகவும் நான் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதுகளத்தூரில் நடந்த அக்ரமச் செயல்களைப் பற்றி எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ற முறையிலே சர்க்கார்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பேசிய கருத்துக்கு நான் வேறுபட்டவள். இதனால், சில உறுப்பினர்களோ மற்றவர்களோ வேறு விதமாக நினைக்கலாம். நான் சர்க்காரீது முற்றிலும் மாறுன கோணத்திலிருந்து குற்றம் சாட்டுகிறேன். நடந்தவற்றை அவ்வளவையும் நேராக பார்த்து அதன்மீது எனது கண்டனத்தை தெரிவிப்பதுபோல் அல்ல, நான் சொல்லியிருப்பது. சர்க்கார் இம்மாதிரி இன்னும் அநியாய நிகழ்ச்சிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட ஆதி திராவிட மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்தார்களா அல்லது இல்லையா என்பது தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எற்பட்டிருக்கிற இந்த இழிச்செயல்கள் சமுதாயத்தில் எல்லோருக்கும் இருக்கக்கூடிய இந்த உயர்வு தாழ்வு சாதி பூசல் காரணமாகத்தான் என்பதை பலரும் அறிவார்கள். இந்த பூசனும் இதற்காகத்தான் ஏற்பட்டது என்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் தமது அறிக்கையில் விளக்கம் தந்து இருக்கிறார்கள். 1930-ம் ஆண்டிலேயிருந்து தொடர்ச்சியாக நிகழ்ச்சியைப் பற்றி சொல்லிக் கொண்டு வந்த போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் 1932-வது ஆண்டை குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். 32-வது ஆண்டு வரையிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிற கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரே அடியாக 1949-ம் ஆண்டிற்கு தாவுகிறார்கள். இடையிலே இருக்கின்ற 17 ஆண்டுகள் என்னவாயிற்று. சர்க்கார் அறிக்கைப்படி மறவர்களும், ஆதிதிராவிட மக்களும் ஒருவர் வீட்டிலே ஒருவர் பெண் கொடுக்கிற அளவிற்கு வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்களா என்பதை அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டும். அல்லது 17 ஆண்டுகளிலே அந்த பகுதியிலே இருந்த நிலைமைதான் என்ன என்பதை சர்க்கார் 12-43 p.m.

[Dr. Srimathi Sathiavanimuthu] [29th October 1957

தெரிந்துக்கொண்டார்களா ? இல்லையா ? அதற்கும் விளக்கம் தெரிவித்தால் மிக்க நலமாக இருக்கும். ஆனால் அதைக் குறித்து நான் பலரிடமிருந்து விசாரித்து தெரிந்துக்கொண்ட முறையில் 1933-ல் இருந்து பல முறை அப்படிப்பட்ட கலகங்களும் சாதி பூசல்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பது தெளிவாகும். வகுப்பு வாதத்தின்மீது ஏற்படும் கலவரம் என்று சொல்லுபவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள முடியும். நான் இதற்கு அவர்கள் மீது குற்றம் காட்ட விரும்பவில்லை. 1937-ம் வருஷத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்ற அந்த தேர்தலிலே ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் காங்கிரசுக்கு எதிராக தேர்தலில் நின்றிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது காங்கிரசுக்கு அபேட்சகராக இருந்தவர் திரு. முத்துராமலிங்க தேவர் ஆவர். அதை சர்க்கார் தரப்பிலே உள்ளவர்கள் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது திரு. முத்துராமலிங்க தேவர் காங்கிரஸ் சார்பிலே பொது மக்களே "உங்கள் வாக்குகளே மங்களகரமான மஞ்சள் பெட்டிக்கே போடுங்கள்" என்று ஒட்டுகளே கேட்டிருக்கிறார். அப்போது வாக்குகளைக் கேட்கின்ற முறையிலே எற்பட்ட பூசல்களும், அப்பொழுது அவர்களுக்கு அடிமைகளாக இருக்கின்ற ஆதிதிராவிட மக்கள் திரு. தேவருக்கு ஓட்டு போடாத காரணமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அவர் செய்த பயங்கரக் கொடுமைப் பற்றியும் அதற்காக மதுரை அடிஷனல் மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் அவர்கள் மீது தாக்கல் செய்யப்பட்டு விசாரணை நடந்திருக்கிறது என்பது மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கின்ற விஷயம் அப்பொழுது காங்கிரசில் இருந்த திரு. தேவர் அவர்கள் ஆதிதிராவிட மக்கள் தங்கள் வாக்குகளைத் தரவில்லை யென்று அந்த மக்களை இம்சித்திருக்கிறார்கள். இது மாத்திரம் அல்ல அன்றைய தினம் இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் இன்னும் நல்ல முறையிலே செல்வாக்கு பெற்று இருந்ததினால் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர்களை தனது கட்சிக்கே வாக்குகளைப் போடவேண்டும் என்று இம்சித்திருக்கிறார்கள், என்பதை காங்கிரஸ்காரர்களும் அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பது இப்பொழுது விளக்கமாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இப்பொழுது மாற்றுக் கட்சித் தோழராக இருக்கும் அதே முத்துராமலிங்கத் தேவர் இப்பொழுது காங்கிரஸுக்கு எதிராக''. . .

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் ஒரு தகவலே வைத்துக் கொண்டு பேசவேண்டும். அவர் அப்போது காங்கிரஸ் அபேட்சகராகவே நின்றிருந்தாலும் கூட அதே காங்கிரஸ் சர்க்காரே நடவடிக்கை எடுத்து மேஜிஸ்ட்ரேட் முன்னே நிறுத்தி வைத்து ஜாமின் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவலே தெரிந்துக் கொள்ளவேண்டும்.

Dr. Srimathi SATHIAVANIMUTHU : நன்றி. இதை நான் சொல்வது அரசாங்கத்திற்கு இது தெரிய து என்பதற்காக அல்ல. திரு. தேவர் அவர்கள் அப்பொழுது எந்தக் கட்சியிலே இருந்தார், அவர் மீது என்னென்ன குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தன, அவரிடமிருந்து ஜாமின் தொகை வாங்கப்பட்டதுப்பற்றி சர்க்காருக்கு ஞாபகமூட்டுவதற்காகவே சொன்னேன் என்பதை மிகப்பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கு முன்னர் பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் திரு. தேவரின் தூண்டுதலின்பேரில் யாரோ டெபுடி தாசில்தார் சிதம்பரம் முதலியாரின் காலே வெட்டியதாவும், சப்-மேஜிஸ்ட்ரேட் கொலே சம்பந்தமான இன்னும் பல குற்றங்களும் அவர்மீது சாட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்போர்ப்பட்ட திரு. தேவர் அவர்கள் செய்திருக்கின்ற பல பயங்கரமான பிரச்சாரத்தைப்பற்றியும் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் வேறு ஒன்று அவர்களைக் கேட்கிறேன். இமானுவேல் என்பவர் கொலே செய்யப்பட்டார். அப்படிச் செய்ததற்கு தேவர்தான் ஆதாரமாக இருக்கக்கூடும் என்று சொல்வதற்கு அறிகுறியாக, சமாதான மகாநாட்டில் தேவர் அவர்கள் ஏதோ வார்த்தையைச் சொன்னார்கள் என்றும், பிறகு தன் தோழர்களைப் பார்த்து "ஒரு பள்ளன் இப்படி பேசுகிறானே ; நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே" என்று அவர்கள் சொன்னதாகவும் தோழர் ஸ்ரீனிவாஸன் அவர்கள் மனதில் வைத்துப் பேசிய கருத்து மூலமாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் அப்படி பேசியபோது

29th October 1957] [Dr. Srimathi Sathiavanimuthu]

திரு. சிவன்ன தேவர் அவர்கள் அது எப்பொழுது எங்கே நடைபெற்ற செய்தி என்று சொன்னால் நலமாயிருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அவர் சார்பாக சொல்கிறேன், இந்த ஜாமீன் தொகை கட்டவேண்டுமென்ற கோர்ட் நடவடிக்கைகளின் தீர்ப்பைக் காட்டுவதால் அந்த வாசகத்தைப் படித்துக் காட்டுகிறேன். இப்படி சொல்வதில் இருந்து தோழர் சிவன்ன தேவர் அவர்களின்மீது தவருகப் பாய்கிறேன் என்று அவர் நினைக்கக் கூடாது. இது சர்க்காருக்கு பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் தெரியும். அப்படி தெரிந்திருந்த போதிலும் கூட அவர் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. நான் சொல்கிற வார்த்தை இம்மன்றத்திற்கு தகாத வார்த்தையாயிருக்கலாம். உள்ளத்திலுள்ள வேதனையால் சொல்கிறேன். இன்று ஆளும் கட்சியினர் ஒலம் இடுகின்றனர். நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கின்றனர். நான் கேட்கிறேன். இந்த நீலிக் கண்ணீர் இத்தனை காலமாக எங்கே சென்றிருந்தது? ஹரிஜனங்களுக்காகத்தான் நாங்கள் என்று சொல்வது, ஹரிஜனங்களுக்காக நாங்கள்தான் எல்லாம் செய்கிறோம் என்று சொல்வதில் இந்த உபதேர்தலுக்கு அப்புறமா உங்களுக்கு அக்கரை தோன்றிற்று? நான் கேட்கிறேன். என் இதற்கு முன்னமேயே நிலவுமையை ஒழுங்காகி இருக்கக் கூடாது? ஆளும் கட்சியினராகிய உங்களுக்கு எத்தனையோ மகஜர்கள் வந்திருக்கும், அங்கு நடக்கும் கொடுமைகள் பற்றி. நாங்கள் ஹரிஜனங்களுக்காகத் தான் என்று சொல்கிற ஆளும் கட்சியினர் இதற்குமுன் ஆயிரக்கணக்கான மகஜர்கள் அங்கு கொடுமைகள் நடக்கின்றன என்று சொல்லி வந்தபோது என்ன செய்தார்கள்? அதை ஆதாரமாக வைத்துச் சொல்லுகிறேன். ஹரிஜனங்களின் வாக்குகளைப் பெறவே ஆளும் கட்சியினரின் முயற்சியே தவிர வேறு ஒன்றும் அவர்களுக்காக பாடு பட வில்லை. அப்பொழுது இருந்த வாக்குகள் காங்கிரசிற்கு எதிராக இருந்தன. இப்பொழுதுள்ள வாக்குகள் இவர்களுக்கு வரலாம் என்பதற்காக இதை ஒரு மையமாக வைத்துக்கொண்டு நாடகம் நடத்துகிறார்கள் ஆளும் கட்சியினர். போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த தகவலின் மீது அவர்கள் கூறுகிறார்கள், டென்ஷன் இருந்து கொண்டேயிருந்தது என்று கடந்த சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளின்போது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு தோழர் அந்தப் பகுதியில் ஹரிஜன மக்கள் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் எடுக்கும் கிணறுகளில் யாரோ மண்ணெண்ணெயை விட்டார்கள் என்றும், எருக்கஞ்செடிகளைப் போட்டார்கள் என்றும் கூறியபோது அப்பொழுது போலீஸ் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், "அப்படிப்பட்ட நிலவுமைகள் எல்லாம் இப்பொழுது கிடையாது" என்று. திறமையாக பதில் சொல்கிறோம் என்று பதில் சொன்னாரே தவிர அதற்குப் பின்னால் உள்ள நிலவுமையை புரிந்து கொண்டார்களா? அப்படிப் புரிந்து கொண்டால் என் இன்று இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலவுமை ஏற்படவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலவுமராமலிருப்பதற்கு என் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை? அப்படி தக்க சமயத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருந்தால் என் இன்று இந்நாட்டில் மக்கள் கண்ணீர் விடக்கூடிய அளவு இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவேண்டும்? ஆகவே பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதற்கு இது ஆதாரமாகும். தேவர் அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்களைப் பற்றி அமைச்சரவர்களும் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆளும் கட்சியைக் சேர்ந்த ஒருவரும் அதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், போலீஸ் துப்பாக்கிகள் சோளத்தட்டை மாதிரி என்றும், நம் முதல் அமைச்சரவர்கள் கள்ள நோட்டுகள் அடிக்கிறார்கள் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்; காமன்வெல்திலிருந்து இந்தியா பிரிந்து விடவில்லை என்றால் மூன்றாவது யுத்தம் முதலைத்தூரில் நடத்துவேன் என்றும் அவர் கூறியிருப்பதாக இருக்கிறது. அவர் அப்படிச் சொன்னாரோ இல்லையோ, அவருக்காக நான் வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டுவரவில்லை. இவ்வளவையும் நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டுதானே இருந்தீர்கள். முதலமைச்சர் கனம் காமராஜ் அவர்கள் கள்ள நோட்டு அடித்தாரோ இல்லையோ, என் நடவடிக்கைகள் எடுக்க இவ்வளவு தாமதம்? இவ்வளவு நாட்கள் கழிந்த பின் தானே நடவடிக்கைகள் எடுப்பது? அதை முளையிலேயே கிள்ளி எறிந்திருந்தால் இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்குமா? நிலவுமை இவ்வளவு மோசமாக போயிருக்குமா? அவர் மீது இன்றும் கூட சட்ட ரீதியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. தகுந்த செக்ஷன் மூலம் அவரைக் கைது

[Dr. Srimathi Sathiavanimuthu] [29th October 1957

செய்யவில்லை. தடுப்புக் காவல் சட்டப்படிதான் அவர் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார். நீங்கள் அஞ்சுகிறீர்களா? அல்லது பயந்து கொண்டிருக் கிறீர்களா? ஆனால் எதிர்க் கட்சிக் காரர்களாகிய நாங்கள் இன நாயக முறையில் உண்மையை எடுத்துச் சொன்னால் எங்களைப் பார்த்து முதலமைச்சர் உட்பட உங்களை முளையிலே கிள்ள எறிந்து விடுவோம், கட்டை விரலை எடுத்து விடுவோம் என்று பொது மேடையில் பேசுகிறவர்கள் என் இப்படிப் பட்ட பயங்கரமான சொற்களைக் கேட்டுக் கொண்டு சும்மா இருக்கவேண்டும்? எந்தப் பக்கம் செல்வாக்கு ஓங்குகிறது என்று பார்த் துக் கொண்டு 151-யோடு கூட இரண்டு மூன்று கூட எப்படிசேர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்று பார்க்கிறீர்களா. அங்கு டென்ஷன் இல்லாமலிருந்தால் இந்தக் கேள்வியே எழாது. சர்க்கார் அதைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால் இதைக் கேட்கப் போவதில்லை. நான் கேட்கிறேன், அப்படி அங்கு பென் ஷன் இருந்தும் ஏன் அங்குள்ளவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை? சமாதான மகாநாட்டிற்குப் பிறகு டென்ஷன் மேலும் கூடிவிட்டது என் கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது அவர்களுக்கு கொடுத்த பாதுகாப்பு என்ன? இமானுவேல் கொலை செய்யப் பட்டார். அதற்கு நான்கு நாட் களுக்குப் பிறகுதான் மீதத்தாவலில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது. அக்கொலை செய்யப்பட்டவுடன் யார் யாரை போலீஸ் சென்று கைதாக்கி யிருக்கிறது? யாரையெல்லாம் கூண்டில் அடைத்திருக்கிறது? ஒரு வகுப்பாருக்கும் இன்னொரு வகுப்பாருக்கும் பூசல் நடந்து கொண்டிருக் கிறது. அதன் காரணமாக ஒரு சமாதான மகாநாடு கூட்டப்பெற்றது. அதன் பின் கொலை நடந்திருக்கிறது. ஏன் கொலை நடந்த அடுத்த நாள் சந்தேகத்தின் பேரில் போலீஸ் ஒருவரையும் கைது செய்யவில்லை? மீதத்தாவலில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. இதற்குக் காரணம் என்ன? இவ்வளவு பயங்கரமான ஆயுதங்களை, வேல் கம்பு, அறிவாள் இவைகளைத் தாங்கி வந்தார்கள் என்றும், மஞ்சள் உடை உடுத்திக் கொண்டு யுத்தத்திற்குச் செல்வது போல் சென்றார்கள் என்றும் சர்க்கார் இப்பொ ழுது சொல்கிறார்கள். அங்கு ஏன் கூடுதல் போலீஸ் படைப் போடவில்லை. துப்பாக்கிப் பிரயோகித்திற்கு முன் ஏன் அங்கு ரிசர்வ் போலீஸ் படையை போடக்கூடாது. ஏன் அங்கு ராணுவத்தைப் போட்டிருக்கக் கூடாது. வட நாட்டுத் தலைவர்கள் வருகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்காக ராணுவ அணி வகுப்பு நடத்துவதற்காக ராணுவம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது மக்களிற்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக ராணுவம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். போலீஸ் சுட்டதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள், போலீஸ் தற்காப்பிற்காக சுட்டார்கள் என்கிறார்கள். யாருக்கு யார் பாதுகாப்பு கொடுப்பது? ஏழை எளியவர்களையும், பாதிக்கப் பட்டவர்களையும் பாதுகாக்க போலீஸா? அல்லது போலீஸ்க்காக பாது காப்பா? மற்றவர்களை பாதுகாக்க என்று போலீஸ் இல்லாமல் போலீஸ்க் காக பாதுகாப்பு என்றால் அதற்கு ஏன் இந்த அரசு இருக்கவேண்டும்? போலீஸ்க்கு வேறு பாது காப்பு. போலீஸை யார் பாதுகாக்கவேண்டும். ராணுவமும், ரிசர்வும் என்ன வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன? மீதத்தாவல் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில், எப்படி சுட்டார்கள், குண்டு எங்கே விழுந்தது, கீரல் விழுந்ததா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விசாரணை செய்வது ஒருபுறமிருக்க, பயங்கரமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன, கொலை கொள்ளைகள் நடந்திருக்கின்றன, நிலைமை சுமுகமாக வேண்டுமானால் ஐ.சி.எஸ். அதிகாரி வெங்கடேஸ்வரனை எப்பொழுது அனுப்பியிருக்கவேண் டும். யார் யார் என்னென்ன குற்றங்கள் செய்தார்கள் என்று ஓரளவு சந்தேகத்தின் பேரில் ஒரு சிலரை கைது செய்து அதிகப்படியான போலீஸ் படையை அங்குள்ளவர்களின் பாதுகாப்பிற்காக அனுப்பி நிலையை அடங் கிய பிறகு விசாரணைக் குழுவை அனுப்பியிருந்தால் ஒரு சில நன்மைகள் அந்தப் பகுதியில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். அப்படிச் செய்யாமல் விசாரணை நடத்தி விசாரணை சமயத்தில் ஒருவர் இந்த பக்கத்தில் குற்றம் என்று சொல்ல வேறு ஒருவர் அந்தப் பக்கத்தில் குற்றம் என்று சொல்ல, ஒருவர் இங்குதான் கொலை நடந்தது என்று சொல்ல, நான் அடிக்கவில்லை நீ அடிக்கவில்லை என்று சொல்ல, இப்படி ஒருவருக்கொருவர் சொல்லி இரு தரப்பார்க்கிடையிலும், இரு வகுப்பார் இடைக்கும் மனக்கசப்பு வளர்ந் தது, விரோதமும் கூடுகிறது. இவன் அப்படிச் சொன்னானு, சரி அவனை

29th October 1957] [Dr. Srimathi Sathi avanimuthu]

நாளை பார்த்துக்கொள்வோம், அவன் அப்படிச் சொன்னது, சரி அவனை இன்றே பார்த்து விடலாம் என்று நிலைமை மோசமாகிவிட்டிருக்கிறது. முதுகுளத்தூரிலும், பரமக்குடியிலும் கலவரம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது, சிவகங்கையிலும் அருப்புக்கோட்டையிலும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள உடமைகள் பாழாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல கிராமங்கள் தீயிடப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தும் ஒரு உயிர்கூட போகவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. காரணம் என்ன ? அங்கு ஏற்கனவே வகுப்பு துவேஷமும் ஆத்திரமும் வளர்ந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவும் இருந்தும்கூட ஏன் முன்னால் அங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இறுதியாக திரு. முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்களை 29-ம் தேதியன்று கைது செய்திருக்கிறார்கள். முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் மக்களை தூண்டி விடக்கூடிய பிரசங்கங்களை செய்தார் என்று சொல்லுவதானால் என் முன்னாலேயே அவர்களை கைது செய்திருக்கக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்போது கைது செய்தவர்கள் எல்லாம் அப்பொழுதே கைது செய்திருக்கக்கூடாது. உண்மையிலேயே உனக்குக்குடன் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். அவ்விதம் செய்தால்தான் குற்றவாளிகளின்பேரில் உண்மையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக கூற முடியும். தேவர் அவர்கள் பேசிய பேச்சுகளின் தியதிகள் என்ன ? அந்த தியதிகளின் பேசிய பேச்சுக்கு இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்றால் இதன் அர்த்தம் என்ன ? இந்த சர்க்கார் உண்மையிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டியவேலைசெய்து வருகிறது என்று சொன்னால் அவர்களுடைய கஷ்டங்களை என் முன்னாலேயே நிவர்த்தி செய்து கொடுத்திருக்கக்கூடாது ? இந்த நிலைமையில் இப்போது போய் நாங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை காப்பாற்ற போகிறோம் என்று சொன்னால், அது உண்மையிலே காங்கிரஸ் கட்சிக்கு செல்வாக்கு தேட வேண்டுமென்று தான் இவ்விதம் போயிருக்கிறதே தவிர தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக அல்ல என்பதை தெளிவாக சொல்ல விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிபமிருந்து பல மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே பல மகஜர்கள் இந்த சர்க்காருக்கு வந்திருக்கின்றன. 1957ஆம் மேமீ 3-ந்தேதியில் அதாவது உபதேர்தலுக்கு முன்னால் சென்னை சர்க்காருக்கு அங்கிருக்கின்ற, முதுகுளத்தூர் கேமிக நல சங்கத்திலிருந்து ஒரு நீண்ட மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அங்கு சுமார் ஐம்பது கிராமங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற தொந்தரவுகளை எல்லாம், திரு தேவர் அவர்களின் பேச்சுக்களையும் வெளியிட்டு விரிவிலாகம் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் இந்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது ? மேலும் மேலும் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளட்டும் என்று தானே நீங்கள் சும்மா பார்த்துக்கொண்டு இருந்தீர்கள். இத்தனை உயிர்களும் பலியான பிறகு தான் இந்த சர்க்கார் அங்கே போய் இருக்கிறது. முதுகுளத்தூர் இங்கு இல்லை. 500 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கிறது. இம்மன்றத்தில் இருந்துக்கொண்டு அழகாகப் பேசலாம்—இதைவிட்டு, இன்னும் அங்குள்ள நிலைமை சமாளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். எவ்விதமிருந்தாலும் இனிமேலாவது அங்கு சுமுகமான நிலைமை ஏற்படுவதற்கு வழிவகைகள் செய்தாக வேண்டும். அங்கு யார் வெட்டினார்கள். யார் யாரையெல்லாம் குத்தினார்கள் என்கிற வாதத்திற்கு நான் வரவில்லை. இனிமேல் அங்கு ஒரு சுமுகமான நிலை வரவேண்டியது மிக அவசியம். ஒரு சமுதாய மக்கள் அதிகமாக எந்த கிராமத்தில் இருந்தாலும் குறைவாகவுள்ள மற்ற சமுதாயத்திலுள்ள மக்களுக்கும் சமஉரிமை வழங்கவேண்டும். ஒரு சமுதாயத்தினரின் ஆதிக்கம் மாத்திரம் இருக்கக்கூடாது. இதற்கு சர்க்கார் ஒழுங்கான நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும். ஒரு தனி சமுதாயத்தினரின், எந்த சமுதாயத்தினராய் இருந்தாலும் சரி, அவர்களின் ஆதிக்கம் வளரவிடக்கூடாது. எல்லா மக்களும் சம நிலையுடன் வாழ்வதற்கான ஒரு சுமுகமான நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டும். ஆகவே இப்போது அங்கே இருக்கக்கூடிய போலீஸ் படை இருக்கத்தான் வேண்டும். கலவரம் நடந்தபோது அங்கு என்னவெல்லாம் நடந்தது என்பதை நினைத்துப்பார்க்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கின்றது. இனிமேலாவது அப்போர்ப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக, தடுப்பதற்காக இன்னும் அதிகமாக போலீஸை பாதுகாப்புக்காக வைத்திருக்கவேண்டும். சர்க்காருக்கு அங்கு நடந்தவை

கூளப்பற்றியெல்லாம் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்ற நம்பிக்கை இருக்குமானால் நல்ல நீதி விசாரணையை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஆனால் இந்த விசாரணையினுல் எதாவது அமைதி நிலவுமானால்தான் இந்த விசாரணையை வரவேற்க முடியும். அதெல்லாமல், இந்த விசாரணையினுல் கலவரங்கள் மேனும் வளரும், அல்லது நீடிக்கும் என்றிருக்குமானால் தனிப்பட்ட முறையில் என்னை பொறுத்தவரையில் இந்த விசாரணையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது, இது அவசியமும் இல்லை என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே சர்க்கார் இந்தமாதிரியான ஒரு சுமுகமான நிலைமையை கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த கருத்தை இந்த மன்றத்தின் முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

Sri T. P. ELUMALAI : ஸர், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், இந்த முது குளத்தூர் விஷயத்தில் எதிர்கட்சியில் இருக்கின்ற தராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில் பேசின கனம் அங்கத்தினர் அம்மையார் அவர்கள் திரு. முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்களை என் முன்னுலேயே கைது செய்யப் படவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். இத்தனை காரியங்கள் நடந்த பிறகும் அவரை கைது செய்ததற்கே மிகவும் தவறு, அவரை உடனே விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறதே, இவைகளையெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் அம்மையார் அவர்கள் தெரியாமல் பேசுகின்றார்களா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

Dr. Srimathi SATHIAVANIMUTHU : நான் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டதின் நோக்கம் முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது, அவர்கள் பேசிய பேச்சுகளின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை, அவர் பேரில் தடுப்புகாவல் சட்டத்தின் கீழ்தான் நடவடிக்கை எடுத்து கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் தரப்பில் கூறப்படும் காரணங்களின் மேல் எதாவது செக்ஷன் பிரகாரம் என் முன்னதாகவே கைது செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடாது என்றுதான் கேட்டேன். அவ்விதம் கைது செய்யப்பட்டிருந்தால் அதை நான் என் என்று கேட்டிருக்கமாட்டேன். மறைமுகமாக என் கண்ணை தொடுக்கவேண்டும் என்று தான் இப்போதும் நான் கேட்கின்றேன்.

1–5 p.m. * **Sri M. JAGANNATHAM** : மதிப்பிற்குரிய உதவி சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கும்போது பலருக்கு வியப்பாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் உண்மையை உணர்ந்தவர்கள் அப்படி எண்ணமாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். சமீபத்திலே கிழக்கு ராமனுதபுரம் ஜில்லாவில் நடந்த கலவரங்களின் காரணமாக ஏற்பட்ட உயிர்சேதங்களையும் பொருள் சேதங்களையும் பற்றி நினைக்கும்போது நமக்கு உண்மையிலேயே துக்கமும் துயரமும் வருகிறது. இந்த உயிர்சேதங்களிலும் பொருள் சேதங்களிலும் எந்த வகுப்பாருக்கு இந்த சேதங்கள் ஏராளமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது அங்குள்ள ஹரிஜன மக்களுக்குதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் போலீஸ் இலாகா மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்த புள்விவிவரங்களிலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கு என் இவ்வளவு அதிகமான உயிர்சேதங்கள், பொருள் சேதங்கள் ஏற்படுவதற்கு சர்க்கார் அனுமதித்தார்கள் என்பதை நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். முதுகுளத்தூர் தொகுதியில் இருக்கின்ற ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமை மோசமாக இருக்கின்ற காரணத்தினுலா அல்லது ஜாதி துவேஷம் அதிகமாக அங்கு இருந்த காரணத்தினுலா என்று பார்த்தால் இவைகளினுல்தான் கலவரங்கள் ஏற்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதே சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். முதுகுளத்தூர் தொகுதியில் மாத்திரம்தானு இம்மாதிரியான சமூக கொடுமைகள்

29th October 1957] [Sri M. Jagannatham]

சமூக தடைகள் இருக்கின்றன. மற்ற இடங்களில் இல்லையா என்பதை பார்க்கவேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் இக்கொடுமைகள் இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற நிலைமையை பார்த்தால் ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒவ்வொரு முதுகுளத்தூராகத்தான் இருந்து வருகிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் இன்றைக்கும் ஜீவாதார உரிமைகள் இல்லாமல், மனித உரிமைகள் இல்லாமல் சமூகத்தில் கேவலமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. அப்படி யிருக்கும்போது முதுகுளத்தூர் தொகுதியில் இருக்கின்ற ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும் சமூக கொடுமைகள், சமூக தடைகள் ஏற்பட்டு விட்டன என்றும் அதை பாதுகாப்பதற்குத்தான் அரசாங்கம்அங்குவிரைந்து சென்றது என்றும் கூறிக்கொள்வது உண்மையில் அது அவ்வளவு சரியானது அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். உதாரணமாக இரண்டொரு சம்பவங்கள் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னையில் இருக்கின்ற "கிவின் மேரீஸ்" கல்லூரியில் என்னுடைய ஜில்லாவை சேர்ந்த ஒரு ஹரிஜன மாணவி படித்துக்கொண்டிருந்தாள். அந்த மாணவி திடீரென்று ஒரு நாள் இரவு தன்னுடைய அறைக்குள் இறந்து கிடந்தாள். அதைப்பற்றி போலீஸார் விசாரணை நடத்தினார்கள். எதோ தற்கொலை என்று முடிவு செய்து அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். ஆனால் பொதுஜன அபிப்பிராயம் அவ்விதமல்ல. பத்திரிகைகளும் அந்த அபிப்பிராயத்தை ஆதரிக்கவில்லை. குறிப்பாக "நவசக்தி" என்ற பத்திரிகையில் இதைப்பற்றி புள்ளி விவரங்கள் வந்திருந்தன. அந்த கல்லூரி தலைவிக்கும் சரோஜா என்ற அந்த ஹரிஜன மாணவிக்கும் எதோ மனஸ்தாபங்கள் இருந்து வந்தது என்றும் அதன் காரணமாகத்தான் இது நடந்தது என்றும் இது தற்கொலை அல்ல, கொலை தான் நடந்தது என்றும் புள்ளி விவரங்கள் இருந்தது. இது உண்மையா இல்லையா என்பதை சர்க்கார் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்வதற்காக நான் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு ஒரு கேள்வி எழுதியனுப்பினேன். அந்தக் கேள்வி நியான கேள்வி என்று சபாநாயகர் ஒத்துக்கொண்டபோதிலும், ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் ஆகியும் இன்னும் அதற்கு பதில் கொடுக்கப்படவில்லை. அது மாத்திரம் அல்ல, எங்கள் ஜில்லாவில் மாத்தூர் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. சுமார் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் அந்த கிராமத்தில் ஒரு ஹரிஜனப் பெண்ணை ஒரு ஜாதி ஹிந்து பலாத்கார முறையில் கற்பழித்து விட்டார்—தவறுக நடந்து கொண்டார். அது சம்பந்தமாக, அந்த ஊர் ஜாதி ஹிந்துக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பயங்கர ஆயுதங்களுடன் அங்கே வந்து அந்த ஹரிஜனங்கள் எல்லோரையும் துன்புறுத்தி, அவர்களுடைய கை கால்களை வெட்டி, அந்த ஊரை விட்டே தூரத்தி, அவர்களின் வீடுகளுக்கும் நெருப்பு வைத்தார்கள். அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு போலீசார் எந்த விதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கவில்லை.

ஆனால் இன்று நாம் பார்ப்பது என்ன? "திடீரென்று இந்த முதுகுளத்தூர் பகுதியில் ஜாதி ஹிந்துக்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு அநீதிகளும் கொடுமைகளும் இழைத்து துயரமும் துக்கமும் ஏற்படும்படிச் செய்து விட்டார்கள். ஆகவே ஹரிஜனங்களைக் காப்பாற்ற நாங்கள் அங்கே சென்றோம்" என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். இது அவ்வளவு ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய நியாயமான காரணம் இல்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், உண்மையான காரணம் என்ன என்று பரிசீலனை செய்யும்போது, அந்தக் காரணம் இந்த சபையினருக்கு மாத்திரமின்றி இந்நாட்டிலுள்ள பொது மக்களுக்கே உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்குகிறது. அந்தக் காரணம் எதுவாக இருக்கலாம் என்றால், அது ஜாதிக் காரணம் அல்லை, அது அரசியல் காரணம் என் பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். நான் இப்படிக் கூறும்போது நம் நாட்டில் இருக்கின்ற பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத்தான் பிரதிபலிக் கின்றேனே தவிர என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தைக் கூறவில்லை. காரணம், நான் கலவரப் பகுதிகளுக்கு சென்று அங்கு சுற்றி நிலைமை களை நேரடியாக அறியவில்லை. இந்த சபையின் விவாதத்தை வைத்துக் கொண்டும் வெளியிலுள்ள பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை வைத்துக்

[Sri M. Jagannatham] [29th October 1957

கொண்டும்தான் நான் பேசுகிறேன் என்பதை கனம் அமைச்சர். அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே சமுதாயத்தில் படுபாதாளத்தில் தள்ளப்பட்டிருக்கும் ஹரிஜனங்களை இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் அரசியல் காரணத்திற்காக, அரசியல் சூதாட்டத்தில் பணயம் வைத்து விளையாடி விட்டார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது உண்மையிலேயே நாம் கண்ணீர் வடிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். மகாத்மா காந்தி அடிகள் ஹரிஜன சேவைதான் தம் வாழ் நாளிலேயே அதிகமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். அவரைப்போல் ஹரிஜன சேவை செய்த உத்தமர் இந்த நாட்டில் வேறு எந்தக்காலத்திலும் இல்லை. அவர் ஒரு நாள் "நான் மீண்டும் ஒரு பிறவி எடுக்க நேர்ந்தால் அந்தப் பிறவியில் ஒரு ஹரிஜனக் குடும்பத்தில் பிறந்து ஹரிஜனங்களுக்குச் சேவை செய்ய ஆண்டவன் எனக்கு அருள்புரிய வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்திருக்கிறார். காந்தி மகான் காட்டிய அந்த உத்தமமான, புனிதமான, வழியில் வந்த காங்கிரஸ்காரர்களால் நடத்தப்படும் இந்த சர்க்கார் காந்தி மகானின் அறிவுரைக்குச் செவி சாய்த்து ஹரிஜன மக்களுக்கு சமுதாயத்தில் இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும் கொடுமைகளையும் தீங்குகளையும் நீக்குவதற்கு முன் வந்திருப்பார்களானால் உண்மையிலேயே இந்த சர்க்காரை நாங்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இவர்கள் இதுவரையில் எனோ தானோ என்று இருந்து விட்டு பின்னர் "ஹரிஜனங்களுக்கு நாங்கள் பாதுகாப்புக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறோம். முதுகுளத்தூரில் நடந்தது எல்லாம் ஜாதிச் சண்டையே தவிர அரசியல் பூசல் அல்ல" என்று சொல்ல முன்வருவது ஒத்துக்கொள்ள முடியாத வாதமே தவிர வேறெதுவும் அல்ல. ஹரிஜனங்களை உண்மையிலேயே இந்த நாட்டில் மற்ற சமூகங்களைப்போல் முன்னுக்கும் கொண்டுவர வேண்டுமானால், சர்க்காரால் இயற்றப்பட்டிருக்கும் பலவிதமான சட்டங்களை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக, ஆலயப் பிரவேச மசோதா வந்த பிறகு ஹரிஜனங்களுக்கு ஆலயங்கள் திறந்துவிடப்பட்டன. இதன் பிறகு தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டங்கள் (அன்டச்பிலிடீஸ் அபன்ஸஸ் ஆக்ட்) போடப்பட்டன. அதன் பிறகு சமுதாயத் தடைகள் நீக்கச் சட்டம் (ரெமுவல் ஆப் சிவில் டிஸபிலிடீஸ் ஆக்ட்) வந்தது. எத்தனையோ சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் நாட்டில் இதுவரையில் எட்டிக்தான் இருந்தன; அவை "ஆர்னமென்ட்ஸ் இன் தி ஸ்டாசூட் புக்" என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வது போல சட்டப்புத்தகங்களுக்கு அழகுபடுத்தும் முறையில்தான் இருந்தன; காந்தி வழியில் நடக்கின்ற இந்த சர்க்கார், தாழ்ந்த ஹரிஜனங்களை கைதூக்கி முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற கடமை யுணர்ச்சியுடன் அந்தச் சட்டங்களை அமலுக்குக் கொண்டுவர எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஹரிஜனங்கள் இன்றையதினம் எத்தனையோ கோயில்களுக்கு தாராளமாகப் போக முடியாது. இன்னும் எத்தனையோ கிராமங்களில் ஜாதி ஹிந்துக்கள் வசிக்கும் தெருக்களில் ஹரிஜனங்கள் தாராளமாகப் போகமுடியாது. அவர்கள் அங்கே காலில் செறுப்பு அணிந்துகொண்டு போகமுடியாது. அவர்கள் வெள்ளையான, தூய்மையான ஆடைகளை கால் வரை தொங்கவிட்டுக்கொண்டு போனால் அவர்களுக்கு செறுப்படி கிடைக்கும். அது மாத்திரமல்ல. பல இடங்களில் அவர்களைக் கொலையும் செய்துவிடுவார்கள். சாதாரணமாக, இது முதுகுளத்தூரில் மட்டும் உள்ள நிலைமை இல்லை. இது தமிழ்நாடெங்கும் உள்ள நிலைமை. இது பொதுவாக இந்தியாவில் எங்குமே உள்ள நிலைமை. அரசாங்கத்தார் முன்வந்து, ஹரிஜனங்களின் ஜீவாதாரமான உரிமைகளை—மனித உரிமைகளை—பாதுகாக்கும் முறையில் அவர்களுக்கு ஆக்க மளிப்பதற்கு இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் அதை நாங்கள் மனமார வாழ்த்துவோம், வரவேற்போம். ஆனால், இப்போது, "முதுகுளத்தூர் பகுதியில் தேர்தலின் போது ஒரு பகுதியார்—ஹரிஜனங்கள்—காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போட வந்தார்கள். அவர்களைத் தேவர்கள் துன்புறுத்துகிறார்கள். ஆகவே ஹரிஜனங்களின் பாதுகாப்பிற்காக போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டோம்" என்று அரசாங்கத்தார் சொல்லி, கலவரத்திற்கான அரசியல் காரணத்தை மறைத்துவிட்டு ஜாதிக் காரணத்தை மாத்திரம் காட்டுவது சரியானது அல்ல. ஆகவேதான் நான் இந்த

29th October 1957] [Sri M. Jagannatham]

சந்தர்ப்பத்தில் இந்த சர்க்காரை வன்மையாகக் கண்டிக்க முன்வந்திருக்கிறேன் ; இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMASAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் வரலாற்று எடுகோள் புறட்டிப் பார்க்கவேண்டும். நம் நாட்டில் சமுதாயம் அமைந்த முறை சமூகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. உயர்ந்த சமூகம் என்று வைத்த சமூகங்களிலிருந்து எவல் செய்ய வேண்டுமென்று வைத்த சமூகம் வரையில் சமூக அடிப்படையிலே நம் நாடு அமைந்திருந்தால், சமூகங்கள் தங்கள் தொழில்களை இழிவு உயர்வு என்று கருதாமல் செய்துவந்த காலங்களில் அது சரியாக இருந்ததாகத் தெரிகிறது. பின்னர், சில சமூகங்கள் தாங்கள் செய்யும் தொழில் இழிவானது என்று கருத ஆரம்பித்து அதைக் கைவிட்டுவிட்டு தாங்களும் உயர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களைப்போல் வாழ வேண்டுமென்று நினைத்தபோது இந்த ஜாதிப் பூசல்கள் எப்போதும் நிகழ்ந்து வந்திருக்கின்றன என்பதை மறந்துவிட முடியாது. 1899-ல் நாடார்கள் என்ற ஒரு வகுப்பினர் பூராவும் நல்ல முறையில் வியாபாரம் செய்து மற்ற சமூகங்களை விட அதிகமான செல்வாக்கையும் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் பெற்ற காலத்தில், அவர்களை அடக்க வேண்டுமென்று அப்போது திருநெல்வேலி ஜில்லாவாக இருந்த இதே இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் பல சமூகத்தினர் கலகம் செய்தனர் ; நாயக்கர் சமூகத்தினரும், மறவர் சமூகத்தினரும், மற்றெல்லா சமூகத்தினரும் சேர்ந்து நாடார்களுக்கு எதிராக ஒரு கலகத்தை அப்போது நடத்தியதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அதே போல், இந்த நாட்டில் ஹரிஜனங்கள் தாங்கள் செய்யும் இழி தொழில்களை விட்டுவிட்டு நல்ல முறையில் வியவசாயம் செய்து அந்தஸ்தாக வாழ வேண்டுமென்று எண்ணும் இந்தக் காலத்தில், அவர்களிடம் துவேஷம் கொள்ளும் தன்மை உயர்ந்த ஜாதியார் என்று சொல்லப்படும் மற்றவர்களுக்கு இருப்பது சகஜம் என்பதை மறந்துவிட முடியாது. இந்தச் சூழ்நிலையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, முதுகுளத்தூர் பகுதியில் நடந்த விஷயங்களை நாம் ஆராய வேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள ஹரிஜன சமூகத்தினரை முன்னேற்றமடையச் செய்ய வெண்டும் என்று சர்க்கார் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருப்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. சந்தர்ப்பவசத்தால் அது காங்கிரஸ் சர்க்காராக இருக்கிறது. பல தரப்பட்ட மக்களும் உயர வேண்டும் என்று எண்ணவேண்டியது எந்த சர்க்காரின் கடமையும் ஆகும். இங்கே இந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருக்கிறது. காந்தியடிகள் காங்கிரசின் சார்பில் இருந்தார்கள். காந்தீய வழியில் செல்லும் இந்த சர்க்கார் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை உயர்த்த வேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறது. வேறு எந்த சர்க்காராக இருந்தாலும் அதுவும் பிறரால் தாழ்த்தப்பட்டுள்ள, குறைந்த வாழ்க்கைத் தரமுள்ள மக்களை உயர்த்துவதற்கு முயற்சிக்கும் என்பதையும் மறந்து விடக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சூழ்நிலைகளை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு நாம் பார்க்க வேண்டும்.

1-17 p.m.

முதுகளத்தூர் பிராந்தியத்தில் நடந்த பூசல்கள் என்ன ? அங்கு கலவரங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது, அவை என்ன என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அங்கு ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்ற வகுப்பினருக்கும் மன வேற்றுமை தோன்றக் காரணம் என்ன என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு பல உரிமைகளை சட்ட மன்றங்கள் எல்லாம் சந்தோஷமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல சட்டசபைகள் பல அனுகூலமான தீர்மானங்களை அவர்களுக்குச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல சர்க்கார்கள் பல உதவிகளை அவர்களுக்குச் செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கீழ்த்தரமான வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு ஆசைப்பட்டு பல இடங்களில் சட்டத்தின் மூலமாக பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உரிமைகளை அவர்களுக்குப் பிரயோகிக்க பிரயத்தனப்படுகிறார்கள். அந்தக் காலங்களில் ஹரிஜனங்கள் அந்த உரிமைகளை அனுபவிப்பதைத் தடுக்க எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் பலர்.

[Sri S. Ramasami Naidu] [29th October 1957

இராமனுதபுரம் ஜில்லாவில் இராமனுதபுரம் தாலூகாவில் ஹரிஜன மக்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் சில உரிமைகளை பிரயோகப்படுத்தக் கூடிய காலத்தில் கலகங்கள் ஏற்பட்டதை நாம் மறக்க முடியாது. நாம் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் உரிமைகளை அவர்கள் முடிந்த மட்டும் அனுபவிக்க முனைந்த காலத்தில் அவர்களை பிற மக்கள் சந்தேகப் பார்வையுடன் பார்க்கிறார்கள். எவ்வளவோ இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு அவர்கள் கீழ்த்தரமான வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வந்திருப்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளை அவர்கள் சாவதானமாக அனுபவிக்க முடியாமல் இருந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக நாம் பார்த்திருக்கிறோம், கலியாண காலங்களில் நாம் விருந்து சாப்பிட்டு விட்டு இலைகளை வெளியே எரிந்தால் அந்த இலைகளை ஹரிஜனங்கள்தான் எடுத்து குப்பைத் தொட்டியில் போட வேண்டும் என்ற ஒரு நியதியை நாம் வைத்திருந்தோம். உயர்ந்த ஜாதி தாழ்ந்த ஜாதி என்ற நியதியால் அப்படி வைத்திருந்தோம். மற்றும் உயர்ந்த ஜாதியில் ஒருவர் இறந்தால் அவரை ஹரிஜனன்தான் குழி தோண்டிப் புதைக்க வேண்டும் என்று வைத்திருந்தோம். அவரைக் கொளுத்துவதற்கு ஹரிஜனன்தான் காட்டை வெட்டி கட்டைகளைக் கொண்டு வரவேண்டும். விறகு வாங்கிக் கொண்டு வந்து மயானத்தில் அவரை எரிக்க வேண்டும். இன்னும் சில இழிவான தொழில்கள் அவர்கள் வழக்கமாகச் செய்து வரவேண்டும் என்ற நியதியை நாம் வைத்திருந்தோம். இதனால் பல பூசல்கள் ஏற்பட்டு வந்ததை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் முதுகளத்தூரில் திடீரென்று கலவரங்கள் தோன்றின. அந்தக் கலவரங்களில் சில கலவரங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடியதாக இருப்பதால் அவைகளைப்பற்றி நாம் இப்பொழுது பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதனால் அது சம்பந்தமாக என்ன நடந்தது என்பவைகள் எல்லாம் நாம் பேசுவதற்கு தகுதியல்ல. அவ்விஷயங்கள் எல்லாம் கோர்ட்டில் சர்ச்சைக்கு உட்பட்டவையானபடியால் அவைகளைப் பற்றி நாம் பேச வேண்டியதில்லை. நான் ராமனுதபுரம் வாசியாகையால் நான் சில விஷயங்களைப்பற்றி நேரில் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அவைகளை எனக்குத் தெரிந்த வரைக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனென்றால் நான் அந்தப் பிரதேசங்களில் சென்று நேரடியாகப் பார்த்தேன். எனக்குத் தெரிந்த சில விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் பேச விரும்புகிறேன். தோழர் சசிவர்ன தேவர் அவர்கள் அறியாமலேயே உண்மைக்கு விரோதமான சில விஷயங்களைச் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். சில உண்மைகளை அவர் உதிர்த்து விட்டு பேசியிருக்கிறார். எனக்குத் கிடைத்த சில உண்மைகளை நான் சொல்லிக் கோள்ள விரும்புகிறேன்.

முதுகளத்தூர் தாலூகாவில் யார் எப்பொழுது வேண்டுமானலும் ஸ்ரீமான் தேவர் நின்றால் எந்த வித்தியாசமும் இல்லாமல் முக்குலத்தவர்களும் சரி ஹரிஜனங்களும் சரி அவருக்கே வாக்களித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நேற்று வரையில் அவருக்கே வாக்களித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவரே சொன்னர். அப்படி இருக்கும்போது முதுகுளத்தூரில் காங்கிரசுக்கு விரோதமாக வாக்களித்தவர்களையும் ஹரிஜனங்களையும் தூண்டிவிடுவது என்பதும் சரியல்ல. மற்றும் மறவருக்கு 55 ஆயிரம் வோட்டுகள் அதிகமாக கிடைத்திருக்கும்போது தேவர் சமுகத்துக்கு விரோதமாக ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதை ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு எதிராக வாக்களித்தாலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் இன்றைக்கு வாதாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் மறுக்க முடியாது. சாதாரணமாக எந்த ஹரிஜனமாக இருந்தாலும் அவனுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்காகத்தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் அவர்களை அங்கு தூண்டி விட முடியுமா என்பதையும் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு எதிராக வாக்களித்தவர்களை எந்த இடத்திலாவது ஹிம்சை செய்திருக்கிறார்களா என்பதையும் ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில் பரமக்குடியில் தேர்தல் நடந்த

29th October 1957] [Sri S. Ramasami Naidu]

போது அங்குள்ள முக்குலத்தவர் ஜெயித்திருக்கிறார். அங்கே ஹரிஜனங்களைத் தூண்டிவிட்டிருக்கிறார்களா ? பக்கத்தில் அருப்புக்கோட்டை தொகுதியில் காங்கிரஸ் அல்லாதார் ஒருவர் ஜெயித்து வந்திருக்கிறார். அங்கு ஹரிஜனங்களை தூண்டிவிட்டிருக்கிறார்களா ? ஆனால் முதுகுளத்தூரில் என்ன நடந்தது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கலவரத்திற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் இளஞ்சாம்பூர், வீராம்பல் என்ற இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் கலவரம் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. வேறு எந்த இடங்களில் கலவரம் நடந்திருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. கலவரம் என்று சொல்லும்போது ஆரம்பத்தில் என்ன நடந்தது என்று நாம் பார்த்து கொள்ள வேண்டும். 10-ம் தேதி ஒரு சமாதான மகாநாடு நடந்தது. அங்கு என்ன நடந்தது என்பது அங்கு பிரசன்னமாயிருந்த ஸ்ரீமான்கள் தேவருக்கும் சசிவர்ண தேவருக்கும்தான் தெரிந்து இருக்கும். அங்கு காங்கிரசின் சார்பாக பிரசன்னமாயிருந்து நடவடிக்கைகளைத் தெரிந்து கொண்டவர்கள் இங்கு அங்கத்தினர்களாக இல்லை. அதனால் அங்கு என்ன நடந்தது என்பது அங்குள்ளவர்களைக் கேட்டுத்தான் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். அங்கு என்ன நடந்திருந்தாலும் எமானியுவல் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். தேவர் அவர்களுடைய பேச்சின் காரணமாக அங்குள்ளவர்கள் ஆக்ரோஷம் அடைந்து அதன் வீவாக எமானியுவல் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்ற தெரிய வருகிறது. இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் பரிசீலனை செய்ததிலிருந்து தெரிய வருகிறதேயொழிய வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இது சம்பந்தமாக சரித்திரத்தைப் படித்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். வல்லி என்ற மந்திரி ஒருவர் கெட்டிக்காரராக இருந்தார். அப்படி இருந்த காலத்தில் நல்ல ராஜாக்கள் இருந்தார்கள். அரசருக்குப் பக்கத்தில் இரண்டொருவர் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் இந்த வல்லியை விட்டு எங்களை விடுவிப்பார்கள் இல்லையா என்று கேட்டார். உடனே அவரை கொலை செய்து விடுவது வழக்கம் இருந்தது என்பது நமக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. எமானிவேல் கொலை கேஸ் கோர்ட்டுக்குப் போகப்போகிறது. அதைப் பற்றி நாம் அதிகமாக சர்ச்சை செய்ய வேண்டியதில்லை. அதனால் எமானியூவேல் கொலை சம்பந்தமாக பரிசீலனை எழவில்லை. அதன் பிறகு அருங்குளத்தில் பூசல் கிளம்புகிறது. 11-ம் தேதி எமானுவேல் கொலை செய்யப்படுகிறார். அதன் பிறகு 12-ம் தேதியும் 13-ம் தேதியும் அங்கே நாடகம் நடைபெறுகிறது. தோழர் சசிவர்ண தேவர் குதிரை எடுப்பு நடந்தது என்று சொன்னார். அந்தக் குதிரை எடுப்பையும் நான் பார்த்தேன். அதைப் பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தக் குதிரை எடுப்பு நடந்த கிராமத்திற்கும் நான் சென்றிருந்தேன். அந்தக் குதிரை எடுப்பிற்குப் பிறகு நாடகம் நடந்தது. 12-ம்தேதி நாடகத்தின்போது ஆரம்பத்தில் வெளியூரிலிருந்து வந்த ஹரிஜனங்கள் அல்லாதார் மற்றவர்கள் கம்பும் கையுமாக வந்திருந்தார்கள். இதைப்பற்றி உள்ளூர் மரவர்களிடம் ஹரிஜனங்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உள்ளூர் மரவர்கள் வெளியூரிலிருந்து வந்தவர்களிடமிருந்து கம்புகளை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். அப்பால் நாடகத்தை நடத்தி இருக்கிறார்கள். மறுநாள் அதைப்போலவே நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 12-ம் தேதி ஒருவர் சொன்னராம் சாமியைப்பற்றி நாடகம் நடக்கும்போது தனிப்பட்டவர்களைப்பற்றி பாடக்கூடாது என்று சொன்னராம். மறுநாள் 13-ம் தேதி நாடகம் நடக்கும்போது முந்திய நாள் போலவே ஹரிஜன அல்லாதவர்கள் கம்பும் கையுமாக நாடகம் பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள். மறுபடியும் அவர்களை கம்பைக் கொடுக்கும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்க மறுத்திருக்கிறார்கள். இன்றையும் தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றி பாடக்கூடாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்கவில்லை. இன்றைக்கு பாட வைப்பதற்குத்தான் வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேறு ஒன்றும் இல்லை. கம்புகளைக் கொடுக்காததால் உள்ளூர் ஹரிஜனங்கள் பயந்துபோய் விட்டார்கள். அதனால் அந்த ஊர் ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் அன்று நாடகம் பார்க்காமல் போய் விட்டார்கள். விஷயத்தைப்பற்றி அந்த ஊரிலுள்ள எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள்.

[Sri S. Ramasami Naidu] [29th October 1957

பிறகு 14-ம் தேதி வருகிறது. அன்று இரு தரப்பாரும் சண்டைக்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இரவு பந்தோபஸ்துக்கு வந்த போலீசார், கூட்டம் அதிகமாக இருப்பதைப் பார்த்தோ, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குத் தகவல் கொடுக்க வேண்டுமென்றோ போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அப்படி போயிருக்கிற காலத்தில் வெளியூரிலிருந்து வந்த ஹரிஜன அல்லாதாரும் சரி உள்ளூரிலிருந்த மற்ற வகுப்பினரும் சரி ஊரில் காலை 7 மணியிலிருந்து 10½ மணி வரையில் பக்கத்தில் நின்று கொண்டே இருந்திருக்கிறார்கள். இது மறுக்க முடியாத உண்மை என்று தெரிய வருகிறது. ஒருவரும் மோதிக் கொள்ளாமலும் சண்டை நடக்காமலும் இரு பக்கமும் மூன்று மணி நேரம் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். பக்கத்து கிராமத்திலிருந்து வந்தவர்கள் சமாதானம் செய்ய முயற்சித்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். காலை 10½ மணிக்குப் பிறகு பக்கத்து ஊரிலிருந்து இன்னும் பலர் வந்திருக்கிறார்கள். என்ன நடந்தது என்பது தெரிய வில்லை. மோதல் கலகம் நடந்திருக்கிறது. முதலில் ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் ஆபத்து எற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த இடத்தில் முதலிலே நான்கு ஹரிஜனங்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். கொலை செய்யப்பட்டது மட்டுமல்லாமல், அங்கு பக்கத்திலிருந்த ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தீ வைத்து, பிரேதங்களைத் தூக்கிக்கொண்டுபோய் பள்ளிக்கூடத்தில் உள்ளே போட்டிருக்கிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : I think the House has no objection to sit for five minutes more. I hope the hon. Member will finish his speech in five minutes.

SRI S. RAMASAMI NAIDU : அங்கு இருக்கும் கூரைக் கட்டிடங்கள், பீனக் கட்டிடங்கள் தீயினால் கருகிப்போய்விட்டன. வேறு ஒன்றும் காணமுடியவில்லை. நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே போலீஸ் லாரி வருவதைப் பார்த்து, ஹரிஜனங்களை அங்கே தாக்கிய மற்ற வகுப்பார் ஓட, ஹரிஜனங்கள் வேகமாக அங்கு பக்கத்திலிருந்த மற்ற வகுப்பாருடைய வீடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். கலகம் நடந்துகொண்டிருக்கும் போதே அந்த இடத்திலிருந்து மற்ற வகுப்பார் ஊரை விட்டுக் காலி செய்து போக, நாலு பேர்கள் நடக்க மாட்டாதவர்கள்—நம்மை என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்ற நிலைமையில் இருந்த அந்த நாலு பேர்கள் அந்த வேகத்திலே கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் அங்கு நடந்த சம்பவம்.

வீராம்பலிலே ஒரு கலகம் நடந்தது. அங்கு உள்ள ஹரிஜனங்கள் 16-ந் தேதி காலையிலே எந்தவிதமான தகவலும் இல்லாமல் புறப்பட்டு வந்து, ஒரு மறவர் குடும்பத்திலே நாலு பேரைக் கொன்றுவிட்டு ஒருவரைக் குத்திப் போட்டு விட்டார்கள். இது ஒரு துரதிருஷ்டவசமான சம்பவம், மிகக் கோரமான சம்பவம்.

அதைவிட்டு எலஞ்சாம்பூர் வந்த காலத்தில் துப்பாக்கி வைத்திருந்தவர்கள் விரட்டப்பட்டார்கள். பிறகு, போலீஸ் பந்தோபஸ்து இருந்தது. நான்கு நாள் ஆகிவிட்டது என்ற காரணத்தால், அடுத்த இடத்திற்குப் போக நேரிட்டபோது, மறுபடியும், எலஞ்சாம்பூரிலுள்ள தேவர் ஜாதிக் காரர்கள் சேர்ந்து வீராம்பலுக்குச் சென்று வீடுகளுக்கு தீ வைத்தார்கள். அடைப்பட்டிருந்த கோயிலுக்குத் தீ வைத்து உள்ளே இருந்தவர்களைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுக்கொன்றார்கள். கடவுள் செயலால் அதிகம் பேர் சேதப்படவில்லை. சுட்டவர்கள் பதட்டமோ என்னவோ துப்பாக்கியிலிருந்து புறப்பட்ட ரவை பாய்ந்து இரண்டு பேர் இறந்தார்கள், 30 பேருக்குக் காயம் எற்பட்டது. இந்த இரண்டு இடத்திலே இரு வகுப்பார் மோதிக் கொண்டதைத் தவிர, முதுகுளத்தூர் தாலூகாவிலோ வேறு இடத்திலோ யாருமே மோதிக்கொள்ளவில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். செந்தக்கோட்டை, எருளாண்டிப்பட்டியில் மோதல் இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

29th October 1957] [Sri S. Ramasami Naidu]

போலீசார் அக்கிரமமாகச் சுட்டார்கள் என்று பலபடியாகப் பேசப் பட்டது. இந்தச் சம்பவங்களில் ஆசாரியப்படத்தக்கது என்னவென்றால், போலீசார் மிக நிதானமாக, நல்ல வழியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்களே என்பதுதான். தூவலிலே சுட்டார்கள் நாலு பேர் செத்தார்கள். உலுத்து மடையில் 3 பேர் செத்தார்கள். மற்ற இடங்களிலெல்லாம் குறைச்ச லாகத்தானே செத்திருக்கிறார்கள். கூட்டமாக இருந்திருந்தால் எத்தனை பேர் செத்திருப்பார்கள் என்று கேட்கப்பட்டது. அது நியாயமான கேள்விதான். ஆனால், போலீஸ்காரர்களும் மனிதர்கள்தான். கூட் டத்தைக் கலைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சுடுகிறார்களேயல்லாது யாரையும் கொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் சுடவில்லை. ஆதலால், ஒரு கூட்டத்தைச் சுட்டதில் 7 ரௌண்டில் 5 பேரைச் சுட்டார்கள் என்றால் பார்த்துக்கொள்ளலாம். 35 தோட்டாவை வைத்துக்கொண்டு 50 பேரைக்கூட கொல்ல முடியும். ஆனால், அவர்கள் நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்த, அந்தக் கூட்டத்தைக் கலைக்கும் இடத்திலும் மக்களைக் கொல்லவில்லை என்பதை மனதிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். போலீசார் வேண்டுமென்றே யாரையும் சுடவில்லை. கூட்டத்தைக் கலைக்க, நிம்மதியை எற்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் சுட்டார்கள் என்ற சபை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர வேறுவிதமான முடிவுக்கு வர என்ன காரணம் இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

தோட்டா 3·03 தோட்டாவாக இருந்தால் 4 பேரை தூளாக்கலாம், எல்லோரையும் சுடவேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தால் வேறுவிதமாக இருந்திருக்கும். சுட்டுத்தான் தள்ளிவிடவேண்டும் என்று நினைப்பது இல்லை. பந்தோபஸ்துக்காக சுடவேண்டும், கூட்டம் கலைவதற்காக சுட வேண்டும் என்ற வகையில் சுட்டதே தவிர யாரையும் கொல்லவேண்டும் என்று சுடுவது இல்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

கீரந்தையில் முதல் நாள் சம்பவம்பற்றி பேசப்பட்டது. ஹரிஜனங்கள் ஆயிரம் பேர் வந்தார்கள். கெட்டிக்காரத்தனமாக ராமனுதபுரம் இன்ஸ் பெக்டர் முத்துகிருஷ்ண நாயுடு அவர்கள் நடந்துகொண்டு ஜாதித் துவேஷத்தை அன்றைக்கு கட்டுப்படுத்தாமல் இருந்திருந்தால் ஆபத்து விளைந்திருக்கும். கீரந்தையில் படை எடுத்துவிட்டார்கள் மற்ற ஜனங்கள். ஹரிஜனங்கள் அல்லாத மற்றவர்கள் 200, 300 பேர் கீரந்தையில் கூடி யிருந்து இம்சை செய்துவந்தார்கள். அவர்களைக் கலைக்கவேண்டுமென்று போலீசார் வந்து, அவர்களைக் கலைப்பதற்காக வந்து, தங்களையே பாது காத்துக்கொள்வதற்காக சுட்டது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

திருப்பாச்சேத்தியிலும், மற்ற இடங்களிலும், இந்த காலத்தில் என்ன நடந்தது ? 400, 500 பேர் தீ வைக்கிறார்கள், பள்ளர்கள் தீ வைக்கிறார் கள் என்று சொல்கிறார்கள். பள்ளர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் தீ வைக்கிறார்கள். போலீசார் போனால் சுடவேண்டியிருக்கும்.

திருப்பாச்சேத்தியில் தீ வைக்கும்போது அந்த ஊர் கிராம முன்சீபும், பஞ்சாயத்துபோர்டு தலைவரும் தடுத்துப் பார்த்தும் முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். போலீசார் சுட்டதில் 2 பேரைத்தான் கொன்றார்கள் என்றால் அவர்கள் எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகச் செயலாற்றினார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும்.

மழவராயநேந்தலில் கூட்டத்தைக் கலைப்பதற்கு எத்தனித்து அவர்களைக் கலைத்துவிட்டார்கள். இம்மாதிரியாக நடந்துகொண்டிருக்கும் போது, 'போலீசார் ஏன் முன்னாலேயே தடுக்கவில்லை ? ஏன் சுட்டார் கள் ?' என்ற முறையில் பேசுவது பொருத்தமாக இல்லை. மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்று, மதுரை, சிவகெங்கை, திருப்புவனத்தி லிருந்து மானுமதுரை வரைக்கும், காரியாம்பட்டியிலிருந்து நரிக்குடி வரைக்கும் கூட்டமாகச் சென்று, தீ வைக்கலாம் என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு வந்து, சர்க்கார் ஒன்று இருக்கிறது என்று எண்ணுமல், இக்காரியத்தைச் செய்யக்கூடிய மனப்பான்மையைக் கண்டிப்பார் யாருமே இல்லையே என்று வருத்தப்படுகிறேன். ஒருவர் மற்றவரை அடித்துவிட்டால், மற்றவர் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்ற நிலைமை

மாறி, மற்றவர் தானே திருப்பி அடித்துவிடுவது என்ற மனப்பான்மை இருக்கும்வரை நாட்டிலே ஒழுங்கான அரசாங்கம் எப்படி இருக்குமென்று கேட்கிறேன்.

"முன்னுலேயே சர்க்கார் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று நண்பர்கள் கேட்கிறார்கள்." 1957-ம் வருஷத்திலே, நாகரீகம் முதிர்ந்த இந்த நாட்டு மக்கள் சிறிது தவறு செய்தாலுங்கூட, பின்னுல் தாங்களே தெரிந்துகொள்வார்கள், அவர்களிடம் நாம் போய் எதாவது செய்தாலும் அவர்கள் மனது சங்கடப்படும், தாமாகவே திருந்திக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுத்த கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களே நாம் பாராட்டவேண்டுமே யொழிய, அவர்களே ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்பது பைத்தியக்காரத்தனமாகத் தோன்றுகிறது. அவர்கள் வந்திருந்த காலத்தில் இதையே நான் சொன்னேன். இப்பொழுது அவர், "மக்கள் திருந்திவிடுவார்கள், மக்களிடையே பிரவேசித்து அனுவசியமாக கசப்பு உண்டாக்கவேண்டாம். இந்தக் காலத்திலும் மக்கள் மூர்க்கத்தனமாக நடந்துகொள்வார்கள் என்றுல் நம் நாட்டுக்கு என்றைக்குத்தான் விமோசனம் கிடைக்கப்போகிறதோ" என்று மிக நல்ல முறையிலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னுர்கள். அமைச்சர்களும் அங்கே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து நடவடிக்கை எடுத்தது மிகப் பொருத்தம். ஆனுல், சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து ஒன்றுக்கொன்று செய்தார் என்று சொல்வதற்கு எந்தவிதமான காரணமும் இல்லை.

நாடார்கள் இருந்த முதுகுளத்தூரில் எதாவது நடந்தது என்று சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. முதுகுளத்தூரில் தாக்கவில்லை. தனிப்பட்ட சக்தியற்ற நாடார் எத்தனையோபேர் இருந்தும்கூட அங்கே ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஆனுல், இங்கே என் நடக்கவேண்டுமென்பது நாம் ஆராய்வதற்குரிய விஷயம்.

எமானுவேல் கொலையானபிறகு, இரண்டொரு கொலை நடந்ததைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு, ஹரிஜன மக்கள் எங்கிருந்தாலுங்கூட. அவர்களிடையே பயத்தை உண்டாக்கி, கோஷ்டி கோஷ்டியாகச் சேர்ந்து கொண்டு, கண்ட இடத்தில் எல்லாம் தீ வைத்தார்கள். அதிலே ஒன்றைப் போற்றவேண்டும். என்னவென்றுல், மறவர்களானுலும், யாரையும் கொல்லவில்லை. ஹரிஜனங்கள் நிலைமையை எதிர்த்து நிற்கவில்லை. எங்காவது ஒரு ஹரிஜனன் எதிர்த்து நின்றிருந்தால், தீ போல் எல்லா ஊர்களிலும் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டு இன்றைக்கு நாம் நம்பமுடியாத பயங்கரமான காரியம் நடந்திருக்கும். ஆகவே, சர்க்கார் நிதானமாக எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை மிகவும் நியாயமானது. அதற்காக சர்க்காரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேம். அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைக்கு நாம் நன்றி செலுத்தி, அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளையெல்லாம் இந்தச் சபை ஆதரிக்கிறது என்று நாம் தீர்மானிக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேரையும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

DEPUTY SPEAKER : சபை 1957-ம் வருஷம் அக்டோபர்மீ 30உ காலை 9 வரையில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

16. *Report of the Legislative Committee on White Paper on Education, Madras State*, 1956.